İSLAM FELSEFESİNİN MUCİZELERİ

Mehmet İnanç Turan

Mehmet İnanç Turan

İsveç Yazarlar Birliği üyesidir. Yayımlanmış kitapları şunlardır:

Nâzım'ı Anlamak (Pêrî, 1998),

Hayat Aşk ve Kadın (birinci basım Etki, 2000, ikinci basım Etki, 2008),

Yıkıntının Tarihi ve Teorisi (Etki, 2001 – ikinci basım Özgür Üniversite Kitaplığı, 2011),

İnsan Olması Engellenmiş İnsan (birinci basım Bulut-Etki, 2001, ikinci basım Etki, 2005),

Edebiyatla Örülmüş Aşk Mektupları (Etki, 2003),

Nâzım'ı Nâzımca Anlamak (ikinci basım Etki, 2004, üçüncü basım İzan Yayıncılık, 2020),

Shakespeare ile Tanışmak İster misiniz? (Etki, 2006),

Shakespeare ile Tarihe Yolculuk (Etki, 2006),

Küreselleşme (Etki, 2006),

Aykırıhayat (Etki, 2007),

Düşünmenin Felsefi Yolu (Etki, 2007),

Siz de Filozofsunuz (Etki, 2007),

Bin Bir Aforizma (Etki, 2008),

Yaşanmamış Sosyalizm (Yordam, 2009),

Özgür Bir Dünya İçin Direnen Kasabalılar (birinci basım Etki, 2009, üçüncü basım Etki, 2018),

Felsefenin Ateşi (Kalkedon, 2009),

Marksizmin Doğuşu (Kalkedon, 2010),

Tarihin Silinmez Mürekkepli Aşkları (Kalkedon, 2010),

On İki Eylül Karanlığında Ölüme Ateş Yakanlar (Kalkedon, 2010),

Felsefi Aşk (Etki, 2011),

Felsefeyi Aşmış Marksizm (Kalkedon, 2011),

Aşkın ve Sevginin Felsefesi (Etki, 2012),

Ütopik Sosyalizmi Aşmış Marksizm (Ütopya, 2012),

Mustafa Suphi'nin Partisi (Etki, 2013),

Büyümüş Marksizm (Ütopya, 2013),

Lenin'e Dönüş (Ütopya, 2014),

Türkiye Komünist Partisi ve Marksizm (Etki, 2014),

Marx'ın Grundrisse'si (Ütopya, 2015),

Asi Ruhlu Kasabalı (Etki, 2015),

Marx'ın Şifresi (Ütopya, 2016),

Lenin'den Sonra (Ütopya, 2016),

Marx'ın Sosyalizm Teorisi ve Karikatürü (Ütopya, 2017),

Marksizm'in El Kitabı (Ütopya, 2017),

Sosyalizm ve Anti-Sosyalizm (Ütopya, 2018),

Mustafa Suphi'nin Partisi'nde Sosyalizm ve Enternasyonalizm (Etki, 2018),

Dimitrov'un Günlükleri (Ütopya, 2019),

Eleştirel Gözle Troçki (Ütopya, 2019),

Aleviliğin Bilimsel Kimliği (Ütopya, 2020),

Aleviliğin Doğuş Kaynakları (Ütopya, 2021),

Alevilikten Sapmalar (Ütopya, 2022),

Aleviliğin Özü (Ütopya, 2023).

Müslümanlık Felsefesinin Doğuş Tarihi (Ütopya, 2024).

inancmehmet@hotmail.com

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

MUCİZE NEDİR?

İKİ KUTSAL KİTABIN ORTAK YÖNLERİ

Evrenin Yaratılışı

İnsanın Yaratılışı

Cennette İşlenen Suç

Kardeş Cinayeti

Putlara Tapmak

Oruç Tutmak

Tanrı'nın Nitelikleri

Kısas

Faizin Yasaklanması

Domuz Yasağı

Sünnet

İNCİL'DEN BİR MUCİZE

NUH'UN MUCİZESİ

SALİH PEYGAMBERE VERİLEN DEVE MUCİZESİ

İBRAHİM PEYGAMBERLE İLGİLİ MUCİZELER

Kuşların Önce Öldürülmesi ve Sonra Diriltilmesi

Ateşte Yanmayan Bir Peygamber

Kurban Mucizesi

LUT PEYGAMBERE VERİLEN MUCİZE

YUSUF PEYGAMBERE VERİLEN MUCİZELER

MUSA PEYGAMBERE VERİLEN MUCİZELER

Mucize Denemesi

Firavunun Önünde Mucize Yarışması

Firavuna Gösterilen Diğer Mucizeler

Denizin Yarılması Mucizesi

Musa'nın Çöldeki Mucizeleri

Kesilmiş İnekle Ölüyü Diriltme Mucizesi

Musa'yı Eğiten Mucizeler

Karun'un Yerin Dibine Geçirilme Mucizesi

Dağın Yerinden Kaldırılma Mucizesi

DAVUT PEYGAMBERE VERİLEN MUCİZELER

Sandık Mucizesi ve Dâvud'un Gücü

Dâvud'un Diğer Mucizeleri

İnsanların Maymunlara Dönüştürülmesi

SÜLEYMAN PEYGAMBERE VERİLEN MUCİZELER

Süleyman'ın Hayvanlarla Konuşması ve Rüzgarı Emri Altına Alması

Sebe Kraliçesi Mucizesi

Süleyman'ın Şeytanları veya Cinleri

YUNUS PEYGAMBERE GÖSTERİLEN MUCİZE

EYÜB PEYGAMBERE GÖSTERİLEN MUCİZE

ÖLÜLERİ DİRİLTİP KEMİKLERE ET GİYDİRME MUCİZESİ

İSA PEYGAMBERE VERİLEN MUCİZELER

İsa'nın Doğuş Mucizesi

İsa'nın Beşikte Gerçekleştirdiği Mucize

İsa'nın Büyüdükten Sonra Gösterdiği Mucizeler

Gökten İnen Sofra Mucizesi

309 YIL UYKUDA KALANLARIN MUCİZESİ

MUHAMMED'İN İSMİNİN İNCİL'DE ANILMA MUCİZESİ

MUHAMMED PEYGAMBERE VERİLEN MUCİZELER

Muhammed'in Doğum Yılında Gösterilen Mucize

Ayın İkiye Bölünme Mucizesi

Miraç Mucizesi

Mağara Mucizesi

Meleklerin Savaşa Katılma Mucizesi

KIYAMET ÖNCESİ GÖSTERİLECEK MUCİZELER

Duman Mucizesi

Dabbe Mucizesi

Yecüc-Mecüc Mucizesi

SONSÖZ

ÖNSÖZ

Evrenin ve evrendeki her şeyin doğaüstü bir güç tarafından yaratıldığını söyleyen felsefe nesnel idealist felsefedir. Bu nedenle bütün dinler nesnel idealist felsefenin içine girer. Tektanrılı dinler de nesnel idealist bir felsefedir. Şüphesiz ki idealizm, maddeci felsefenin karşısında yer alır.

Tektanrılı üç idealist felsefede (Yahudilik'te, Hıristiyanlık'ta, İslam'da) bol miktarda mucize bulunur. Dinsel kökenli idealist felsefelerin kendilerini ispat etmelerinin önemli bir yolu mucizelerden yararlanmalarıdır.

Olağan insanların yapamayacağı olağanüstü olaylara mucize deniyor. Peygamberlerden kendilerinin Tanrı tarafından gönderildiğini ispat etmeleri için mucize gösterilmeleri istenir.

Peygamberlerin mucizeler gösterdiği Tevrat, İncil ve Kur'an'da belirtilmiştir. Nuh peygamberin tufan mucizesi, Süleyman peygamberin kuş dilini bilmesi, karıncalarla konuşması, Hz. İsa'nın ölüleri diriltmesi, vb. birer mucize örneği olarak kutsal kitaplarda yer alır.

Peygamberler mucizelerini Tanrı'nın izniyle gösterebilirler. Kutsal kitaplar aktardıkları mucizeleri Tanrı'nın gücüne dayandırırlar.

Bu çalışma tektanrılı üç nesnel idealist felsefede yer alan mucizeleri konu ediniyor ve mucizelerin kökenini araştırıyor. İslam felsefesi; Yahudi ve Hıristiyan felsefesindeki mucizelerin büyük çoğunluğunu kendi içine almıştır. Dolayısıyla bu çalışma, nesnel idealist felsefenin üç ana kolunun (Yahudiliğin, Hıristiyanlığın, Müslümanlığın) ortak mucizelerini kapsamaktadır.

İslam felsefesi hadislerde Hz. Muhammed'in gerçekleştirdiği birçok mucizeden bahseder. Bunları özellikle ele almadık; çünkü hadislerin çoğunun gerçek olmadığı sanılmaktadır. Dolayısıyla hadislerde geçen mucizelerin güvenilmez olduğunu söylemek yanlış olmaz. Zaten kutsal kitaplarda geçen mucizeler aklın sınırını zorlayan, ancak iman gücüyle kabul edilebilecek olaylardır. Mucizeler mantık sınırlarına sığmaz. Bilim ile mucizeler bir antagonizm oluşturur.

Kur'an'da adı geçen peygamberlerin mucizelerini yaklaşık bir kronolojik sırayla sunmaya çalıştık. Bu sıralamada yanlışlar olabilir; çünkü "peygamberlerin Tanrı tarafından gönderiliş tarihlerini" tam olarak bilmek olanaklı değildir. Bilinen tek gerçek, kutsal kitap verilen peygamberlerin sırayla Hz. Musa, Hz. Dâvud, Hz. İsa, Hz. Muhammed olduğudur. Hz. Musa'ya Tevrat; Hz. Dâvud'a Zebur; Hz. İsa'ya İncil; Hz. Muhammed'e Kur'anı Kerim verilmiştir. Bu sıralama genel kabul görmektedir.

***

Tevrat'ta anılan peygamberlerin önemli kısmı Kur'an'da yer alır. İncil, İsa peygamberin mucizelerini anlatır. Kur'an, İncil'den İsa peygamberin gösterdiği mucizeleri kısa biçimde aktarır. Kur'an daha çok Tevrat kökenlidir; Tevrat'ta yer alan peygamberlerin ve Hz. Muhammed'in mucizelerine yer verir.

İslam felsefesi mucizelere diğer dinlerden daha fazla önem verir; ama aktardığı mucizelerin çoğunluğu Hz. Muhammed'den önceki peygamberlere aittir.

Daha önce belirttiğimiz gibi İslam felsefesinin mucizelerini Kur'an'a dayalı olarak ele aldık. Zorunlu olmadıkça Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Kur'an ve Tefsir çevirilerinden başka Kur'an çevirilerine yer vermedik. Resmi bir kaynak olduğu için Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Kur'an çevirisini tercih ettik.

Kur'an'ın azımsanmayacak bir parçası mucize anlatımlarıyla doludur. Okuyucu bir yerde İslam felsefesinin kutsal kitabının önemli bir kısmını okumuş olacaktır. Yararlı olması dileğiyle…

MUCİZE NEDİR?

Bilimsel yasalarla açıklanamayan, doğaüstü bir güç tarafından yaratıldığına inanılan, sıra dışı olaylara mucize deniyor. İslam felsefesinde ise peygamber olduğunu iddia eden insanları onaylamak için Tanrı'nın gösterdiği olağanüstü duruma mucize deniyor.

Peygamberlere inanıp, iman etmenin bir dayanağıdır mucize. Mucize; aciz bırakan, güçsüz kılan olay anlamına gelir. Olayın benzerini ortaya koyma konusunda olağan insanların güçsüzlüğünü anlatır.

Mucize örnekleri olarak şunlar verilebilir:

-Peygamberlerin parmaklarından sular akıtması,

-Ölüleri diriltme,

-Fırtınalar gönderip insanları öldürme,

-Bir kenti yok etme,

-Gökten yiyecekler indirme,

-Dilsizleri konuşturma,

-Ayı ikiye bölme,

-Ağaçları ve taşları yürütme gibi olağanüstü olaylar,

-Geçmişten ve gelecekten haber verme, vb.

Mucize, doğa yasalarının çiğnenmesi demektir. Doğa yasalarına uygun olan olaylar mucize sayılmaz. Mucize, doğa yasalarının Tanrı gücüyle değiştirilmesidir.

İslam felsefesi mucizelere dayanan ve mucizelerden güç alan bir felsefedir. Mucizeler imanla ilgilidir; imanı olmayan insan mucizelere inanmaz. İslam felsefesi imana dayanan bir felsefe olduğu için mucizelerden güç alır.

İslam felsefesi, Kur'an'ın kendisini bir mucize olarak kabul eder. Kur'an'ın bir mucize olmasını da şöyle ifade eder:

"Kur'an mu'cizdir; çünkü meydan okuduğu halde kimse benzerini yapamamıştır. Kur'an mûcizedir; çünkü bu eşsiz kitap, son Peygamber'in risâletinin hak ve gerçek olduğunu ispat eden en kalıcı delil olmuştur."[1]

***

[1] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir I*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.88.

Mucize bir Tanrı eylemidir; peygamberler üzerinden gerçekleştirilir.

Mucizelerin koşulları vardır:

-Mucizenin bir peygamber üzerinden gösterilmesi gerekir.

-Mucizeyi yaratan asıl güç Tanrı'dır.

-Mucizenin olağanüstü olması gerekir; doğa yasalarına ters olması gerekir.

-Gösterilen mucizenin bir benzerinin ortaya konulmaması gerekir.

-Mucizenin söylendiği gibi gerçekleşmesi gerekir. Sözgelimi peygamber "bir asayı yılan yapacağım" derken, "asa bir kurbağa olursa" bu mucize sayılmaz.

-Mucize peygamberi yalanlamamalıdır. Sözgelimi kuşlarla konuşabilen bir peygamber bu mucizeyi gerçekleştirdikten sonra; kuş, peygamberin peygamberliğini yalanlarsa bu olay mucize olmaktan çıkar.

-Mucize ile kerameti birbirinden ayırmak gerekir. Keramet de bir olağanüstü durumdur. Bir kişi "ölüleri dirilteceğim derse ve bunu gerçekleştirirse" bu olağanüstü bir durumdur; ama mucize değildir. Çünkü bir peygamber vasıtasıyla gerçekleştirilmemiştir. Keramet; peygamberlik iddiası olmayan kişilerin yapabildiği olağanüstü olaydır. Mucizeler, kerametten farklı olarak Tanrı tarafından peygamberlere gönderilir.

-Mucizeler bir kafir eliyle gerçekleştirilemez.

***

İslam felsefesi mucizelere inanır ve dayanır, dedik. Ama Kur'an'ın Ankebut Suresi'nin 50-51. ayetleri, Hz. Muhammed'den mucize isteyenlere karşı çıkar; Kur'an'ın kendisinin bir mucize olduğunu belirtir.

"*Kendilerine okunan kitabı sana indirmiş olmamız onlara yetmedi mi? Şüphesiz bunda inanan bir kavim için bir rahmet ve bir öğüt vardır.*

De ki: 'Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olanları bilir. Batıla inanıp Allah'ı inkâr edenler var ya; işte onlar asıl ziyana uğrayanlardır."[2]

Bu ayetlerin açıklamasında şu bilgi var:

"Hz. Peygamberden mucize isteyenlere karşı bu âyette, 'Kendilerine okunan kitabı sana indirmiş olmamız onlara yetmedi mi?' şeklinde cevap verilerek âdeta Kur'an'ın sürekli bir mucize oluşuna dikkat çekilmiş olmaktadır."[3]

[2] Ankebût Sûresi, ayet 51-52, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.401.
[3] *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.401.

Bu ayetler Hz. Muhammed'e Kur'an'ın dışında başka bir mucize verilmediğini anlatır. Oysa Kur'an'ın içinde Hz. Muhammed'e verilen mucizeler vardır. Ayrıca İslam felsefesi hadislerle Hz. Muhammed'e verilmiş birçok mucize sayar.

İKİ KUTSAL KİTABIN ORTAK YÖNLERİ

Kur'an'daki mucizelerin kökenini bulmak için önce Kur'an'ın kendisinin kökenini bulmalıyız.

Kur'an'ın kökeni birkaç temel kaynağa dayanır:

-Tevrat ve diğer Yahudi kaynakları,

-İncil ve diğer Hıristiyan kaynakları,

-İslam öncesi ve sonrası Arapların yaşamı ve gelenekleri,

-Hz. Muhammed'in ve çevresindekilerin özel yaşamları,

-Hz. Muhammed'in 610-632 yılları arasında yaşadığı tarihsel olaylar ve bu olaylara karşı aldığı tutumlar,

Hz Muhammed 610-611 yılında peygamberliğini ilan ettiği zaman, ortada Yahudilerin kutsal bildiği Tevrat ile Hıristiyanların kabul ettiği İncil, Arap toplumunda bilinen kitaplardı.

Hz. Muhammed, Tevrat ve İncil'i Mekke döneminde tahrif edilmemiş kutsal kitaplar olarak kabul ediyordu. Kur'an bu iki kutsal kitabı doğrulayan bir kitap olarak sunuluyordu:

"*İşte bu (Kur'an) da, bereket kaynağı, kendinden öncekileri (ilâhî kitapları) tasdik eden ve şehirler anasını (Mekke'yi) ve bütün çevresini* (…) *uyarasın diye indirdiğimiz bir kitaptır.*"[4]

"*Elinizdeki Tevrat'ı tasdik edici olarak indirdiğimize (Kur'an'a) iman edin.*"[5]

Yahudiler çoğunlukla Medine'de yaşamaktaydı. Hz. Muhammed Yahudileri ve Hıristiyanları Müslümanlığa ikna etmek için yumuşak yöntemlerle yıllarca uğraştı. Mekke'den Medine'ye taşındıktan sonra da bu ikna çalışmalarına devam etti.

Ne var ki, Hz. Muhammed, Yahudileri Müslümanlığa ikna edemeyeceğini anladıktan sonra, Yahudilere ve Hıristiyanlara savaş açtı; onları Medine'den attı. Daha sonra da Tevrat'ın ve İncil'in tahrif edilmiş olduğunu söyleyen ayetler geldi.

* * *

Tevrat'ın tahrif edildiği doğru mudur? Tarihsel gerçeklere biraz yakından bakalım.

Tanrı'nın Musa'ya verdiği söylenen Tevrat levhalarının tarihini kimi araştırmacılar M.Ö. 1400, kimi araştırmacılar M.Ö. 1200 olarak kabul ederler. Gerçekte bu Tevrat levhalarını şimdiye kadar hiçbir araştırmacı görmemiştir. Hiçbir arkeolojik kazıda da böyle Tevrat levhaları bulunamamıştır.

[4] En'âm Sûresi, ayet 92, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.138.
[5] Bakara Sûresi, ayet 41, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.6.

M.Ö. 5. yüzyılda Babil Kralı Nabukadnezar, Filistin'i ele geçirmiş ve Yahudi bilginlerini alıp Babil'e götürmüştür. Yahudi bilginleri Babil'deki esirlik yıllarından sonra tekrar Filistin'e geri döndüler. Tevrat'ı yazmaya başladılar. Yazıcılar arasında Ezra ve Nehamya gibi bilginlerin olduğunu bazı araştırmacılar ileri sürerler. Araştırmacı Muazzez İlmiye Çığ şu bilgileri veriyor:

"Babil Kralı Nabukadnezar (MÖ 586-538) İsrail topraklarına giriyor. Yakıp yıkıyor, mabetleri yerle bir ediyor. Bu arada pek çok İsrail bilginini Babil'e sürgün olarak götürüyor. Sürgüne giden bilginler orada boş oturmuyorlar. Çiviyazılarını öğrenip Babil kitaplıklarını inceliyorlar. Kuşkusuz birçok konuyu da kulaktan dolma elde ediyorlar. Daha sonra Persler Babil'i ele geçiriyor (MÖ 538-333). 70 yıl sonra Pers Kralı Kirus tutsak olanlara vatanlarına dönme izni veriyor."

"Geri dönenler (…) kendi halklarını bir araya toplamak ve tanrılarını yeniden hayata getirmek için Tevrat'ı kaleme almışlar. Ezra ve arkadaşları ilk olarak onun Torah adı verilen ilk beş kitabını yazmışlar."[6]

Tevrat'ın yazımının ne zaman bittiği belli değildir.

Genel bir kanıya göre Tevrat M.Ö. 300 yıllarında tamamlanmıştır; ondan sonra da bir harfi bile değiştirilmemiştir.

Yakın tarihte bulunmuş Lut Gölü Yazmaları'nın önemli kısmı M.Ö. III. Yüzyıla aittir ve bu yazmalarda Tevrat bölümleri saptanmıştır. Ayrıca elimizde olan Tevrat ile uygunluk içindedir. Özcesi Hz. Muhammed zamanında Yahudilerin kullandığı Tevrat yaklaşık olarak M.Ö. 500-400 yıllarında yazılmıştır; M.Ö. 300 yıllarında da değişmemek üzere sabitleştirilmiştir.

Hz. Muhammed'in 600'lü yıllarda Kur'an için yararlandığı Tevrat bu Tevrat'tır; tahrif edilmemiş bir kaynaktır.

İslam felsefesi Tevrat'ın bazı bölümlerini alıp, Arap geleneğini dikkate alarak kutsal kitabını yaratmıştır; ama mucizelerin özünü korumuştur.

***

İncil'e gelelim. İsa'nın ölümünden sonra İsa'nın havarileri İncil'i yazmaya giriştiler. İsa'nın havarilerinden Matta, "Matta İncil'i" yazarıdır. Matta'nın M.S. 70. yılda öldüğü sanılmaktadır. İsa'nın havarilerinden Petrus'un talebesi olan Markos, "Markos İncil'ini" yazmış veya yazdırmıştır. M.S. 62. yılında öldüğü sanılmaktadır

İsa'nın havarilerinden Pavlos'un talebesi olan Luka M.S. 50-60 yıllarında "Luka İncil'ini" yazmıştır. İsa'nın havarisi, Yuhanna'nın talebeleri de M.S. 100. yılda "Yuhanna İncil'ini" yazmışlardır. M.S. 350 yıllarında toplanan Hıristiyan kurul bunları birleştirmiştir.

Değerli araştırmacı Muazzez İlmiye Çığ, İncil hakkında şu bilgiyi vermektedir:

[6] Muazzez İlmiye Çığ, *Kur'an, İncil ve Tevrat'ın Sumer'deki Kökeni, Kaynak Yayınları*, 2009, s.102.

"İsa'dan sonraki 60-150 yılları arasında, vaktiyle İsa konuşurken yanında bulunanların veya bulunanlardan öğrenenlerin anlattıkları yazıya geçirilmeye başlanmış. Bunlar o kadar çoğalmış ki, MS 350 yıllarında toplanan İznik konsülünde bu yazılar ayıklanarak İsa'nın yaşamını, söylediklerini, mucizelerini bazı farklarla anlatan Aziz Matta, Markos, Luka ve Yuhanna'nın yazdıkları esas kabul edilmiş. Bunlara Yuhanna'nın çeşitli yerlere yazdığı mektuplarla 'Habercilerin İşleri' konuları da eklenerek İncil bugünkü şeklini almış."[7]

Demek ki, 350 yılından sonra İncil'i tamamlanmış kabul edebiliriz. Hz. Muhammed'in 600'lü yıllarda elinde olan İncil de budur; tahrif edilmemiştir.

İslam felsefesi bu kitaptan yararlanmış; İncil'den İsa'nın hayatıyla ve mucizeleriyle ilgili bazı bölümleri kendi felsefesine katmıştır.

Kur'an'ın dayandığı en temel kaynak İncil'den çok, Tevrat'tır. Bunu örnekleriyle göstermemiz gerekiyor.

Evrenin Yaratılışı

Tevrat, Tanrı'nın evreni 6 günde yarattığını belirtir. Tanrı 6 gün evreni yaratmaya uğraştıktan sonra bu işi 6. günün sonunda bitirmiş, 7. gün de dinlenmiştir. Tevrat'tan aktaralım önce:

"Başlangıçta Allah gökleri ve yeri yarattı."

"Ve Allah yaptığı her şeyi gördü ve işte, çok iyi idi. Ve akşam oldu ve sabah oldu, altıncı gün.

Ve Allah yaptığı işi yedinci günde bitirdi; ve yaptığı bütün işten yedinci günde istirahat etti."[8]

Kur'an da evrenin 6 günde yaratıldığını söyler. Sadece Tanrı'nın 7. günde dinlendiğini boş geçer.

Kur'an, Araf Suresi'nin 54. ayetinde evrenin 6 günde yaratıldığını belirtilir:

"*Rabbiniz o Allah'tır ki, gökleri ve yeri altı gün içinde yarattı.*"[9]

Demek ki, Kur'an ve Tevrat bu konuda aynıdır.

İnsanın Yaratılışı

Tevrat, Tanrı'nın ilk insan olarak Adem'i topraktan yarattığını; yaşam soluğunu (ruhunu) Adem'e üflediğini; Adem'in canlandığını anlatır:

"**Rab** Allah yerin toprağından adamı yaptı ve onun burnuna hayat nefesini üfledi; ve adam yaşayan can oldu."[10]

Kur'an da ilk insan Adem'in topraktan yaratıldığını belirtir

---

[7] Muazzez İlmiye Çığ, *Kur'an, İncil ve Tevrat'ın Sumer'deki Kökeni, Kaynak Yayınları*, 2009, s.105.
[8] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.1, 2.
[9] A'râf Sûresi, ayet 54, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, çev: Elmalılı M. Hamdi Yazır, Sentez Yayınevi, 2013, s.133.
[10] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.2.

Hicr Suresi'nin 28-29. ayetinde Adem'in kuru bir çamurdan (topraktan) yaratıldığı ve Tanrı'nın ona ruhundan üflediği söylenir:

"*Rabbin meleklere, 'Ben kuru bir çamurdan, şekillendirilmiş balçıktan bir insan yaratacağım. Onu düzenleyip içine ruhumdan üflediğim zaman, onun için hemen saygı ile eğilin' demişti.*"[11]

Sad Suresi'nin 71 -72. ayetinde bu tekrarlanır:

"*Hani, Rabbin meleklere şöyle demişti: 'Muhakkak ben çamurdan bir insan yaratacağım.'*

'Onu şekillendirip içine ruhumdan üflediğim zaman onun için saygı ile eğilin."[12]

O halde Kur'an, Adem'in topraktan yaratıldığı fikrini Tevrat'tan almıştır; iki kutsal kitabın ortak yönlerinden biridir.

Cennette İşlenen Suç

Tevrat, Aden denilen bir yere Tanrı'nın bir bahçe (cennet) kurduğunu, Adem'i o bahçeye yerleştirdiğini anlatır. Tanrı bahçenin ortasına bir "hayat ağacı", bir de "iyilik ve kötülüğü bilme ağacı" diker. Adem'i "iyilik ve kötülük ağacından" yememesi için uyarır.

"**Rab** Allah adama emredip dedi: Bahçenin her ağacından istediğin gibi ye; fakat iyilik ve kötülüğü bilme ağacından yemeyeceksin."[13]

Tanrı daha sonra Adem'e kadın bir eş yaratır; onu da Aden bahçesine (cennetine) koyar. Tevrat'ta kadının adı "Havva" diye geçer.

Kur'an bu hikâyeyi aynen Tevrat'tan alır.

Araf Suresi'nin 19. ayetinde bunu okuyoruz:

"*Ey Âdem! Sen ve eşin cennette kalın. Dilediğiniz yerden yiyin. Fakat şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz.*"[14]

Bakara Suresi'nin 35. ayetinde olay tekrarlanır:

"*Dedik ki: 'Ey Âdem! Sen ve eşin cennete yerleşin. Orada dilediğiniz gibi bol bol yiyin, ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz.*"[15]

Adem ve eşi cennette otururken bir yılan (şeytan) ortaya çıkar. Adem'in eşi olan kadını kandırır. Havva, Tanrı'nın yasakladığı ağacın meyvesinden alıp yer ve Adem'e verir. Adem de meyveden yer. İkisinin de gözleri açılır; çıplak olduklarını anlarlar. İncir yapraklarıyla üzerlerini kapatmaya çalışırlar.

---

[11] Hicr Sûresi, ayet 28, 29, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.262.
[12] Sâd Sûresi, ayet 71-72, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.456.
[13] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.2.
[14] A'râf Sûresi, ayet 19, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.151.
[15] Bakara Sûresi, ayet 35, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.5.

Tevrat'tan aktaralım önce:

"Kadın gördü ki, ağaç yemek için iyi ve gözlere hoş ve anlayışlı kılmak için arzu olunur bir ağaçtı; ve onun meyvesinden aldı ve yedi; ve kendisiyle beraber kocasına da verdi, o da yedi. İkisinin de gözleri açıldı ve kendilerinin çıplak olduklarını bildiler; ve incir yaprakları dikip kendilerine önlükler yaptılar."[16]

İslam felsefesi bu olayı Tevrat'tan almıştır:

"*Derken şeytan* (…) *Bu sûretle onları kandırarak yasağa sürükledi. Ağaçtan tattıklarında kendilerine avret yerleri göründü. Derhal üzerlerini cennet yapraklarıyla örtmeye başladılar.*"[17]

Aynı şeyler Kur'an'ın Taha Suresi'nin 121. ayetinde tekrarlanır:

"*Bunun üzerine onlar (Âdem ve eşi Havva) o ağacın meyvesinden yediler. Bu sebeple ayıp yerleri kendilerine göründü ve cennet yaprağından üzerlerine örtmeye başladılar.*"[18]

Tanrı ceza olarak Adem ve eşini Aden bahçesinden kovar, yeryüzüne gönderir. Demek ki, "Adem'in hikâyesi" Tevrat ile aynıdır.

Kardeş Cinayeti

Adem ve eşinin iki oğlu olur. İsimlerini Kain ve Habil koyarlar. Kain çiftçi, Habil ise çoban olur.

Kain toprağın ürünlerinden; Habil kendi sürüsünden ilk doğan hayvanlardan Tanrı'ya adak sunarlar.

Tanrı, Kain'in adağını kabul etmez; Habil'in adağını kabul eder. Kain bu duruma kızarak kardeşi Habil'i öldürür.

Tevrat'a bakalım:

"Kain, günler geçtikten sonra, toprağın semeresinden **Rabbe** takdime getirdi. Ve Habil, kendisi de sürünün ilk doğanlarından ve yağlarından getirdi. Ve **Rab** Habile ve onun takdimesine baktı; fakat Kaine ve onun takdimesine bakmadı. Ve Kain çok öfkelendi."

"Ve vaki oldu ki, kırda oldukları zaman, Kain, kardeşi Habile karşı kalktı ve onu öldürdü."[19]

İslam felsefesi bu olayı Tevrat'tan alır; Adem'in iki oğlunun arasında geçen cinayeti Kur'an'a aktarır. Maide Suresi'nin 27 ve 30. ayetinde olay Tevrat'a uygun anlatılır:

[16] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.3.
[17] A'râf Sûresi, ayet 20, 22, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.151.
[18] Tâ Hâ Sûresi, ayet 121, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.319.
[19] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.4.

"*(Ey Muhammed!) Onlara, Âdem'in iki oğlunun haberini gerçek olarak oku. Hani ikisi de birer kurban sunmuşlardı da, birinden kabul edilmiş, ötekinden kabul edilmemişti. Kurbanı kabul edilmeyen, 'Andolsun seni mutlaka öldüreceğim' demişti.*"

"*Derken nefsi onu kardeşini öldürmeye itti de (nefsine uyarak) onu öldürdü ve böylece ziyan edenlerden oldu.*"[20]

Kur'an, Tevrat'tan bu olayı öz biçimiyle almıştır.

Putlara Tapmak

Arap toplumu, Hz. Muhammed zamanında putlara tapan bir toplumdu. Putlar yerine yukarıdaki tek Tanrı'ya tapılması gerektiği fikrini İslam felsefesi bulmadı. Bu fikir zaten Tevrat'ta vardı. Önce Tevrat'a bakalım:

"Kendin için oyma put, yukarda göklerde olanın, yahut aşağıda yerde olanın, yahut yerin altında sularda olanın hiç suretini yapmayacaksın; onlara iğilmeyeceksin; ve onlara ibadet etmeyeceksin."[21]

"Putlara dönmeyin ve kendiniz için dökme ilâhlar yapmayın; ben Allahınız **Rab'ım**."[22]

"Kendinize putlar yapmayacaksınız ve kendiniz için oyma put ve dikili taş dikmeyeceksiniz ve önünde secde etmek için memleketinizde resimli taş kurmayacaksınız; çünkü ben Allahınız **Rab'im**."[23]

İslam felsefesi Tevrat'taki (aynı zamanda İncil'deki) gökte oturan Tanrı fikrini aldı, putlara tapan Arap toplumuna (Kureyş kabilesine) savaş açtı.

Kur'an birçok ayetinde putlara tapılmasını yasaklar; hatta puta tapanların öldürülmesini ister.

Kur'an'ın putlara karşı oluşunu bir ayetle örnekleyelim:

"*'Siz, Allah'ı bırakarak ancak putlara tapıyorsunuz ve yalan uyduruyorsunuz. Allah'ı bırakarak taptıklarınızın size hiçbir rızık vermeye güçleri yetmez. Öyle ise rızkı Allah'ın katında arayın. O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz yalnız O'na döndürüleceksiniz.*"[24]

Putları, Allah ile eşit (ortak) görenlere karşı İslam felsefesinin açtığı savaş Tevrat kaynaklıdır. Putlara tapılmaması fikri de Tevrat'tan alınmıştır.

Oruç Tutmak

Oruç tutma geleneği İslam felsefesinin yarattığı bir ibadet şekli değildir. Yahudiler ve Hıristiyanlardan öğrenilmiş bir ibadet şeklidir.

---

[20] Mâide Sûresi, ayet 27, 30, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.111.
[21] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.76.
[22] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.123.
[23] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.132.
[24] Ankebût Sûresi, ayet 17, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.397.

Tevrat, oruçla yapılacak ibadetten birçok yerinde bahseder. Örnekleyelim:

"**Rabbin** kavmı için ve İsrail evi için dövünüp ağladılar ve akşama kadar oruç tuttular."[25]

"Bir oruç ilân edin."[26]

"Ben ise, onların hastalıklarında çul giyerdim;

Nefsimi oruçla kırardım;

Ve duam bağrıma dönerdi."[27]

İncil de oruç ibadetinden bahseder:

"Oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın."

"Siz oruç tuttuğunuz zaman, başınıza yağ sürüp yüzünüzü yıkayın."[28]

İslam felsefesi de oruç ibadetini Tevrat ve İncil'den almıştır. Bakara Suresi'nin 183. ayeti bunu bildirir:

"*Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakınmanız için oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, size de farz kılındı.*"[29]

Demek ki, İslam felsefesi oruç ibadetini Tevrat ve İncil'den aktarmıştır. Bu ibadeti özel bir aya toplamıştır.

Tanrı'nın Nitelikleri

Tevrat'ta Tanrı kıskanç ve öç alıcı olarak tarif edilmiştir. Tanrı'nın kızgınlığı önünde kimse duramaz. Okuyalım:

"**Rab kıskanç** ve **öç** alan Allahtır; **Rab öç** alır ve gazapla doludur; **Rab** hasımlarından **öç** alır ve düşmanlarına kin tutar."

"Onun gazabı önünde kim durabilir? Ve öfkesi kızgınlığına kim dayanabilir? Kızgınlığı ateş gibi dökülür."[30]

"Sakının, yüreğiniz aldanmasın ve sapmıyasınız ve başka ilâhlara kulluk etmiyesiniz ve onlara secde etmiyesiniz; ve **Rabbin öfkesi** size karşı alevlenmesin."[31]

---

[25] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.312.
[26] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.371.
[27] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.559.
[28] *İncil'in Çağdaş Türkçe Çevirisi*, Yeni Yaşam Yayınları, 1990, s.13.
[29] Bakara Sûresi, ayet 183, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.27.
[30] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.879.
[31] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.195.

"Uzakta olan veba ile ölecek; ve yakında olan kılıçla düşecek; ve arta kalıp çevresi kuşatılan kıtlıkla ölecek; ve onların üzerinde **kızgınlığımı** sonuna erdireceğim."[32]

"Bundan dolayı ben de **kızgınlıkla** davranacağım; gözüm esirgemeyecek ve acımıyacağım; ve bana yüksek sesle çağırsalar da, onları dinlemiyeceğim."[33]

İslam felsefesinde tarif edilen Tanrı da bu özellikleri aynen almıştır.

Duhân Suresi'nin 16. ayetinde Tanrı'nın öç alıcı olduğu yazılıdır:

"Şüphesiz ki, biz öcümüzü alırız."[34]

Zuhruf Suresi'nin 25. ayetinde şunları okuyoruz:

"*Biz de onlardan intikam aldık. Yalanlayanların sonu, bak nasıl oldu!"*[35]

Aynı surenin 41. ayetinde "onlardan intikam alırız," diyerek Tanrı bir kez daha öç peşinde olduğunu gösterir.

Zumer Suresi'nin 37. ayeti, Tanrı'nın güçlü ve intikam sahibi olduğunu bildirir:

"Allah mutlak güç sahibi, intikam sahibi değil midir?"[36]

Secde Suresi'nin 22. ayetine bakalım:

"Şüphesiz ki, biz suçlulardan intikam alıcıyız."[37]

Hicr Suresi'nin 78-79. ayetleri, Eyke toplumundan Tanrı'nın intikam aldığını anlatır:

"Eyke halkı da şüphesiz zalim idiler. Onlardan da intikam aldık."[38]

Arâf Suresi'nin 136. ayeti yine Tanrı'nın intikamı üzerindedir:

"Bu yüzden onlardan intikam aldık. Ayetlerimizi yalanlamaları ve onları umursamamaları sebebiyle kendilerini denizde boğduk."[39]

Son olarak İbrahim Suresi'nin 47. ayetini okuyalım:

"Sakın Allah'ın peygamberlerine verdiği sözden cayacağını sanma! Şüphesiz Allah, mutlak güç sahibidir, intikam sahibidir."[40]

***

[32] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.788.
[33] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.790.
[34] Duhân Sûresi, 16. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.495.
[35] Zuhruf Sûresi, 25. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.490.
[36] Zumer Sûresi, 37. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.461.
[37] Secde Sûresi, 22. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.416.
[38] Hicr Sûresi, 78-79. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.265.
[39] Arâf Sûresi, 136. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.165.
[40] İbrahim Sûresi, 47. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.260.

Tevrat'ın Tanrı'sı insanlar üzerine bela gönderir ve insanlara karşı tuzak (düzen) kurar:

"**Rab** şöyle diyor: İşte, size karşı **belâ** tasarlamaktayım ve size karşı bir düzen düşünmekteyim."[41]

"Ve eğer bana karşı yürür ve beni dinlemeye razı olmazsanız, suçlarınıza göre üzerinize yedi kat daha **belâ** getireceğim."[42]

İslam felsefesi, Tanrı'nın bu özelliğini alır; birçok yerde kullanır.

Araf Suresi'nin 183. ayeti Tanrı'nın tuzağının büyük olduğunu belirtir. Tanrı'nın insanlara önce zaman tanıyıp, sonra onları ansızın yakaladığını (tuzağına düşürdüğünü) şu ayette görmekteyiz:

*"Ben onlara mühlet veririm. Şüphesiz **benim tuzağım** çetindir."*[43]

Rad Suresi'nin 42. ayetinde inkârcıların tuzaklar kurduğunu, oysa bütün tuzakların Allah'a ait olduğu söylenir:

"Onlardan öncekiler de tuzak kurmuşlardı. Bütün tuzaklar Allah'a aittir."[44]

Aynı surenin 32. ayetinde Tanrı'nın inkâr edenlere bir zaman tanıdığını ve sonra onları tuzağa düşürerek yakaladığı, cezalandırdığı vurgulanır.

"Ben inkâr edenlere bir süre (mühlet) verdim, sonra da onları yakalayıverdim. Benim cezalandırmam nasılmış!"[45]

Tanrı inkârcıları tuzağa düşürüp cezalandırmakla övünür.

*"Onlar bir tuzak kurdular. Farkında değillerken Allah da bir **tuzak kurdu**."* [46]

Tanrı, insanlardan daha hızlı tuzak kurmaktan dolayı kıvanç duyar.

"Allah, daha çabuk tuzak kurar."[47]

Ayrıca Tanrı **tuzak** kuranların en iyisi, en hayırlısı olduğundan onur duyar.

"*Onlar **tuzak** kurdular. Allah da **tuzak** kurdu. Allah, tuzak kuranların en **hayırlısıdır**."*[48]

"*Allah da **tuzak** kuruyordu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır."*[49]

***

[41] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.738.
[42] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.133.
[43] Araf Sûresi, 183. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.173.
[44] Rad Sûresi, 42. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.253.
[45] Rad Sûresi, 32. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.252.
[46] Neml Sûresi, 50. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.380.
[47] Yunus Sûresi, 21. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.210.
[48] Al-i İmran Sûresi, 54. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.56.
[49] Enfâl Sûresi, 30. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.172.

Tevrat'ta Tanrı herkesin, kulların kendisinden korkmasını ister:

"Allahın **Rabden** korkacaksın"[50]

"Ve şimdi **Rabden** korkun ve kemalde ve hakikatte ona kulluk edin"[51]

İslam felsefesindeki Tanrı aynı özelliklere sahiptir; Tevrat'taki gibidir.

Şu ayetlere bakalım:

"Benden başka ilah yoktur. Öyle ise bana karşı gelmekten sakının."[52]

"İşte Allah, kullarını bununla korkutur. Ey kullarım, bana karşı gelmekten sakının."[53]

"Zalimlerden korkmayın, benden korkun."[54]

"Onlardan korkmayın, eğer mümin iseniz, benden korkun."[55]

"Şu halde, siz de insanlardan korkmayın, benden korkun."[56]

"Yalnız benden korkun."[57]

***

Tevrat'taki Tanrı; savaşçı, barbar, İsrailoğulları dışındaki halkları öldürmeyi seven, fetihler yapmak isteyen bir Tanrı'dır. Önce Tevrat'tan aktaralım:

"Kıralların bütün şehirlerini ve onların bütün kırallarını Yeşu aldı ve **Rabbin** kulu Musa'nın emrettiği gibi onları **kılıçtan geçirip** tamamen yok etti."[58]

"**Rabbin** sözlerini dinle."

"Şimdi git, Amaleki vur ve onların her şeylerini tamamen yok et ve onları esirgeme; ve erkekten kadına, çocuktan emzikte olana, öküzden koyuna, deveden eşeğe kadar hepsini **öldür**."[59]

Tevrat'ın Tanrı'sı kendisine küfür eden herkesin öldürülmesini ister:

"**Rabbin** ismine küfreden mutlaka **öldürülecektir**; bütün cemaat mutlaka onu taşlıyacaklar; garip olsun yerli olsun, **Rabbin** ismine küfrettiği zaman **öldürülecektir**."[60]

---

[50] *Tevrat, Tesniye Bölümü, 10. Bap*, sy. 194.
[51] *Tevrat, Yeşu Bölümü,24. Bap*, sy. 246.
[52] Nahl Sûresi, 2. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.266.
[53] Zumer Sûresi, 16. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.459.
[54] Bakara Sûresi, 150. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.22.
[55] Al-i İmran Sûresi, 175. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.72.
[56] Maide Sûresi, 44. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.114.
[57] Bakara Sûresi, 40. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.6.
[58] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.233.
[59] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.292.
[60] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.130.

Tevrat'taki Tanrı kendisinden başka ilahlara (putlara) tapan kim olursa olsun (kardeş, ana, baba, akrabalar, vb. dahil) öldürülmesini emreder.

"Eğer kardeşin, ananın oğlu, yahut kendi oğlun, yahut kendi kızın, yahut koynundaki karın, yahut canın gibi olan dostun, seni gizlice baştan çıkarmak için; gidelim ve başka ilâhlara kulluk edelim, derse; ona uymayacaksın ve onu dinlemeyeceksin; ve gözün ona acımayacak ve esirgemeyeceksin ve onu gizlemeyeceksin; fakat onu mutlaka **öldüreceksin**."[61]

Bilindiği üzere İslamdaki cihadcılık, fetihçilik demektir. Tanrı için savaşarak, Tanrı'ya karşı çıkanları öldürmek demektir. "Cihad" fikri Tevrat kökenlidir. Tevrat, İsrailoğullarını diğer ülkeler üzerinde egemen yapmak için fetihler yaptırır; insanların öldürülmelerini emreder. İslam felsefesi de Müslümanlığı dünyaya egemen kılmak için cihadı savunur.

Cihad ya da fetih aynı zamanda işgal edilen bölgedeki halkın "malına-mülküne-insanına" el koymak anlamına gelir. İslam felsefesi bunlara "ganimet" der. Tevrat ve Kur'an bu konuda ortaktır. Ganimete el konulması Tanrı emridir. Önce Tevrat'a bakalım:

"Bir şehre karşı cenketmek için ona yaklaştığın zaman, onu barışıklığa çağıracaksın. Ve vaki olacak ki, eğer sana sulh cevabı verirse ve kapılarını sana açarsa, o vakit vaki olacak ki, içinde bulunan bütün kavm sana angaryacı olacaklar ve sana kulluk edecekler. Ve eğer seninle musalaha etmeyip cenketmek isterse, o zaman onu muhasara edeceksin; ve Allahın **Rab** onu senin eline verdiği zaman, onun **her erkeğini kılıçtan geçireceksin**; ancak kadınları ve çocukları ve hayvanları ve şehirde olan her şeyi, bütün malını kendin için **çapul** edeceksin; ve Allahın **Rabbin** sana verdiği düşmanlarının malını yiyeceksin."[62]

Ganimetler arasında güzel kadınlar varsa, onlara el koymak dolayısıyla serbesttir:

"Düşmanlarına karşı cenge çıkacağın ve Allahın **Rab** onları senin eline vereceği ve onları esir olarak götüreceğin zaman, esirler arasında **bakılışı güzel bir kadın** görüp onu arzu eder ve karı olarak kendine almak istersen; o zaman onu evinin içine getireceksin."[63]

Tevrat toplanan ganimetin savaşa katılanlar arasında yarı yarıya bölüşülmesini ister:

"**Rab** Musaya söyleyip dedi: Sen ve kâhin Eleazar (…) adam olsun hayvan olsun, alınmış olan çapul malının topunu al; ve çapul malını, cenge çıkan cenk erleri ve bütün cemaat arasında **yarı yarıya** böl."[64]

Sonuç olarak Tevrat'a göre İsrailoğullarına diğer halkları köle etmek, Yahudilerin egemenliğine almak, ganimetlere el koymak, karşı çıkanları öldürmek Tanrı katında helaldir; Tanrı emridir.

***

[61] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.197.
[62] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.203-204.
[63] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.204.
[64] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.169.

Şimdi İslam felsefesinin savunduğu cihad eyleminde yapılanlara bakalım:

Cihad eden Müslüman, kafir öldürmekten kaçınmamalıdır:

"Savaşta inkâr edenlerle karşılaştığınız zaman boyunlarını vurun! (...) Allah (...) birbirinizle denemek için böyle yapıyor."[65]

Daha önce işaret ettiğimiz gibi, cihad bir çeşit imandı. İman edenle etmeyeni Allah cihad yoluyla ayırmış olacaktı.

Tanrı sadece kullarını tanımak için cihad istemiyordu. Tanrı'nın en büyük amacı, İslam dininin bu yolla yayılmasıydı. Din tamamen Allah'ın olmalıydı:

"Din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın."[66]

Allaha savaş açanların cezası; ölmek, asılmak, ellerinin ve ayaklarının çaprazlamasına kesilmesiydi.

"*Allaha ve Resulune savaş açanların cezası (...) öldürülmeleri, yahut asılmaları veya ellerinin ve ayaklarının çaprazlama kesilmesi, yahut o yerden sürülmeleridir."*[67]

Nisa Suresi'nin 95-96. ayeti cihaddan geri kalıp oturan Müslümanla, cihad eden Müslümanın yerinin Allah katında farklı olacağını belirtiyordu. Cihad edenlere mükafat verilecekti; ölseler de, öldürseler de mükafatı hak edeceklerdi:

"*Kim Allah yolunda savaşır da öldürülür veya galip gelirse, biz ona büyük bir mükafat vereceğiz."*[68]

Cihad edenlere sadece öteki dünyada cennet yoktu. Bu dünyada ganimet de vardı.

Ganimetlerin her cinsi helaldi:

"Ey Peygamber! Müminleri savaşa teşvik et. (...) Artık elde ettiğiniz ganimetten helâl ve temiz olarak yiyin."[69]

Sonuç olarak puta tapanların (müşriklerin = Allah'a ortak koşanların = Putları, Allaha ortak yapanların) cezası öldürülmekti.

"Allah'a ortak koşanları bulunduğunuz yerde öldürün."[70]

Ganimet, Müslümanın düşman bildiği kimselerden (Hıristiyanlardan, Yahudilerden) zorla aldığı maldır. Tanrı, Müslümanlara ganimet sözü vermiştir. Bunun için Yahudilere,

[65] Hz.Muhammed Sûresi, 4. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.506.
[66] Enfal Sûresi, 39. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.180.
[67] Maide Sûresi, 33. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.112.
[68] Nisa Sûresi, 74. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.88.
[69] Enfal Sûresi, 65-69. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.184.
[70] Tevbe Sûresi, 5. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.186.

Hıristiyanlara yapılan fetihleri över. Müslüman olmayan Arapların mal ve mülklerine el konulmasını ister.

"*Allah, size, elde edeceğiniz birçok ganimetler vaad etmiştir.*"

"*Gönüllerinde olanı bilmiş, onlara huzur, güven duygusu vermiş ve onlara yakın bir fetih ve elde edecekleri birçok ganimetler nasip etmiştir.*"[71]

Yahudilere, Hıristiyanlara uygulanan talan siyaseti onaylanır ve ele geçirilen mallar (ganimetler) helal kabul edilir.

"*Artık elde ettiğiniz ganimetten helâl ve temiz olarak yiyin.*"[72]

İslam felsefesi ganimet dağıtırken de beşte bir payı Tanrı'ya ve Hz.Muhammed'e verir:

"*Bilin ki, ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin beşte biri mutlaka Allah'a, Peygamber'e, onun yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolculara aittir.*"[73]

Görüldüğü üzere Tevrat'ın bu konudaki mantığı ile İslam felsefesininki aynıdır. Kur'an, Tevrat'tan sonra geldiğine göre, Tanrı'nın şimdiye kadar aktardığımız nitelikleri Tevrat'a uygundur.

***

Tevrat'ın Tanrı'sı birçok yerde kendisiyle övünür. Kendi yaptığı işleri över, kullarından kendisini övmelerini ister. Örnek aktaralım:

"Bütün emirlerimi hatırlayıp tutasınız ve Allahınıza mukaddes olasınız. Ben size Allah olmak üzere Mısır diyarından sizi çıkaran Allahınız **Rab'im**; ben Allahınız **Rab'im**."[74]

"İşte, gökler ve göklerin gökleri, yer ve onda olan her şey Allahın olan **Rabbindir**."

"Allahınız **Rab**, o ilâhların Allahı ve rablerin Rabbi, şahısları saymayan ve rüşvet almayan büyük, kudretli ve heybetli Allahtır."[75]

İslam felsefesi de "Tanrı'nın kendini övmesi ve övülmeyi istemesi" fikrini aynı biçimde alır. Uzunca aktaralım:

İslam felsefesindeki Tanrı kendini över.

Furkan Suresi'nin 61. ayetinde şanının çok yüce olduğunu övünerek söyler:

*"Göğe burçlar yerleştiren, orada bir ışık kaynağı (güneş) ve aydınlatıcı bir ay yaratanın **şanı çok yücedir**."*[76]

---

[71] Fetih Sûresi, 20, 19. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.512.
[72] Enfâl Sûresi, 69. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.184.
[73] Enfâl Sûresi, 41. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.181.
[74] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.156.
[75] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.194.
[76] Furkan Sûresi, 61. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.364.

Bu sözleri söyleyenin başka bir varlık değil, Tanrı'nın bizzat kendisi olduğunun altını çizelim.

Lokman Suresi'nin 30. ayetinde Tanrı kendisi için şöyle der:

"Allah hakkın ta kendisidir. (...) Şüphesiz, Allah yücedir; büyüktür."[77]

Tanrı kendi övgüsünü kullarına haykırır:

"Gerçek şu ki, ben mutlak güç sahibi, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ım."[78]

Hamd: Tanrı'ya övgü sunma demektir. Bir varlığın, Allah'ı yüceltme ifadesi demektir. Yani Allah'ı övmesi demektir.

En'am Suresi'nin 1. ayetinde Tanrı kendisi için söyle der:

"Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur."[79]

Burada demek istenen şey şu: Gerçek övgü (hamd) ancak benim gibi bir Allah'a yapılabilir. Ancak bu niteliklere sahip benim gibi bir Allah, övülmeyi hak eder.

Hac Suresi'nin 64. ayetinde Allah'ın övülmeye layık olduğu Allah tarafından bildirilir:

"Şüphesiz ki, Allah elbette zengindir, elbette övgüye layıktır."[80]

Kasas Suresi'nin 70. ayetinde Tanrı'nın kendisi, "Ben Allahım, benden başka Tanrı yoktur, hamd(övgü) bana aittir" der. Aktaralım:

"O, Allahtır. O'ndan başka hiçbir ilah yoktur. Dünyada da ahrette de hamd ona mahsustur."[81]

Ankebût Suresi'nin 63. ayetinde yine "Hamd Allah'a mahsustur," diye belirtilir. Yani övgü, Allah'a olmalıdır. Sebe Suresi'nin 1. ayetinde aynı fikri buluyoruz. Övgü (hamd) Allah'a yapılmalıdır.

"Hamd, göklerdeki ve yerdeki her şey kendisinin olan Allah'a mahsustur."[82]

"Ey insanlar! Siz Allah'a muhtaçsınız. Allah ise her bakımdan sınırsız zengin olandır, ***övülmeye hakkıyla layık olandır****."*[83]

Önemli olan nokta, Tanrı'nın niteliklerinin Tevrat'tan İslam felsefesine aktarma yapıldığıdır. Tanrı'nın nitelikleri iki kutsal kitapta aynıdır.

Kısas

[77] Lokman Sûresi, 30. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.413.
[78] Neml Sûresi, 9. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.376.
[79] En'am Sûresi, 1. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.127.
[80] Hac Sûresi, 64. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.338.
[81] Kasas Sûresi, 70. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.392.
[82] Sebe Sûresi, 1. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.427.
[83] Fatır Sûresi, 15. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.435.

Kısas, kime ne yapılmışsa, aynının yapana yapılmasıdır. Bir adam, diğer adamı sakatlamışsa; sakatlayan adam sakatlanacaktır. Birisi, diğerinin elini kesmişse, kendi eli kesilecektir.

Tevrat kısası savunur. Aktaralım:

"Ve bir kimse bir adamı vurursa mutlaka öldürülecektir. Ve bir hayvanı vuran, can yerine can olarak onu ödeyecek. Ve bir kimse komşusunu sakatlarsa, kendisine de yaptığı gibi yapılacaktır; **kırık yerine kırık, göz yerine göz, diş yerine diş** olmak üzere, adamı nasıl sakat etti ise, kendisine de öylece edilecektir."[84]

İslam felsefesi kısas kuralını aynen Tevrat'tan almıştır. Ayetleri gösterelim:

"*Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki (bu hükme uyarak) korunursunuz.*"

"*Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı. Hüre karşı hür, köleye karşı köle, kadına karşı kadın kısas edilir.*"[85]

İslam felsefecileri kısas ilkesinin Tevrat'tan alındığını kabul etmek zorunda kalmışlardır. Çünkü Kur'an'ın Maide Suresi'nin 45. ayeti açık olarak bunu kabul eder.

"*Onda (Tevrat'ta) üzerlerine şunu da yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş kısas edilir. Yaralar da kısasa tabidir.*"[86]

Fazla uzatmaya gerek yok. İslam felsefesi, kısas kuralını Tevrat'tan almıştır.

Faizin Yasaklanması

Tevrat, Yahudilerin birbirine faiz vermesini yasaklar.

"Para faizi olsun, zahire faizi olsun, yahut ödünç verilen her şeyin faizi olsun, faizle kardeşine ödünç vermeyeceksin."[87]

İslam felsefesi gelişim sürecinde başlangıçta faizi yasaklamaz; çünkü Müslümanlar güçsüzdür. Ne var ki, Müslümanlar Medine'de güçlendikten sonra faizi yasaklar. Faiz yiyenleri "şeytan çarpmasına" uğramış insanlara benzetir. Faiz ile ticaretin Tanrı katında aynı olmadığını anlatır; faiz haramdır, ticaret ise helâldir. Allah faiz yiyenleri katledecektir. Faiz yiyenler, Tanrı ve Hz.Muhammed ile savaşa girmiş sayılır.

"*Allah, alışverişi helâl, faizi haram kılmıştır.*

Allah faiz malını mahveder.

Ey iman edenler(...) faizden geriye kalanı bırakın.

[84] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.130.
[85] Bakara Sûresi, ayet 178, 179, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.26.
[86] Mâide Sûresi, ayet 45, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.114.
[87] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.207.

Eğer böyle yapmazsanız, Allah ve Resûluyle savaşa girdiğinizi bilin."[88]

Yukarıdaki ayet faizi yasaklamakla kalmaz. Bu ayetler geldikten sonra, faiz alacağı olanların ana para hariç faizi almamalarını ister. Bunu yapmayanlara karşı Hz.Muhammed savaş açacaktır.

İslam felsefesi "faiz yasağını" da Tevrat'tan almıştır. Sadece Tevrat'ın Yahudilerle sınırladığı faiz yasağını genel bir yasak haline getirmiştir.

Domuz Yasağı

Tevrat domuz etinin yenmesini yasaklar:

"Domuz, çünkü çatal tırnaklıdır, fakat geviş getirmez; o size murdardır; bunların etinden yemeyeceksiniz."[89]

İslam felsefesi de bu konuda aynı fikri savunur:

"*De ki: 'Bana vahyolunan Kur'an'da bir kimsenin yiyecekleri arasında leş, akıtılmış kan, domuz eti –ki o şüphesiz necistir– ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir (murdar) hayvandan başka, haram kılınmış bir şey bulamıyorum.*"[90]

Demek ki, Müslümanların domuz eti yememe tutumu, Yahudilerin Tevrat'ından alınmış bir yasaktır.

Sünnet

Müslümanlıkta erkek çocukların sünnet edilmesi bir kuraldır; zorunludur. İslam felsefesi "sünnet kuralını" sadece Müslümanlara özgü bir kural olarak sunar. Sanki erkek çocukların sünnet edilme geleneğini ilk kez Müslümanlar bulmuş gibi davranır.

Oysa "sünnet edilme kuralı" Tevrat'tan alınmıştır. Yahudiler bu geleneği Müslümanlardan önce Tevrat'a dayanarak uygulamışlardır.

Tevrat, İbrahim peygamber 99 yaşındayken Tanrı'dan "sünnet buyruğunun" geldiğini belirtir. Tanrı'nın İbrahim peygambere ilettiği emir şöyledir:

"Allah İbrahime dedi: Ve sen ise, sen ve senden sonra zürriyetin, nesillerince, ahdimi tutacaksınız. Sizinle ve senden sonra zürriyetinle benim aramda tutacağınız ahdim budur; aranızda her erkek **sünnet** olunacaktır."[91]

Demek ki, İbrahim peygamberden önceki peygamberler ve kavimleri sünnetsizdir.

Tevrat erkek çocukların sünnet edilme zorunluluğunu birçok yerde tekrarlar:

---

[88] Bakara Suresi, ayet 275, 276,278,279, *Kur'an'ı Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, s.46.
[89] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.198.
[90] En'âm Sûresi, ayet 145, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.146.
[91] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.14.

"Kızkardeşimizi **sünnetli** olmayan bir adama vermek, bu şeyi yapamayız, bu bize utanç olur."[92]

"**Rab** şöyle diyor: İşletilmemiş toprağınızı nadas edin ve dikenler arasına ekmeyin. Kendinizi **Rab** için **sünnet** edin."[93]

O halde erkek çocukların sünnet edilme zorunluluğu Tevrat'tan alınarak Müslümanlık felsefesi içine sokulmuştur.

[92] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.36.
[93] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.723.

İNCİL'DEN BİR MUCİZE

İncil, Yahudilerin kralı Hirodes zamanında Zekeriya isminde bir kâhinin var olduğunu belirtir. Zekeriya'nın Elizabet isminde bir karısı vardır. Elizabet kısırdır. Gençliklerinde çocukları olmamıştır.

Zekeriya ve Elizabet artık yaşlanmışlardır. Çocuklarının olma ihtimali tamamen ortadan kalkmıştır.

Bir gün Zekeriya kâhinlik görevini yerine getirirken, bir melek ona görünür. Tanrı'nın onun "çocuk isteme duasını" kabul ettiğini bildirir.

Zekeriya hem karısının kısır olduğunu, hem de yaşlı olduklarını, bu nedenle çocuklarının olamayacağını meleğe anlatır. Melek, Tanrı'nın her şeye gücünün yettiğini belirterek, Zekeriya'nın karısı Elizabet'in Yahya isminde bir çocuğu doğuracağını söyler. Hikâyenin buraya kadar olan kısmını İncil'den aktaralım:

"Zekeriye adında bir kâhin vardı. Harun'un soyundan olan karısının adı ise Elizabet'ti."

"Elizabet kısır olduğu için çocukları olmuyordu. Her ikisinin de yaşı ilerlemişti."

"Rab'bin bir meleği buhur sunağının sağında dikilip Zekeriya'ya göründü."

"Melek ona, 'Korkma, Zekeriya' dedi, 'duan kabul edildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak ve sen onun adını Yahya koyacaksın."[94]

Zekeriya meleğin verdiği müjdeye sevinir; ama içinde yine kuşku vardır. Melekten bu mucizenin gerçekleşeceğine dair bir işaret ister. Melek de ona, Yahya doğuncaya kadar artık Zekeriya'nın dilinin tutulacağını ve konuşamayacağını söyler. Zekeriya tapınaktan çıktıktan sonra dili tutulur, konuşamaz.

Elizabet bir mucize olarak hamile kalır; Yahya isimli çocuğu doğurur; Zekeriya'nın da dili açılır.

Böylece Tanrı iki mucize gerçekleştirmiştir: Kısır ve yaşlı kadından bir çocuk doğurtmuştur. Ayrıca Tanrı Zekeriya'yı önce konuşamaz hale getirmiş; sonra konuşturmuştur.

İncil'den aktaralım:

"Zekeriya meleğe, 'Bundan nasıl emin olabilirim?' dedi. 'Çünkü ben yaşlandım, karımın da yaşı ilerledi.'"

"Melek ona şöyle karşılık verdi."

"İşte, belirlenen zamanda yerine gelecek olan sözlerime inanmadığın için dilin tutulacak, bunların gerçekleşeceği güne dek konuşamayacaksın."

[94] *İncil'in Çağdaş Türkçe Çevirisi*, Yeni Yaşam Yayınları, 1990, s.121.

"Bu sırada Zekeriya'yı bekleyen halk, onun tapınakta bu kadar uzun süre kalmasına şaştı. Zekeriya ise dışarı çıktığında onlarla konuşamadı."

"Zekeriya evine döndü. Bir süre sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay evine kapandı."[95]

"Elizabet'in doğum yapacağı vakit geldi ve bir oğlan doğurdu."

"O anda Zekeriya'nın ağzı açıldı, dili çözüldü. Tanrı'yı överek konuşmaya başladı."[96]

***

İslam felsefesi iki mucize geçen bu hikâyeyi İncil'den alır, kendi içine katar. Zekeriya İncil'e göre bir din büyüğüdür. İslam felsefesinde ise peygamber olarak kabul edilir.

Meryem Suresi'nin 3-11. ayetlerinde bu mucizeleri anlatır.

"*Hani o, Rabbine gizli bir sesle yalvarmıştı.*"

"*Karım ise kısırdır. Bana kendi tarafından; bana ve Yakub hanedanına varis olacak bir çocuk bağışla.*"

"*(Allah şöyle dedi:) 'Ey Zekeriyya! Haberin olsun ki biz sana Yahya adlı bir oğul müjdeliyoruz.*"

"*Zekeriyya, 'Rabbim!' 'Hanımım kısır ve ben de ihtiyarlığın son noktasına ulaşmış iken, benim nasıl çocuğum olur?' dedi.*"

"*Rabbin diyor ki: 'Bu, bana göre kolaydır.* "'

"*Zekeriyya, 'Rabbim, öyleyse bana (çocuğumun olacağına) bir işaret ver', dedi. Allah da, 'Senin işaretin, sapasağlam olduğun hâlde insanlarla (üç gün) üç gece konuşamamandır' dedi.*

Derken Zekeriya ibadet yerinden halkının karşısına çıktı. (Konuşmak istedi, konuşamadı)."[97]

Zekeriya'nın karısı hamile kalır, Yahya isimli çocuğu doğurur. Bu arada zaten Zekeriya'nın dili açılmıştır. Tanrı da Yahya'yı peygamber yapar:

"*Yahya, dünyaya gelip büyüyünce onu peygamber yaptık.*"[98]

Görüldüğü üzere Kur'an, İncil'den aktarma yapmıştır. Sadece İncil'de Zekeriya, Yahya'nın doğumuna kadar konuşamazken, Kur'an bunu değiştirip "3 günlük konuşamama" süresine indirmiştir. Ama mucize olarak aktarılan olayın özü aynıdır.

Kur'an "Zekeriya mucizesini" aynen Al-i İmran Suresi'nin 38-41. ayetlerinde tekrarlar:

---

[95] *İncil'in Çağdaş Türkçe Çevirisi*, Yeni Yaşam Yayınları, 1990, s.122.
[96] *İncil'in Çağdaş Türkçe Çevirisi*, Yeni Yaşam Yayınları, 1990, s.124.
[97] Meryem Sûresi, ayet 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.304.
[98] Meryem Sûresi, ayet 12, 13, 14, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.305.

"*Zekeriya Rabbine dua etti: 'Rabbim! Bana katından temiz bir nesil bahşet. Şüphesiz sen duayı hakkıyla işitensin' dedi.*

Zekeriya mabedde namaz kılarken melekler ona, 'Allah sana, kendisinden gelen bir kelimeyi (İsa'yı) doğrulayıcı efendi, nefsine hâkim ve Salihlerden bir peygamber olarak Yahya'yı müjdeler' diye seslendiler.

Zekeriya, 'Ey Rabbim! Bana ihtiyarlık gelip çatmış iken ve karım da kısır iken benim nasıl çocuğum olabilir?' dedi. Allah, 'Öyledir, ama Allah dilediğini yapar' dedi.

Zekeriya, 'Rabbim! (çocuğum olacağına dair) bana bir alâmet ver' dedi. Allah da şöyle dedi: 'Senin için alâmet, insanlarla üç gün konuşamaman, ancak işaretleşebilmendir."[99]

Şimdi İslam felsefesindeki diğer mucizeleri anlatmaya geçebiliriz. Bu mucizelerin çoğunluğunun Tevrat veya İncil kökenli olduğunu orada göreceğiz.

[99] Âl-i İmrân Sûresi, ayet 38-41, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.54.

NUH'UN MUCİZESİ

Tevrat'a göre Nuh peygamber, Lamek'in oğludur. Doğal olarak Nuh, Yahudilerin bir peygamberidir.

İslam felsefesi ise Nuh'u Müslüman bir peygamber olarak gösterir:

"*Nûh'un haberini onlara oku.* (…) *Bana Müslümanlardan olmam emredildi.*"[100]

Şüphesiz ki, tarihsel olarak bu olanaksızdır. Yahudilik, Müslümanlıktan öncedir.

Tanrı, Nuh kavmine bir ceza vermeye karar verir.

Nuh'un kavminin çoğunluğunun suçu Tanrı'ya inanmamaktadır. Tanrı yeryüzüne bir tufan gönderecektir: Nuh'un kavmini suda boğacaktır. Tanrı, Nuh kavmine onları yok ederek bir mucize gösterecektir.

Tanrı, Nuh'a bir gemi yapmasını emreder. Nuh gemiyi yapar. Tanrı ona yeryüzündeki her cinsten eşler halinde iki tane almasını ister.

"*Bunun üzerine Nûh'a, 'Bizim gözetimimiz altında ve vahyimize göre o gemiyi yap' diye vahyettik. 'Bizim emrimiz gelip de tandır kaynamaya başlayınca, (sular coşup taştığında Nûh'a) dedik ki: 'Her cins canlıdan (erkekli dişili) birer çift, bir de kendileri aleyhinde daha önce hüküm verilmiş olanlardan başka aileni gemiye al ve zulmeden kimseler hakkında bana hiç yalvarma! Şüphesiz onlar suda boğulacaklardır.*"[101]

Dikkat edilirse burada Tanrı, Nuh'un ailesinin hepsinin gemiye alınmasını istemiyor. Nuh'un karısı ve bir oğlu, Tanrı tarafından imansız oldukları için lanetlenmiştir.

Tahrim Suresi'nin 10. ayetinde Nuh'un karısının inkârcılardan olduğu belirtilmiştir. Hud Suresi'nin 42. ve 43. ayetinde Nuh'un oğlunun da gemiye alınmayacağı ve boğulacağı söylenir. Gemiye alınmayan bütün kavmin (toplumun) Tanrı'nın emri gereği tufanla öldürüleceğini öğrenmiş oluruz.

"*Gemi, dağlar gibi dalgalar arasında onları götürüyordu. Nûh, ayrı bir yere çekilmiş olan oğluna, 'Yavrucuğum, bizimle beraber sen de bin, inkârcılarla birlikte olma' diye seslendi.*

O, 'Ben, kendimi sudan koruyacak bir dağa sığınacağım' dedi. Nûh, 'Bugün Allah'ın rahmet ettikleri hariç, O'nun azabından korunacak hiç kimse yoktur' dedi. Derken aralarına dalga giriverdi de oğlu boğulanlardan oldu."[102]

Bu arada tufan sırasında Nuh'un 950 yaşında olduğunu öğreniriz.

---

[100] Yûnus Sûresi, ayet 71, 72, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.216.
[101] Mü'minûn Sûresi, ayet 27, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.342.
[102] Hûd Sûresi, ayet 42, 43, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.225.

"*Andolsun, biz, Nûh'u kendi kavmine peygamber olarak gönderdik. O da dokuz yüz elli yıl onların arasında kaldı.*"[103]

Tufan bittiğinde sular geri çekilir, gemi Cudi dağına oturur.

"*'Ey yeryüzü! Yut suyunu. Ey gök! Tut suyunu' denildi. Su çekildi, iş bitirildi. Gemi de Cûdî'ye oturdu ve 'Zalimler topluluğu, Allah'ın rahmetinden uzak olsun!' denildi.*"[104]

Gemide kalıp ölümden kurtulan canlılardan yeni nesiller türeyecektir.

***

İslam felsefesi "Nuh Tufanı Mucizesi'ni" nereden almıştır? Tevrat'tan! İslam felsefesi Tevrat'ta tufanla ilgili anlatılan hikâyeyi kısaltıp, biraz da değiştirerek kendine katmıştır.

Tevrat'ın Tekvin bölümünde anlatılanlara bakalım:

"Allah Nuha dedi: Bütün beşerin sonu geldi; çünkü onların sebebile yeryüzü zorbalıkla doldu ve işte, ben onları yeryüzü ile beraber yok edeceğim. Kendine gofer ağacından bir gemi yap."

"Ve ben, işte ben, göklerin altında kendisinde hayat nefesi olan bütün beşeri yok etmek için yeryüzü üzerine sular tufanı getiriyorum; yeryüzünde olanların hepsi ölecektir."

"Ve seninle beraber sağ kalmak için her yaşayan, bütün beden sahibi olanlardan, her nevinden ikişer olarak gemiye getireceksin; erkek ve dişi olacaklar."

"Ve yer üzerinde kırk gün tufan oldu ve sular çoğalıp gemiyi kaldırdılar ve yerden kalktı."

"Ve yer üzerinde hareket eden bütün beden sahipleri, gerek kuşlar, gerek sığırlar ve hayvanlar ve yer üzerinde her sürünen ve her adam öldü."

"Ve gemi yedinci ayda, ayın on yedinci gününde, Ararat dağları üzerine oturdu."[105]

***

Peki, Tevrat bu efsaneyi nereden aldı? Sümerler'in destanından!

Gılgamış destanında, dört büyük Tanrı, insanlara kızarak onları yok etmeye karar verirler. Bilgelik Tanrı'sı (Enki) bu duruma üzülerek Utnapiştim adlı kişiye tufanın olacağını haber verir ve bir gemi yapmasını ister. Utnapiştim burada Nuh peygamberin yerini almıştır.

Utnapiştim gemiyi yapar; içine ailesini, akrabalarını, sanatçıları, evcil ve yaban hayvanları doldurur. Sonra tufan kopar. Gemi dışında kalan canlılar ölür. Gemi Nisir dağına oturur.

Philadelphia Üniversitesi Müze'sinde bulunan yarısı kırık bir tablette tufan hikayesi Sümerce dilinde yazılıdır. Bu tablette şöyle satırlar vardır:

---

[103] Ankebût Sûresi, ayet 14, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.396.
[104] Hûd Sûresi, ayet 44, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.225.
[105] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.6-7.

"Kulak ver söyleyeceklerime!
Bizden bir Tufan kült merkezlerini kaplayacak,
İnsanlığın tohumu yok olacak,
Tanrılar meclisinin sözü karardır"[106]

Gılgamış destanında, Sümer destanında, Tevrat'ta anlatılan tufan mucizesi öz olarak aynıdır. Farklılıklar ayrıntılardadır.

Söz konusu edilen gemi İslam felsefesine göre Cudi dağına, Tevrat'a göre Ararat (Ağrı) dağına oturmuştur. Ama şimdiye kadar hiçbir bilim insanı bu geminin hiçbir parçasını bulamamıştır.

[106] Muazzez İlmiye Çığ, *Kur'an, İncil ve Tevrat'ın Sumer'deki Kökeni, Kaynak Yayınları*, 2009, s.57.

SALİH PEYGAMBER'E VERİLEN DEVE MUCİZESİ

Tanrı Nuh kavmini "tufanla" boğduktan sonra, Nuh kavmi yerine Ad kavmini getirir. Ad kavmine kendine kul olsunlar diye Hud peygamberi elçi olarak gönderir. Hud peygamber elinden geleni yapar; ama kavmini Tanrı'ya inandıramaz. Bunun üzerine Tanrı, Hud peygamberi ve ona inananları rahmetine kavuşturarak onları kurtarır; geri kalan toplumu yok eder.

"*Âd kavmine de kardeşleri Hûd'u (gönderdik). O dedi ki: 'Ey kavmim! Allah'a kulluk edin; sizin O'ndan başka tanrınız yoktur. Hâlâ sakınmayacak mısınız? Kavminin inkârcı ileri gelenleri, 'Biz seni kesinlikle bir beyinsizlik içinde görüyoruz ve gerçekten senin yalancılardan olduğunu düşünüyoruz' dediler.*"[107]

Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nin yaptığı bu ayetin yorumuna göre; Tanrı bir kasırga göndererek bu toplumu yok etmiştir.

Araf Suresi'nin 69. ayetinde Ad toplumunun, Nuh tufanından sonra ortaya çıktığı belirtilir. Buradan anlıyoruz ki, Nuh tufanından sonra yeryüzünde teşkilatlanmış ilk toplum Ad toplumu oluyor. Ad toplumunu da Tanrı'ya inanmadılar diye kendisi yok ediyor.

***

Tanrı, Ad kavmini yok ettikten sonra bu toplumun yerine Semûd kavmini getirir. Semûd kavminin Tanrı'ya iman etmesi için Salih peygamberi topluma elçi olarak gönderir. Kavmin çoğunluğu Salih'in peygamberliğine inanmaz. Salih peygamberden bir mucize göstermesini isterler.

Salih peygamber dua eder. Tanrı da mucize olarak bir deve gönderir. Dişi bir devedir bu!

Araf Suresi'nin 73. ayetinde bu mucize anlatılır.

"*Semûd kavmine de kardeşleri Salih'i Peygamber olarak gönderdik. Dedi ki: 'Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin için O'ndan başka bir ilâh yoktur. Gerçekten size Rabbinizden (benim peygamber olduğumu gösterecek) açık bir delil geldi. İşte size bir mucize olarak Allah'ın şu devesi… Bırakın onu da Allah'ın mülkünde yesin, içsin. Sakın ona bir kötülük etmeyin. Yoksa sizi elem dolu bir azap yakalar.*"'[108]

Dişi bir deve nasıl mucize olur? Bu ayeti tefsir eden bazı İslam felsefecileri bu devenin bir kayadan çıktığını iddia ederler.

Her neyse, Tanrı bu özel dişi deveye dokunulmamasını istemiştir. Tanrı bir de dişi deve ile kavmin kuyudan sırayla su içmesini ister.

---

[107] A'râf Sûresi, ayet 65-66, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir II*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.158.
[108] A'râf Sûresi, ayet 73, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.158.

"*Salih, şöyle dedi: 'İşte bir dişi deve! Onun (belli bir gün) su içme hakkı var, sizin de belli bir gün su içme hakkınız vardır.'*

'Sakın ona bir kötülük dokundurmayın. Yoksa büyük bir günün azabı sizi yakalar."[109]

Peki, Tanrı hangi nedenle bunu istemektedir?

İslam felsefecileri değişik teoriler ileri sürerler. Bir örnek verelim:

"Prof. Kâmil Miras diyor ki; 'dişi bir devenin, bir peygambere mucize olması, nassların (kesin kanıtların) anlattığına göre; bu hayvanın, bir kuyu dolusu suyu, bir defada içip bitirmesinde, bu şaşılasılıkta görülür. Semûd ileri gelenleri: 'Artık bu deveyi öldürmeli. Çünkü su içme sırasında kuyuyu kurutuyor o. Hayvanlarımız susuz kalıyor!' demektedirler…"[110]

Bu görüşlerin mantık sınırlarını aştığı açıktır.

Salih'in kavmi sonunda dişi deveyi öldürür. Tanrı da buna kızar. Salih'in kavmini depremle yok eder; herkes evinde ölü olarak bulunur. Ayet şu:

"*Derken, o dişi deveyi bacaklarını keserek öldürdüler, böylece rablerinin emrinden dışarı çıktılar.*"

"*Bunun üzerine onları o dehşetli sarsıntı yakaladı da yurtlarında yere serildiler.*"[111]

Tanrı demek ki, Semûd toplumunu bir deve için yok ediyor. Bir tarafta kadını, yaşlısı, çocuğu, hayvanı ile bir toplum var. Diğer tarafta bir deve! Tanrı deveyi tercih ediyor; toplumu yok ediyor.

[109] Şu'arâ Sûresi, ayet 155, 156, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.372.
[110] Prof. Kâmil Miras, aktaran Turan Dursun, *Kutsal Kitapların Kaynakları*, Kaynak Yayınları, 2010, s.413.
[111] A'râf Sûresi, ayet 77-78, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir II*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.548.

İBRAHİM PEYGAMBERLE İLGİLİ MUCİZELER

Tevrat'a göre İbrahim, Yahudilerin atasıdır. İslam felsefesi ise İbrahim'i Müslümanların atası olarak gösterir.

"*İbrahim, ne Yahudi idi, ne de Hıristiyan. Fakat o, hanif (Allah'ı bir tanıyan, hakka yönelen) bir müslümandı. Allah'a ortak koşanlardan da değildi.*"[112]

Bakara Suresi'nin 131-132. ayetinde aynı fikir dile getirilir. İslam felsefesine göre Arap kavmi, İbrahim'in oğlu İsmail'den köken almıştır. Tarihsel olarak inandırıcı değildir bu! İbrahim'in yaşadığı dönem, Hz. Muhammed'den çok öncedir. İslam ise Hz. Muhammed'le başlamıştır. Hac Suresi'nin 78. ayetine göre Müslümanlara, Müslüman adını veren İbrahim'dir. Bunun da inanılmaz olduğu açıktır.

Önce İslam felsefesinin anlattığı biçimiyle Hz. İbrahim'i tanıyalım.

İbrahim yıldızlara tapıyordu. Tanrı ona doğru yolu gösterdi ve İbrahim Müslüman oldu. En'âm Suresi 75-79. ayetinde bu olay anlatılır. Demek ki, İbrahim de peygamber olmadan önce bir günahkârdır.

İbrahim peygamber olduktan sonra da yalan söyleyen bir peygamberdir. İbrahim kendi kavminin putlarını kırmaya karar verir. Onlara "hastayım" diye yalan söyler. Sonra gider gizlice putları kırar. Ama bunu inkâr eder. Yani iki kez yalan söyler. Saffat Suresi'nin 89. ayetinde ve Enbiya Suresi'nin 63. ayetinde bu yalanlar vardır.

İbrahim, Sâre isimli bir kadınla evlidir. Sâre'nin bir cariyesi vardır. İsmi Hâcer'dir. Sâre, cariyesi Hâcer'i İbrahim'e armağan etmiştir. İbrahim, Hâcer'le yatar; Hâcer'den İsmail isimli çocuğu olur. Yani İsmail, evlilik dışı doğan bir çocuktur. Müslümanlık felsefesi bu gerçeğin üzerini örter. İsmail'i Müslümanların atası olarak kabul eder.

Sâre bir süre sonra Hâcer'i kıskanır; Hâcer'in evden uzaklaştırılmasını ister. İbrahim de Hâcer'i alıp çölün ortasına bırakır. İbrahim'in tutumunun bir peygambere yakışıp yakışmadığına okuyucu karar verebilir.

İslam felsefesine göre Mekke'deki Kabeyi, İbrahim ile oğlu İsmail yapmıştır. Araştırmacı Turan Dursun farklı görüştedir:

"İbrahim suresinin 39. ayetine göre, İsmail ve İshak oğulları daha dünyaya geldiklerinde bile İbrahim 'çok yaşlıydı. Böyle yaşlı birinin, 'Kabe'nin yapımı şöyle dursun, 'onarımı'nda bile bulunamayacağı açık. Tersinin ileri sürmek, mantığı, insan aklını hiçe saymaktır. Kaldı ki, Batılı bilim adamları ve yazarlar, İbrahim'in Mekke'ye gitmediği üzerinde birleşirler."[113]

Şimdi İbrahim peygamberle ilgili mucizelere bakabiliriz.

---

[112] Âl-i İmrân Sûresi, ayet 67, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.57.
[113] Turan Dursun, *Tabu Can Çekişiyor – Din Bu, II. kitap*, Kaynak Yayınları, 1990, s.236.

Kuşların Önce Öldürülmesi ve Sonra Diriltilmesi

İbrahim peygamber ölen canlıların Tanrı tarafından nasıl diriltildiğini merak eder. Bu merakını bir gün Tanrı'ya bildirir.

Tanrı, kendi peygamberi İbrahim'i ikna etmek için bir mucize göstermeye karar verir. İbrahim'den dört kuş yakalamasını ve onları öldürüp parçalamasını ister. Ölmüş kuşların parçalarını da çeşitli dağ başlarına koymasını emreder. İbrahim kuşları çağıracaktır; ölmüş kuşlar dirilip, İbrahim peygambere doğru uçacaktır. Mucize gerçekleşir; ölü kuşlar dirilir.

Bu mucizeyi Bakara Suresi'nin 260. ayetinde buluyoruz.

"*Hani İbrahim, 'Rabbim! Bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster' demişti. (Allah ona) 'İnanmıyor musun?' deyince, 'Hayır (inandım) ancak kalbimin tatmin olması için' demişti. 'Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır. Sonra onları parçalayıp her bir parçasını bir dağın üzerine bırak. Sonra da onları çağır. Sana uçarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.*"[114]

Öldürülmüş kuşların tekrar canlanacağına bilim inanmaz; nesnel idealist felsefe inanır.

Ateşte Yanmayan Peygamber

Nuh'un, Sam isimli oğlunun bir oğlu olur. Adı Terah'tır. İbrahim, Terah'ın oğludur. İbrahim'in kavmi puta tapar bir toplumdur. İbrahim peygamber bir gün putları kırmaya karar verir. İbrahim'in kavmi o sıralar bayram hazırlığına girişmiştir. Hz. İbrahim'i de bayrama çağırırlar; ama o, "hastayım" der; bayrama gitmez. Aslında İbrahim hasta değildir; yalan söylemiştir.

"*İbrahim, yıldızlara baktı ve 'Ben hastayım' dedi.*

Bunun üzerine arkalarını dönüp ondan uzaklaştılar."[115]

Bu sözlerin anlamını Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri şöyle açıklar:

"İbrahim, babasının ve kavminin taptığı putları kötüleyince, bu putların fayda ya da zarar veremeyeceklerini göstermek üzere yalnız kalıp putları kırmak istiyordu. Kavmi bayram yerine giderken İbrahim'i de çağırdıklarında o, yıldızlara bakarak 'Ben hastayım' demişti. İbrahim böyle yaparak, yıldızlardan hüküm çıkaran kavmine güya kendisinin de bu bilgiyi yıldızlardan aldığını anlatmak istemişti. Kavmi de hastalık kapmamak için onu bırakıp gidince, İbrahim yalnız kalma fırsatını yakalamış oldu."[116]

Görüldüğü gibi ne kadar gizlenmek istense de, peygamberin yalan söylediği ortadadır. Üstelik peygamber inanmadığı yıldızları Tanrı gibi kabul ederek yalan söylemektedir.

Kavmi bayrama gittikten sonra İbrahim, putların yanına gider; büyük put hariç diğerlerini kırar. Kavim bayramdan döner; putları kimin kırdığını araştırır. İbrahim'den şüphelenirler. Onu

[114] Bakara Sûresi, ayet 260, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.43.
[115] Sâffât Sûresi, ayet 88-89, 90, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.448.
[116] *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.448.

çağırıp sorarlar. İbrahim peygamber yeniden yalan söyler; sorumluluğu üstlenmez. Büyük putun, diğer putları kırmış olabileceğini ima eder.

"*Derken (İbrahim) belki kendisine başvururlar diye içlerinden bir büyüğü bırakarak onları (putları) paramparça etti.*

Onlar, 'Kim yaptı bunu tanrılarımıza! Muhakkak o zalimlerden biridir' dediler.

(İçlerinden bazıları), 'İbrahim denilen bir gencin onları diline doladığını duyduk' dediler.

(Bir kısmı da) 'O hâlde haydi, onu insanların gözü önüne getirin. Belki (bu konuda) şahitlik ederler' dediler.

(İbrahim gelince) 'Sen mi yaptın bunu ilâhlarımıza ey İbrahim' dediler.

Dedi ki: 'Hayır! Bunu şu büyükleri yapmıştır. Konuşabiliyorlarsa, onlara sorun bakalım!"[117]

Halk, putları korumasız bıraktıkları için birbirlerini suçlarlar. Sonra tekrar İbrahim ile tartışmaya devam ederler. İbrahim dayanamayıp putlara küfretmeye başlar. İbrahim'in kavmi kızgınlığa kapılır; İbrahim'i cezalandırmaya karar verir. İbrahim'i ateşe atacaklardır.

İbrahim'in kavmi büyük bir ateş yakar ve onu ateşin içine atarlar. İbrahim, Tanrı'nın kendisine sahip çıkmasını ister. Tanrı da ateşe serinlik vererek, ateşin İbrahim'i yakmamasını sağlar.

"*İbrahim, şöyle dedi: 'Öyle ise siz, (hâlâ) Allah'ı bırakıp da, size hiçbir fayda, hiçbir zarar veremeyecek şeylere mi tapacaksınız?'*

'Yazıklar olsun, size de; Allah'ı bırakıp tapmakta olduklarınıza da! Hâlâ aklınızı başınıza almayacak mısınız?'

(İçlerinden bazıları), 'Eğer (bir şey) yapacaksanız, onu yakın da ilâhlarınıza yardım edin' dediler.

'Ey ateş! İbrahim'e karşı serin ve esenlik ol' dedik.

Ona böyle bir tuzak kurmak istediler. Fakat biz onları en çok zarar edenler durumuna düşürdük."[118]

Böylece İbrahim, "ateşte yanmayan peygamber" olarak İslam felsefesinin mucize defterine kaydolur.

Kurban Mucizesi

Hz. İbrahim'in resmi karısı Sâre'dir. Sâre kendi cariyesi Hâcer'i İbrahim'e vermiştir. İbrahim de Hâcer'le yatmış ve ondan ilk oğlu olan İsmail doğmuştur. İsmail doğduktan sonra Tanrı

[117] Enbiyâ Sûresi, ayet 58-63, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.326.
[118] Enbiyâ Sûresi, ayet 66-70, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.326.

Sâre'ye acımış, ona da İshak isimli oğlanı vermiştir. Demek ki, İbrahim'in birinci oğlu, evli olmadığı cariye Hâcer'den doğan İsmail'dir. İslam felsefecileri kendilerinin İbrahim'in İsmail adındaki oğlunun sulbünden geldiklerini söylerler. Hz. İbrahim kaç yaşında iki çocuk sahibi olmuştur?

"İshak Hz. İbrâhim'in ikinci oğludur; İsmâil'in annesi Hacer, İshak'ın annesi Sâre'dir. Kitâb-ı Mukaddes'e göre Hz. İbrâhim 86 yaşındayken İsmâil, 100 yaşındayken İshak dünyaya gelmiştir."[119]

Hz. İbrahim'in 86 ve 100 yaşında çocuk sahibi olması imkânsızdır; ama bunu geçelim.

Tanrı, Hz. İbrahim'e bir rüya gördürür. İbrahim rüyasında oğlu İsmail'i Tanrı'ya kurban etmektedir. İsmail'in boğazını kesmektedir. İbrahim gördüğü rüyayı bir Tanrı emri olarak kabul ettiğinden dolayı İsmail'e gördüğü rüyayı anlatır. Onu Tanrı'ya kurban edeceğini söyler. İsmail de kurban edilmeyi onaylar.

Tanrı bunu niçin istemektedir? Tanrı, Hz. İbrahim'i denemek için bu rüyayı gördürmüştür.

İbrahim, oğlu İsmail'i kurban etmek için yüzüstü yere yatırır; bıçağı İsmail'in boğazına dayar. Tam İsmail'in boğazını kesecekken Tanrı devreye girer. İsmail'in yerine kurbanlık bir hayvan gönderir.

Kur'an'ın Saffat Suresi'nin 101-108. ayetlerinde "kurban mucizesi" anlatılır.

"*Biz de ona uysal bir oğul müjdeledik.*

Çocuk kendisiyle birlikte koşup yürüyecek yaşa gelince İbrahim ona, 'Yavrum, ben rüyamda seni boğazladığımı gördüm. Düşün bakalım, ne dersin?' dedi. O da, 'Babacığım, emrolunduğun şeyi yap. İnşaallah beni sabredenlerden bulacaksın" dedi.

Nihayet her ikisi de (Allah'ın emrine) boyun eğip, İbrahim de onu (boğazlamak için) yüz üstü yere yatırınca ona, şöyle seslendik: 'Ey İbrahim!'

'Gördüğün rüyanın hükmünü yerine getirdin. Şüphesiz biz iyi ve yararlı işleri en güzel şekilde yapanları böyle mükâfatlandırırız.'

'Şüphesiz bu apaçık bir imtihandır.'

Biz, (İbrahim'e) büyük bir kurbanlık vererek onu (İsmail'i) kurtardık.

Sonradan gelenler arasında ona güzel bir ad bıraktık."[120]

***

[119] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.546-547.
[120] Sâffât Sûresi, ayet 101-108, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.448-449.

İslam felsefesi bu mucizeyi Tevrat'tan almıştır. Öz bakımdan aynıdır. Kur'an kurban edilecek oğlanın ismini vermez; ama İslam felsefecileri bu çocuğun İsmail olduğunu iddia ederler. Tevrat kurban edilen çocuğun İshak olduğunu yazar. Mucize açısından bu bir ayrıntıdır.

Tevrat'ta kurban mucizesinin nasıl anlatıldığına bakalım.

"Allah İbrahimi deneyip ona dedi: Ey İbrahim; ve o: İşte ben, dedi. Ve dedi: Şimdi oğlunu, sevdiğin biricik oğlunu, İshak'ı, al ve Moriya diyarına git ve orada sana söyleyeceğim dağların biri üzerinde onu yakılan kurban olarak takdim et."

"Ve İbrahim elini uzattı ve oğlunu boğazlamak için bıçağı aldı. Ve **Rabbin** meleği göklerden ona çağırıp dedi: İbrahim, İbrahim; ve: İşte ben, dedi. Ve dedi: Elini çocuğa uzatma ve ona bir şey yapma; çünkü şimdi bildim ki, sen Allahtan korkuyorsun ve kendi biricik oğlunu benden esirgemedin. Ve İbrahim gözlerini kaldırıp gördü; ve işte, arkasında bir koç çalılıkta boynuzlarından tutulmuştu; ve İbrahim gidip koçu aldı ve oğlunun yerine onu yakılan kurban olarak takdim etti."[121]

Görüldüğü üzere hikâye aynı içeriklidir. İslam felsefesi bu mucizeyi kısaca Tevrat'tan özetleyerek aktarmıştır.

[121] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.20.

LUT PEYGAMBERE VERİLEN MUCİZE

Hz. Lut peygamber, Hz. İbrahim'in yeğenidir. Tanrı onu eşcinsel ilişkilerin bulunduğu bir toplumu düzeltmesi için peygamber olarak göndermiştir.

Neml Suresi'nin 54-55. ayetinde bu belirtilir:

"*Lût'u da (Peygamber olarak gönderdik.) Hani o, kavmine şöyle demişti: 'Göz göre göre, o çirkin işi mi yapıyorsunuz?'*

'Siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi varıyorsunuz? Doğrusu siz ne yaptığını bilmez bir toplumsunuz. "[122]

Aynı fikir Araf Suresi'nin 80-81. ayetinde yinelenir.

"*Lût'u da Peygamber olarak gönderdik. Hani o kavmine şöyle demişti: 'Sizden önce âlemlerden hiçbir kimsenin yapmadığı çirkin işi mi yapıyorsunuz?'*

'Hakikaten siz kadınları bırakıp, şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Hayır, siz haddi aşan bir toplumsunuz. "[123]

Eşcinsel insanları Tanrı yarattığına ve onları bu tercihte yarattığına göre, Tanrı'nın eşcinsellere duyduğu kızgınlığı anlamak mümkün değildir. Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nin verdiği bilgiye göre: İslam felsefesi eçcinsellere şu cezaların uygun görüldüğünü belirtir:

"Müslüman âlimler bu suçun cezası hakkında taşlama (recm), yakma, üstüne duvar yıkma, yüksek bir yerden atmak suretiyle öldürme gibi farklı idam usulleri önermişlerdir."[124]

Yeniden Lût peygamberin mucizesine dönelim.

Tanrı, işte bu toplumu düzeltmek, onları eşcinsel ilişkilerden kurtarmak için Lut Peygamberi göndermiştir. Ama Lut kendi kavmini eşcinsel ilişkilerden kurtaramaz. Tanrı bunun üzerine Lut'un söz dinlemeyen toplumunu yok etmeye karar verir. Bu kararını Hz. İbrahim'e melekleri (elçileri) vasıtasıyla bildirir. İbrahim, elçilerle tartışır; bu kararın değiştirilmesini ister. Kur'an bu diyaloğu şöyle anlatır:

"*İbrahim'in korkusu gidip, kendisine müjde gelince Lût kavmi hakkında bizim (elçilerimiz)le tartışmaya başladı.*

Çünkü İbrahim yumuşak huylu, çok içli ve Allah'a yönelen bir kimseydi.

---

[122] Neml Sûresi, ayet 54-55, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.380.
[123] A'râf Sûresi, ayet 80-81, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.159.
[124] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir II*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.551.

Elçilerimiz, 'Ey İbrahim bundan vazgeç! Çünkü Rabbinin emri kesin olarak gelmiştir. Şüphesiz onlara geri döndürülemeyecek bir azap gelecektir" dediler."[125]

Demek ki, Tanrı, İbrahim'in isteğini kabul etmemiştir; Lut toplumunu yok etmekte kararlıdır.

* * *

Melekler insan kılığına girip Lut peygamberin yanına giderler. Lut peygamber kendisine gelen erkek konukların melekler olduğundan habersizdir. Kavimdeki erkekler, Lut'un erkek konuklarıyla cinsel ilişki kurmak isterler. Lut konuklarını korumak için kızlarını teklif eder kavmine. Kuran olayı şöyle aktarır:

"*Elçilerimiz Lût'a gelince onların yüzünden üzüldü, göğsü daraldı ve 'Bu çok zor bir gün' dedi.*

Kavmi, (konuklarıyla çirkin ilişkide bulunmak üzere) ona doğru koşa koşa geldiler. Zaten onlar önceden de bu tür çirkin işleri yapıyorlardı. Lût, dedi ki: 'Ey Kavmim! İşte kızlarım. Onlar(la nikâhlanmanız) sizin için daha temizdir. Allah'a karşı gelmekten sakının ve konuklarıma karşı beni rezil etmeyin. İçinizde hiç aklı başında bir adam yok mu?'

Onlar, 'İyi biliyorsun ki kızlarında bizim gözümüz yok. Sen bizim ne istediğimizi çok iyi biliyorsun" dediler.

(Lût da:) 'Keşke size karşı (koyacak) bir gücüm olsaydı, ya da sağlam bir desteğe dayanabilseydim' dedi."[126]

Tanrı'nın elçileri (melekler) gerçek kimliklerini Lut'a açıklarlar ve korkmamasını söylerler. Tanrı'nın bu eşcinsel toplumu cezalandıracağını belirtirler.

"*Konukları şöyle dedi: 'Ey Lût! Biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana asla ulaşamayacaklar. Geceleyin bir vakitte aileni al götür. İçinizden kimse ardına bakmasın. Ancak karın müstesna. (Onu bırak.) Çünkü onların (kavminin) başına gelecek olan azap, onun başına da gelecektir. Onların azabla buluşma zamanı sabahtır. Sabah yakın değil midir?!'*"[127]

O halde Lut'un karısı hariç Lut'un ailesinin dışında kalan bütün toplum yok edilecektir.

Nihayet Tanrı bu toplumun üzerine balçıktan pişirilip istif edilmiş taşları yağdırır: Bu taşlar ayrıca Tanrı tarafından işaretlenmiştir.

"*(Azap) emrimiz gelince oranın altını üstüne getirdik. Üzerine de Rabbinin katında işaretlenmiş pişirilmiş balçıktan taşlar yağdırdık. Bunlar zalimlerden uzak değildir.*"[128]

[125] Hûd Sûresi, ayet 74-76, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.229.
[126] Hûd Sûresi, ayet 77-80, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.229.
[127] Hûd Sûresi, ayet 81, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.229.
[128] Hûd Sûresi, ayet 82, 83, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.230.

Akla gelen ilk soru şu: Tanrı bütün toplumu niçin cezalandırıyor? Toplumdaki erkekler eşcinsel ilişkiler içinde olduğu için! Hatırlayalım, Lut Peygamber bu toplumu düzeltmek için gönderilmişti. Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri bunu şöyle açıklar:

"Burada Lût Peygamber, kavmini içine düştükleri cinsel sapıklığı (erkeğin erkekle cinsel ilişkisi) terk edip meşru ve doğal ilişkiye dönmeleri ve kadınlarla nikâhlanmaları konusunda uyarmaktadır."[129]

Bu toplumda eşcinsel ilişkilere girenler sadece erkekler! Bu toplumda sadece erkekler mi var? Çocuklar, kadınlar, yaşlılar yok mu? Onların suçu ne?

***

İslam felsefesi bu mucizeyi de Tevrat'tan almıştır.

Şimdi Tevrat'ta anlatılanları özet bölümler halinde aktaralım. Önce İbrahim'in Tanrı ile tartışmasını aktaralım:

"İbrahim hâlâ **Rabbin** önünde duruyordu. Ve İbrahim yaklaşıp dedi: Salihi (iyi olanı) kötü ile beraber yok edecek misin? Belki şehrin içinde elli Salih vardır; içinde olan elli Salih için bağışlamayıp yeri yok edecek misin? Böyle yapmak senden ırak olsun, Salih de kötü gibi olsun diye, salihi kötü ile beraber öldürmek senden ırak olsun; bütün dünyanın Hâkimi adalet yapmaz mı?"[130]

Görüldüğü üzere İbrahim, Tanrı'ya akıl vermektedir. İbrahim'in sorusu mantıklıdır.

Tevrat, Lut'un yaşadığı toplumu Sodom ülkesi olarak tanıtır. Gelişimi şöyle aktarır:

"O iki melek de akşamlayın Sodom'a vardılar; ve Lût, Sodom'un kapısında oturuyordu; ve Lût görüp onları karşılamak için kalktı; ve yere kapandı; ve dedi: İşte, efendilerim, şimdi kulunuzun evine inin ve geceyi geçirin ve ayaklarınızı yıkayın ve erken kalkıp yolunuza gidersiniz."

"Fakat onlar yatmazdan önce, şehrin adamları, Sodom adamları, her mahalleden gençten ihtiyara kadar bütün halk, evi sardılar."

"Ve Lût onlara kapıya çıktı ve arkasından kapıyı kapadı. Ve dedi: Ey kardeşlerim, rica ederim, kötülük etmeyin. İşte, benim ere varmamış iki kızım var; rica ederim, onları size çıkarayım ve onlara gözünüzde iyi olana göre yapın; ancak bu adamlara bir şey yapmayın; mademki damımın gölgesine geldiler. Ve dediler: Geri çekil!"

"Ve **Rab** Sodom üzerine ve Gomorra üzerine **Rab** tarafından **göklerden kükürt ve ateş yağdırdı**; ve o şehirleri ve bütün Havzayı ve şehirlerde oturanların hepsini ve toprağın nebatını altüst etti."[131]

---

[129] *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.229.
[130] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.16.
[131] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.16, 17.

Tanrı burada ateş ve kükürtle toplumu yok etmektedir. Taş ile bir toplumu yok etmekle, ateş ve kükürtle yok etmek arasında bir fark yok. Tanrı toplumu yok ederek mucize yaratıyor; ama bu mucizeyi görmesi gerekenleri de yok etmiş olmuyor mu?

YUSUF PEYGAMBERE VERİLEN MUCİZELER

Hz. İbrahim peygamberin iki oğlu olmuştu: İsmail ve İshak. İshak'ın da Yakup isimli bir oğlu oldu. Tevrat'a göre Tanrı, Yakub'un ismini değiştirdi; İsrail ismini verdi. Yakub'un (İsrail'in) daha sonra 12 oğlu oldu. Bunlardan birisi Yusuf'tu.

Demek ki, Yusuf'un babası Yakub idi. Yusuf aynı zamanda Hz. İbrahim'in torunuydu.

Hz. İbrahim'i Müslüman ilan eden İslam felsefesi, aynı şeyi Yakub ve oğulları için de yapar. Kur'an'ın Bakara Suresi'nin 132. ayetinde İbrahim'in, oğullarına Müslüman olmayı vasiyet ettiği belirtilir. Ayrıca Yakub da oğullarına vasiyet etmiştir.

"*İbrahim, bunu kendi oğullarına da vasiyet etti, Yakub da öyle: 'Oğullarım! Allah, sizin için bu dini (İslâm'ı) seçti. Siz de ancak* ***Müslümanlar*** *olarak ölün' dedi.*"[132]

O halde Yusuf da Müslümandır. Yusuf, Tanrı'dan kendini Müslüman olarak öldürmesini ister.

"*'Rabbim! Gerçekten bana mülk verdin ve bana sözlerin yorumunu öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Dünyada ve ahrette sen benim velimsin. Benim canımı* ***Müslüman*** *olarak al ve beni iyilere kat.*'"[133]

Bu ayetten anlıyoruz ki, Yusuf hem Müslüman bir peygamberdir; hem de sözlerin (rüyaların) yorumu Tanrı tarafından ona öğretilmiştir. Yusuf mucizesini bu alanda gerçekleştirecektir.

Yusuf peygamber Tevrat'ta yer aldığına göre, hem Yahudi hem Müslüman olamaz. Müslümanlık, Yahudilikten sonra gelen bir dindir. Yusuf peygamberin Müslüman olması tarihsel olarak olanaksızdır.

***

Önce Kur'an'a dayanarak Yusuf peygamberin hikâyesini ve mucizelerini anlatalım.

Yusuf, Filistin'de babası Yakub ve kardeşleriyle yaşamaktadır. Yakub 12 oğullarından biri olan Yusuf'u en fazla sevmektedir. Yusuf'un kardeşleri onu kıskanmaktadır.

Bir gün Yusuf, babasına bir rüya gördüğünü söyler. Yusuf'un rüyasına göre 11 yıldızla, güneş ve ay Yusuf'a secde etmektedir. Yusuf'un babası Yakub, Allah'ın Yusuf'u peygamber olarak seçeceğini belirtir. Ayrıca Tanrı'nın Yusuf'a rüyaların yorumunu öğreteceğini söyler. Bu

[132] Bakara Sûresi, ayet 132, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.19.
[133] Yûsuf Sûresi, ayet 101, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.246.

rüyayı da Yusuf'un kardeşlerine anlatmamasını ister. Çünkü Yusuf'un kardeşleri kıskançlıkla Yusuf'a tuzak kurabilirler. Kuran'dan aktaralım:

"*Bir gün Yûsuf, babasına demişti ki: 'Babacığım! Ben (rüyamda) on bir yıldızla, güneşi ve ayı gördüm; gördüm ki onlar bana secde ediyorlardı.' Babası, 'Yavrucuğum, dedi, rüyanı sakın kardeşlerine anlatma, sonra sana tuzak kurarlar! Çünkü şeytan insana apaçık bir düşmandır. Anlaşılan böylece rabbin seni seçecek, sana rüyada görülenlerin yorumunu öğretecek.*"[134]

Tevrat'tın Tekvin Bölümünde 37. Bap'ta Yusuf'un hikâyesi anlatılır. İslam felsefesi bu hikâyeden işine gelen parçaları almıştır. Sözgelimi Yusuf'un rüyasında gördüğü 11 yıldızla, güneş ve ayın Yusuf'a secde etmesi olayı Tevrat'tan aynen aktarmadır.

"Ve yine başka rüya gördü ve onu kardeşlerine anlatıp dedi: İşte, bir rüya daha gördüm; ev işte, güneş ve ay ve on bir yıldız bana iğildiler."[135]

Yusuf'un kardeşleri tuzaklarını hazırlarlar. Yusuf'u yakalayıp bir kuyunun dibine atarlar. Sonra babalarına giderler, Yusuf'u bir kurt yedi, derler. Yusuf'un gömleğine de bir hayvanın kanını sürüp babaları Yakub'a verirler.

Yusuf'u bir kervancı gurubu bulur; onu Mısır'a götürüp satar. Yusuf'u köle olarak satın alan Mısır yöneticilerinden biridir. Bakara Suresi'nin 7. ayetinden 21. ayetine kadar olan bölümde bu anlatılır.

Yusuf'u köle olarak eve alan adamın karısı, Yusuf'a göz koyar; onunla yatmak ister. Yusuf da kadına meyil eder; ama Tanrı onu ikaz ederek durdurur. Tanrı, peygamberini kötü bir davranışa sürüklenmekten kurtarır:

"*Evinde bulunduğu kadın, onunla ilişkiye girmek istedi. Kapıları iyice kapattı ve 'haydi gel!' dedi.*"

"*Kadın onu kesinlikle arzulamıştı; eğer rabbinin işaret ve ikazını görmeseydi o da kadını arzulardı; işte biz kötülük ve fuhşu ondan uzaklaştırmak için böyle yaptık.*"[136]

Yusuf, kadının elinden kaçarken arkadan gömleği yırtılır. Kadının kocası olayı duyar; ama gömleğin arkadan yırtıldığını görünce Yusuf'a hak verir; karısını suçlar. Gömlek önden yırtılmış olsaydı Yusuf suçlu olacaktır.

Kadın'ın kocası bütün kadınları suçlayarak şöyle konuşur:

---

[134] Yûsuf Sûresi, ayet 4-6, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.214.
[135] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.39.
[136] Yûsuf Sûresi, ayet 23, 24, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.225.

"*Kadının kocası Yûsuf'un gömleğinin arkadan yırtıldığını görünce, dedi ki: 'Şüphesiz bu, siz **kadınların tuzağıdır**. Şüphesiz sizin tuzağınız çok büyüktür.*"[137]

Yusuf'la yatmak isteyen kadın tehdite başlar. Yusuf kendisiyle yatmazsa onu zindana attıracağını söyler ve Kur'an'a göre şöyle konuşur:

"*Bunun üzerine kadın onlara dedi ki: 'İşte bu, beni hakkında kınadığınız kimsedir. Andolsun, ben ondan murad almak istedim. Fakat o, iffetinden dolayı bundan kaçındı. Andolsun, eğer emrettiğimi yapmazsa, mutlaka zindana atılacak ve zillete uğrayanlardan olacak.*'"[138]

Yusuf da Tanrı'ya sığınır; kadınların tuzaklarından kendini korumasını söyler:

"*Yûsuf, 'Ey Rabbim! Zindan bana, bunların beni dâvet ettiği şeyden daha sevimlidir. Onların **tuzaklarını** benden uzaklaştırmazsan, onlara meyleder ve cahillerden olurum' dedi.*

*Rabbi, onun duasını kabul etti ve **kadınların tuzaklarını** ondan uzaklaştırdı.*"[139]

Tanrı'nın Yusuf'u korumaya alıp, kadınların tuzaklarını bozmasından sonra beklenmesi gereken şey nedir? Yusuf'un zindana girmemesi!

Ama Tanrı'nın korumasına rağmen Yusuf yine zindanı girer:

"*Sonra onlar, Yûsuf'un suçsuzluğunu ortaya koyan delilleri gördükten sonra yine de mutlaka onu bir süre zindana atmayı uygun buldular.*"[140]

***

Yusuf zindanda iki delikanlı ile tanışır. Bu kişilerden biri rüyasında şarap görmüştür. Diğeri başının üstünde ekmek taşıdığını görmüştür ve kuşlar bu ekmekten yemektedir. Yusuf'a bu rüyaların ne anlama geldiğini sorarlar.

Allah bir mucizevi güç olarak Yusuf'a rüyaların yorumunu öğrettiği için, Yusuf rüyaları doğru biçimde yorumlar. Şarap gören kişi Mısır'ın efendisine şarap sunacaktır. Diğeri ise asılacak ve kuşlar onun başından yiyecektir.

"*'Ey zindan arkadaşlarım! (Rüyanızın yorumuna gelince,) biriniz efendisine şarap sunacak, diğeri ise asılacak ve kuşlar başından yiyecektir. Yorumunu sorduğunuz iş böylece kesinleşmiştir.*"[141]

Yusuf'un dediği gibi olur. Yusuf, kurtulan kişiden kendine yardım edeceğine dair söz alır; ama şeytan araya girerek Yusuf'a yapılacak yardımı önler.

---

[137] Yûsuf Sûresi, ayet 28, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.237.
[138] Yûsuf Sûresi, ayet 32, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.238.
[139] Yûsuf Sûresi, ayet 33-34, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.238.
[140] Yûsuf Sûresi, ayet 35, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.238.
[141] Yûsuf Sûresi, ayet 41, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.239.

Yusuf birkaç yıl daha zindanda kalacaktır.

Yusuf zindanda ilk mucizesini gerçekleştirmiştir. Geleceği önceden bilmiştir.

* * *

Tevrat'ta aynı mucize vardır. Hapiste rüyası bilinen iki kişi Mısır kıralının sakisi ve ekmekçisidir.

Mısır kralının sakisi, Kur'an'da rüyasında şarap gören kişidir. Tevrat'ta bu kişi şöyle tanıtılır:

"Ve baş saki rüyasını Yusufa hikâye edip ona dedi: Rüyamda işte, önümde bir asma ve asmada üç çubuk vardı; ve tomurcuklanır gibi idi ve çiçekleri çıkıp salkımları olgun üzümler verdiler; ve Firavunun kâsesi elimde idi; ve üzümleri alıp onları Firavunun kâsesi içine sıktım ve kâseyi Firavunun eline verdim. Ve Yusuf ona dedi: Onun tabiri şudur: Üç çubuk üç gündür; artık üç güne kadar Firavun senin başını yükseltecek ve yine seni memuriyetine döndürecek."[142]

Mısır kralının ekmekçisi, Kur'an'da rüyasında başında ekmek gören kişidir. Tevrat bu kişi ile ilgili olayı şöyle aktarır:

"Ve baş ekmekçi tabirin iyi olduğunu görünce, Yusufa dedi: Ben de rüyamda idim ve işte, başımın üzerinde üç sepet beyaz ekmek vardı; ve en üstteki sepette Firavunun yiyeceklerinin her çeşidinden, ekmekçi işleri vardı; ve kuşlar başımın üzerindeki sepetten onları yiyorlardı. Ve Yusuf cevap verip dedi: Onun tabiri şudur: Üç sepet üç gündür; artık üç güne kadar Firavun senin başını senden kaldıracak ve seni ağaca asacak ve kuşlar senin etini üzerinden yiyecekler."[143]

Görüldüğü üzere İslam felsefesi, Tevrat'tan mucize denen şeyi ufak tefek değişikliklerle; ama özünü koruyarak almıştır.

***

Firavun bir rüya görür. Rüyasının yorumlanmasını ister. Kimse Firavunun rüyasını yorumlayamaz. Zindandan daha önce kurtulmuş delikanlının aklına birden Yusuf gelir. Bu sefer şeytan araya girmemiştir.

Firavun, Yusuf'u yanına getirir ve gördüğü rüyayı anlatır. Firavun rüyasında 7 cılız ineğin, 7 semiz ineği yediğini görmüştür. Bir de 7 kuru başağın, 7 yeşil başağı yediğini görmüştür.

Yusuf bu rüyanın anlamını açıklar: Mısırda 7 yıl bolluk olacaktır; ardından 7 yıl kıtlık gelecektir. Kur'an, Yusuf peygamberin gerçekleştirdiği mucizeyi şöyle aktarır:

[142] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.42.
[143] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.42.

"*Kral dedi ki: 'Rüyamda yedi arık ineğin yedi semiz ineği yediğini gördüm. Ayrıca yedi yeşil ve bir o kadar da kuru başak gördüm. Efendiler! Eğer rüya yorumluyorsanız, bu rüyamı da bana yorumlayın.*"

"*Yûsuf şöyle dedi: 'Her zaman yaptığınız gibi yedi sene ekin ekeceksiniz.*"

"*Sonra bunun ardından, saklayacaklarınızdan az bir miktar (tohumluk) hariç, o yıllar için biriktirdiklerinizi yiyip bitirecek yedi kıtlık yılı gelecektir.*"[144]

Yusuf'un rüyayı bilmesi bir mucize olarak kabul edilir.

* * *

Mucize olarak gösterilen bu hikâye de Tevrat'tan alınmadır. Tevrat mucizeyi daha ayrıntılı aktarır. Şimdi Tevrat'a bakalım.

"Firavun bir rüya gördü; ve işte ırmağın yanında duruyordu. Ve işte, ırmaktan bakılışta güzel ve ette semiz yedi inek çıktı ve sazlar arasında otlanıyorlardı. Ve işte, onlardan sonra, bakılışta çirkin ve ette cılız başka yedi inek çıktı ve ırmağın kenarında ineklerin yanında durdular. Ve bakılışta çirkin ve ette cılız inekler, bakılışta güzel ve semiz yedi ineği yediler. Ve Firavun uyandı. Ve uykuya varıp ikinci defa rüya gördü; ve işte, bir sapta yedi semiz ve iyi başak çıktı. Ve işte, onlardan sonra cılız ve şark rüzgârından yanmış yedi başak bitti. Ve cılız başaklar, yedi semiz ve dolgun başağı yuttular."

"Yusuf Firavuna dedi: Firavunun rüyası birdir; Allah yapmak üzere olduğu şeyi Firavuna bildirdi."

"İşte, bütün Mısır diyarında yedi büyük bolluk yılı gelecektir; ve onlardan sonra yedi kıtlık yılı çıkacaktır; ve Mısır diyarında bütün bolluk unutulacaktır; ve diyarı kıtlık telef edecektir."[145]

Görüldüğü gibi Tevrat'ın anlattığı hikâyenin özü Kur'an ile aynıdır.

Firavun rüyayı doğru yorumlayan Yusuf'un mükafatlandıracaktır. Ama Yusuf peygamber hızlı ve sabırsızdır. Mısır'a yönetici olarak atanmasını Yusuf kendisi ister:

"*Yûsuf, 'Beni ülkenin hazinelerine bakmakla görevlendir. Çünkü ben iyi koruyucu ve bilgili bir kişiyim' dedi.*"[146]

Yusuf peygamber, firavunun adamı olarak çalışmaya başlar.

***

[144] Yûsuf Sûresi, ayet 43, 47, 48, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.235, 236.
[145] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.43.
[146] Yûsuf Sûresi, ayet 55, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.241.

Bu arada Yusuf'un babası Yakub'un memleketinde kıtlık başlamıştır. Yakub 10 oğlunu Mısır'a tahıl getirmesi için yollar. Küçük oğlu Bünyamin'i yanında tutar.

Yakub'un oğulları Mısır'a gelirler; Yusuf'un huzuruna çıkarlar. Yusuf kardeşlerini tanır; onlar Yusuf'u tanımazlar. Yusuf onlara gerekli tahılı verir; Yakub'un yanında kalan kardeşi Bünyamin'i kendisine getirmeleri koşuluyla onları geri gönderir.

Aradan bir zaman geçer. Yakub tekrar oğullarını tahıl alsınlar diye Yusuf'a gönderir. Bu sefer Bünyamin'i de yanlarına alırlar. Yusuf'un huzuruna çıkarlar.

Yusuf, küçük kardeşi Bünyamin'i yanında tutmak istemektedir. Amacına ulaşmak için bir plan yapar.

Kardeşlerini Yakub'un yanına gönderirken Bünyamin'in yükü içine firavunun değerli su kabını gizlice koydurur. Ve ardından "hırsızlık yaptı diye" kardeşi Bünyamin'i yakalatır.

Önce ayeti aktaralım:

"*Yûsuf, onlar için yüklerini hazırlattığı zaman su kabının kardeşinin yükü içine konmasını sağladı! Sonra arkadan seslenen biri, 'Ey Kafile! Siz mutlaka hırsızsınız!' diye bağırdı.*"[147]

Bu ayetin yorumunu Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri şöyle yapıyor:

"Hz. Yûsuf, öz kardeşini yanında alıkoyabilmek için kralın su tasını Bünyâmin'in yükü içine koydu. Sonra da tası onların çaldığını ilân etti."[148]

Yusuf, Bünyamin'i yanında alıkoyar; diğer kardeşlerini babası Yakub'a geri gönderir. Yakub, Bünyamin'in Mısır'da kalmasına üzülür.

Yakub bir zaman sonra tekrar oğullarını Yusuf'un yanına gönderir. Bünyamin'i merak etmektedir. Oğulları Yusuf'a giderler. Bu sefer Yusuf gerçeği onlara belirtir: Kendi kimliğini açık eder; kardeş olduklarını söyler. Yusuf'u kuyuya atan kardeşler nedamet getirirler; Yusuf da onları affeder.

Şimdi sıra babaları Yakub'u Mısır'a getirmektir. Yusuf, babası Yakub üzerinden yeni bir mucize gerçekleştirecektir. Bu mucizeyi ele alalım.

***

Yakub hastadır. Gözleri görmemektedir. Yusuf Mısır'dan kardeşlerini gönderirken kendi gömleğini kardeşlerine verir. Bu gömleğin babasının yüzüne sürülmesini ister. Böylece babasının gözleri açılacaktır.

---

[147] Yûsuf Sûresi, ayet 70, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.247.

[148] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.248.

Kervan Mısır'dan yola çıktığı anda Yakub bir mucize olarak oğlu Yusuf'un kokusunu duyar ve bunu yanındaki insanlara söyler. Mısır ile Yakub'un kaldığı memleket arasında binlerce kilometre vardır. Buna rağmen Yusuf'un kokusunu, babası Yakub kervan yola çıkar çıkmaz duymuştur.

Kervan Yakub'un memleketine ulaşır. Yusuf'un gömleği babasının yüzüne sürülür ve Yakub'un gözleri açılır.

Böylece iki mucize gerçekleşmiştir.

1)Yusuf'un kokusunu babası Yakub arada çok büyük uzaklık varken duyabilmiştir.

2)Yakub'un görmeyen gözleri Yusuf'un gömleği vasıtasıyla açılmıştır.

Önce mucizeleri anlatan ayetleri aktaralım:

"*Yûsuf dedi ki: 'Bugün size kınama yok. Allah sizi bağışlasın. O, merhametlilerin en merhametlisidir.*

Bu gömleğimi götürün de babamın yüzüne koyun ki, gözleri açılsın ve bütün ailenizi bana getirin' dedi.

Kervan (Mısır'dan) ayrılınca babaları, 'Bana bunak demezseniz, şüphesiz ben Yûsuf'un kokusunu alıyorum' dedi."[149]

Bu mucizelerle ilgili Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nin yorumları şöyledir:

"Acizane kanaatimize göre bu âyet, bize yalnız ruh ilimleri ve mûcize cinsinden bir harikayı tesbit ile kalmıyor, bugünkü teknolojik gelişme açısından dikkate değer ilhamlar da veriyor."

"Kafilenin Mısır'dan ayrıldığı anda Yakub'un duyu merkezine bu kokunun ulaşması rüzgâr hızından daha hızlı bir iletişimle olmuştur."

"Ancak âyetin ifadesinden açıkça ortaya çıkan mâna, bu kokunun rüzgâr içinde duyulması ve gömleği taşıyan müjde kafilesinin Mısır'dan ayrıldığı sırada iletilmiş olmasıdır. Bu ise kokunun da havadan bir telsizle şimşek gibi naklinin ve iletilmesinin mümkün olabileceğini, yaratılışta bunun da gizli bir kanunu olabileceğini düşündürür."[150]

Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nin bu yorumunun bilimle ilgisi olmadığı açıktır.

Bir gömlekle insanların gözlerinin açılabileceğine inanmak, iki ülke arasındaki uzaklığa rağmen bir insanın kokusunu duyabilmek, bilimsel olarak mümkün değildir.

Sonuç olarak diyoruz ki, "Yusuf Hikâyesi" Tevrat kökenlidir. İslam felsefesi bu olayı Tevrat'tan almıştır.

---

[149] Yûsuf Sûresi, ayet 92-94, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.245.
[150] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.256.

MUSA PEYGAMBERE VERİLEN MUCİZELER

Yusuf peygamber öldükten sonra İsrailoğulları bir süre daha Mısır'a hayırlı işler yaptılar. Mısır'da çoğaldılar ve güçlü bir konuma ulaştılar. Yıllar sonra Mısır'ın başına bir firavun geçti. Bu firavun İsrailoğullarının ülkede sayıca artmasından rahatsızdı. Sonunda bir karar aldı. İbrani kadınlarından doğan erkek çocuklar öldürülecekti.

Bu karar yürürlüğe konur. Bu sırada Levi soyundan bir karı kocanın Musa isimli çocukları olur. Çocuğun öldürülmemesi için çocuğun doğumu gizlenir. Fakat anne-baba çocuğu daha fazla saklayamazlar. Musa'yı bir sandığa koyup Nil nehrine bırakırlar.

Musa bebeğin bulunduğu sandığı firavunun kızı bulur. Bu sırada Musa'nın kız kardeşi olayı izlemiştir. Musa'nın kız kardeşi, firavunun kızına gider; bu çocuğu emzirecek bir kadın bulabileceğini söyler. Olumlu yanıt alınca da Musa'nın öz annesini alıp getirir. Musa'nın annesi onu büyütür ve firavunun kızına teslim eder. Musa sarayda büyür.

Musa bir gün sokakta gezerken bir Mısırlının, İbranilerden birini döverken görür; İbraniliyi savunur; Mısırlıyı vurup öldürür. Musa korkuya kapılır. Nihayet firavun olayı duyar: Musa Medyen diyarına kaçmak zorunda kalır. Kur'an'da hikâyenin giriş kısmı şöyle anlatılır:

"*'Onu (bebek Mûsa'yı) sandığın içine koy ve denize (Nil'e) bırak ki, deniz onu kıyıya atsın da kendisini, hem bana düşman, hem de ona düşman olan birisi (Firavun) alsın. Sana da, ey Mûsâ, sevilesin ve gözetimimizde yetiştirilesin diye tarafımızdan bir sevgi bırakmıştım.'*

'Hani kız kardeşin (Firavun ailesine) gidiyor ve 'size onun bakımını üstlenecek kimseyi göstereyim mi?' diyordu. Derken, gözü aydın olsun, üzülmesin diye seni annene döndürdük. (Sana baktı, büyüdün) ve (kazara) bir cana kıydın da biz seni kederden kurtardık, seni sıkı bir denemeden geçirdik (ve kaçıp Medyen'e gittin)."[151]

Bu arada Mısır firavunu ölmüş, yerine geçen firavun İsrailoğullarına (İbranilere) baskıyı artırmıştır.

Tanrı, İsrailoğullarını firavunun baskısından kurtarmaya karar verir. Musa'yı peygamber yapmak için onu Tûr'a (dağa) çağırır. Medyan'da bulunan Musa, Tanrı ile buluşmadan önce evlenir.

Tanrı, Musa ile dağda buluşacak, 40 gün görüşecek ve ondan sonra Kutsal kitap Tevrat'ı (Tevrat levhalarını) alacaktır. Musa, Tanrı'yla görüşmeye giderken kavminin başına kardeşi Harun'u bırakır.

[151] Tâ Hâ Sûresi, ayet 39-40, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.313.

"*Mûsâ'ya otuz gece süre belirledik, buna on (gece) daha kattık. Böylece Rabbinin belirlediği vakit kırk geceye tamamlandı. Mûsâ, kardeşi Hârûn'a, 'Kavmim arasında benim yerime geç ve yapıcı ol. Sakın bozguncuların yoluna uyma' dedi.*"[152]

Tanrı ile Musa sonunda buluşurlar. Musa'nın ilk isteği, Tanrı''nın yüzünü göstermesi olur. Tanrı, "benim yüzümü göremezsin," der. Ama görmek istiyorsan dağa bak der. Tanrı dağa görünür ve dağ yerle bir olur. Musa bayılır.

"*Mûsâ, belirlediğimiz yere (Tûr'a) gelip Rabbi de ona konuşunca, 'Rabbim! Bana (kendini) göster, sana bakayım' dedi. Allah da, 'Beni (dünyada) katiyen göremezsin. Fakat (şu) dağa bak, eğer o yerinde dururs sen de beni görebilirsin.' dedi. Rabbi, dağa tecelli edince onu darmadağın ediverdi. Mûsâ da baygın düştü.*"[153]

Böylece Tanrı ilk mucizesini göstermiş olur.

***

Musa, Tanrı ile dağda vakit geçirirken, Harun'a bırakılmış Musa'nın kavmi yoldan çıkmıştır. Samiri denilen birisi bir buzağı heykeli yapmıştır; Musa'nın kavmi bu heykeli Tanrı olarak kabul etmiştir.

"*Mûsâ'nın kavmi onun (Tur'a gitmesinin) ardından, ziynet eşyalarından, böğürmesi olan bir buzağı heykeli (yaparak ilâh) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onlara hiçbir yol göstermediğini görmediler mi?*"[154]

Musa kızgın olarak kavmine döner. Elindeki Tevrat levhalarını yere atar. Kavminin Tanrı'ya inanmasını ister. Buzağıya tapanların cezalandırılmasını emreder.

Musa peygamber kavminin (İsrailoğullarının) özrünü sunmak için 70 kişiyi seçip dağa götürür. Bunlar Tanrı'yı görmedikçe inanmayacağını söyleyen kişilerdir. Tanrı bu 70 kişiyi bir deprem (sarsıntı) ile çarpar. Sonra peygamberin yalvarmasıyla Tanrı bu kişileri affeder:

"*Mûsa, bizimle buluşma vakti için toplumundan yetmiş adam seçti. Şiddetli sarsıntı/korkunç titreşim onları yakalayınca Mûsa şöyle dedi: 'Rabbim, dileseydin, onları da beni de daha önce helâk ederdin. İçimizdeki beyinsizlerin yaptıkları yüzünden bizi helâk mı edeceksin? Bu iş senin imtihanından başka bir şey değildir. Onunla dilediğini şaşırtır, dilediğine yol gösterirsin! Sen bizim Velî'mizsin. O halde affet bizi, acı bize! Sen affedenlerin en hayırlısısın!'*"[155]

Bu da Tanrı'nın bir mucizesidir. Depreme uğrattığı insanları kendisi kurtarır.

---

[152] A'râf Sûresi, ayet 142, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.166.
[153] A'râf Sûresi, ayet 143, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.166.
[154] A'râf Sûresi, ayet 148, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.167.
[155] A'râf Sûresi, ayet 155, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Çev: Prof.Dr. Yaşar Nuri Öztürk, Yeni Boyut Yayınları, 2004, s.80-81.

Şimdiye kadar anlattıklarımız ufak tefek değişikliklerle Tevrat'ta yer alır. Yani Musa'nın hayat hikâyesini İslam felsefesi, Tevrat'tan almıştır. Tevrat'tın "**çıkış**" kitabı bölümünde bu anlatılır.

Mucize Denemesi

Musa'nın Tanrı'yla buluşmasında konuşulan en önemli konu neydi? Tanrı, İsrailoğullarının Mısır'da çektiği eziyeti ortadan kaldırmak istiyordu. Musa'ya onu firavuna göndermek istediğini söyledi. Musa, firavuna gidecek, İsrailoğullarını Mısır'dan çıkarmak istediğini söyleyecektir.

Musa, Tanrı'nın önerisine hemen karşı çıkar. Firavunun kendisini dinlemeyeceğini söyler. Ayrıca daha önce Mısır'da bir adamı öldürerek suç işlemiş olduğunu belirtir. Firavuna kendi yerine kardeşi Harun'u göndermesini ister.

"*Hani rabbin Mûsâ'ya, şöyle seslenmişti: 'O zalimler topluluğuna, Firavun'un kavmine git. Onlar hâlâ sakınmayacaklar mı? Mûsâ, 'Rabbim! Doğrusu beni yalancılıkla suçlamalarından korkuyorum; Göğsüm daralıyor, dilim dolaşıyor; onun için bu elçilik görevini Hârûn'a yükle. Ayrıca ben onlar nezdinde suçluyum; bu yüzden beni öldürmelerinden korkuyorum' dedi.*"[156]

Tanrı, Musa'yı teselli eder; ona mucizeler vereceğini ve firavunun bu mucizeleri görünce korkacağını ifade eder.

Tanrı mucizelerinin ilk deneyini Musa'ya göstermek ister. Musa bir gün ailesiyle birlikteyken bir ateş görür. Oraya gider. Tanrı ona seslenir. Mucize denemesi başlar. Musa'ya asasını yere atmasını söyler. Asa birden yılan olur; Musa korkup kaçar. Tanrı, peygamberlerin korkmaması gerektiğini söyler. Tanrı tekrar yılanı, asa yapar. Birinci mucize denemesi budur.

Tanrı ikinci mucize denemesini göstermek için Musa'ya "Elini koynuna sok, çıkar" der. Elleri cüzzamlı olur. Yeniden aynı şeyi tekrarlar; elleri iyileşir, beyaz olur.

Tanrı iki mucizesini Musa'ya göstermiştir. Musa'yı firavuna gönderirken bu iki mucizeye, yedi mucize daha ekleyecektir. Musa, dokuz mucize ile firavuna ve kavmine gidecektir. Önce bu iki mucizeye bakalım.

Neml Suresi'nin 7-12. ayetlerinde bu iki mucize deneyi anlatılır:

"*Ey Mûsâ! Şüphesiz ben mutlak galip ve hikmet sahibi olan Allahım! Asânı yere at!' Mûsâ atıp da onu yılan gibi kımıldanır görünce arkasına bakmadan dönüp kaçtı. (Dedik ki): 'Ey Mûsâ! Korkma, benim huzurumda peygamberler korkmaz.*"

"*Şimdi elini koynuna sok da kusursuz bembeyaz olarak çıksın. Dokuz mûcize ile Firavun ve kavmine git.*"[157]

---

[156] Şuarâ Sûresi, ayet 10-14, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.147.

[157] Neml Sûresi, ayet 7, 9-10, 12, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.184.

İslam felsefesi bu iki mucizeyi Tevrat'tan almıştır. Tevrat başka bir dizge içinde bu iki mucizeyi daha net sözlerle ifade eder.

"Ve Musa cevap verip dedi: Fakat, işte, bana inanmayacaklar ve sözümü dinlemeyecekler; çünkü: **Rab** sana görünmedi, diyecekler. Ve **Rab** ona dedi: Bu senin elindeki nedir? Ve dedi: Değnek. Ve dedi: Onu yere at. Ve onu yere attı ve yılan oldu; ve Musa onun önünden kaçtı. Ve **Rab** Musaya dedi: Elini uzat ve onun kuyruğundan tut (ve elini uzatıp onu tuttu ve elinde değnek oldu)."

"Ve yine **Rab** ona dedi: Şimdi elini koynuna koy. Ve elini koynuna koydu; ve onu çıkardığı zaman, işte, eli kar gibi cüzamlı idi. Ve dedi: Elini yine koynuna koy. (Ve elini yine koynuna koydu; ve onu koynundan çıkardığı zaman, işte, yine kendi teni gibi oldu."[158]

Musa'ya deneme olarak gösterilen bu iki mucize, firavunun önünde yeniden tekrarlanacaktır.

Firavunun Önünde Mucize Yarışması

Tanrı, Musa'ya iki mucizesini göstermesine rağmen Musa huzursuzdur. Tanrı, Musa'nın tedirginliğini yenmek için onun yanına kardeşi Harun'u da katarak firavuna gönderir.

Firavundan, İsrailoğullarının Mısır'dan güvenli bir şekilde çıkışı için izin isteyeceklerdir.

Musa ile Harun, firavunun yanına giderler. Firavun, Musa'ya nankör biri olduğunu, kendisinin sarayda yetişmiş olmasına rağmen Mısır'a ihanet ettiğini kızgınlıkla ifade eder. Musa, firavuna, İsrailoğullarını kul köle ettiğini, kendisinin Tanrı tarafından peygamber olarak tayin edildiğini, İsrailoğullarını Tanrı'nın kurtaracağını belirtir. Firavun kendisinden başka Tanrı'nın olmadığını, başka Tanrı'ya inananları zindanlarda süründüreceğini söyler. Musa inandığı Tanrı'nın gücünü göstermek için mucizelerini göstermeye başlar.

"*Firavun, 'Eğer benden başka bir ilâh edinirsen, andolsun seni zindana atılanlardan ederim.' dedi.*

Mûsâ, 'Sana apaçık bir delil getirmiş olsam da mı?' dedi.

Firavun, 'Doğru söyleyenlerden isen haydi getir onu,' dedi.

Bunun üzerine Mûsâ, asasını attı, bir de ne görsünler, asa açıkça kocaman bir yılan olmuş.

Elini koynundan çıkardı, bir de ne görsünler, bakanlara bembeyaz olmuş.

Firavun, çevresindeki ileri gelenlere, 'Şüphesiz bu, bilgin bir sihirbazdır' dedi."[159]

Firavun gösterilen mucizeyi bir sihir olarak kabul ettiği için, Musa'yı sihirle yenmek gerektiğini düşünür. Mısır'ın büyücüleriyle, Musa'nın mucizelerini yarıştırmaya karar verir. Ülkenin

[158] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.58.
[159] Şu'arâ Sûresi, ayet 29-34, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.367.

sihirbazları firavunun huzurunda toplanır. Musa gösterdiği mucizelerle sihirbazları yener. Öyle ki, sihirbazlar Musa'ya iman ederler. Firavun, Musa'ya da, sihirbazlara da kinini kusar.

Kur'anın Şuara Suresi'nde bu mucize yarışması anlatılır.

"*Böylece sihirbazlar belli bir günün ilân edilmiş vaktinde bir araya getirildi.*"

"*Mûsâ sihirbazlara, 'Ne atacaksanız atın!' dedi. Bunun üzerine iplerini, değneklerini yere attılar ve dediler ki: 'Firavun'un üstün gücü adına, elbette üstün gelen biz olacağız.' Sonra Mûsâ da değneğini yere attı; bir de ne görsünler, onların uydurduklarını yutuveriyor! Sihirbazlar derhal secdeye kapandılar. 'Âlemlerin rabbine, Mûsâ ve Hârûn'un rabbine iman ettik' dediler.*"[160]

Kur'an'ın Taha Suresi'nin 56-70. ayetlerinde ve Araf Suresi'nin106-123. ayetlerinde bu tekrarlanır.

İslam felsefesi şüphesiz ki, bu mucize yarışmasını Tevrat'tan almıştır. Burada sadece asayı atan Musa değil, Harun'dur. Kur'an bu eylemi Musa'ya yaptırmıştır sadece. Hikâyenin özü aynıdır:

"Ve **Rab** Musaya ve Haruna söyleyip dedi: Firavun: Kendiniz için bir hârika gösterin, diye size söyleyeceği zaman, Haruna diyeceksin: Kendi değneğini al ve yılan olsun diye, Firavunun önüne at. Ve Musa ile Harun Firavunun yanına girdiler ve **Rabbin** emrettiği gibi öyle yaptılar; ve Harun değneğini Firavunun önüne ve kullarının önünde yere attı ve yılan oldu. Ve Firavun da hikmetli adamları ve afsuncuları çağırdı; ve Mısırın sihirbazları, onlar da büyüleriyle öyle yaptılar. Ve her biri kendi değneğini attı ve yılan oldular; ve Harunun değneği onların değneklerini yuttu."[161]

Görüldüğü üzere bahsedilen mucizenin özü aynıdır.

Firavuna Gösterilen Diğer Mucizeler

Araf Suresi'nin 133. ayetinde firavuna gösterilen diğer mucizelerden bahsedilir. Ayet şöyle:

"*Biz de, her biri ayrı ayrı birer mucize olmak üzere başlarına tufan, çekirge, ürün güvesi (haşarat), kurbağalar ve kan gönderdik.*"[162]

Bu ayet mucizelerin ayrıntılarını vermez. Tevrat'ta ayrıntılı verilen bu mucizeleri kısaca özetlemiştir.

Yukarıdaki ayetten anlıyoruz ki; toplumun başına bela olarak gönderilen mucizeler arasında a) kan b) haşarat c) çekirge d) kurbağa e) tayfun var.

---

[160] Şuarâ Sûresi, ayet 38, 43-48, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.148, 149.
[161] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.62.
[162] A'râf Sûresi, ayet 133, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.165.

Tanrı mucize olarak Mısır toplumuna kan göndermiştir. Tevrat'ta "kan mucizesi", "suların kana dönüşmesi" olarak anılır.

Tanrı, Musa'ya der ki, daha önce yılana dönüşen sopayı suya vur. Mısır'da sular kana dönüşecektir. Balıklar ölecek, ırmak kokacaktır. Kan mucizesini Tevrat'tan kısaca aktaralım.

"**Rab** Musaya dedi: Haruna söyle: Değneğini al ve elini Mısır'ın suları üzerine, ırmakları üzerine, kanalları üzerine, havuzları üzerine ve bütün su birikintileri üzerine uzat da kan olsunlar; ve bütün Mısır diyarında gerek ağaç kaplarda, gerek taş kaplarda kan olacak."[163]

Demek ki, Tanrı suları kan yaparak Mısır toplumunu susuz bırakacaktır. Peki, bu toplumda yaşayan herkes suçlu mu?

***

Mısır'a bela olarak gönderilen ikinci mucize olarak haşarat var. Tevrat'ta haşarat olarak tatarcık ve at sinekleri geçer. Tanrı Mısır'ın üstüne tatarcık ve at sinekleri göndererek ülkeyi mahvedecektir. Tevrat'tan aktaralım:

"**Rab** Musa'ya dedi: Harun'a de: Değneğini uzat ve yerin tozuna vur, ta ki, bütün Mısır diyarında tatarcık olsun. Ve böyle yaptılar; ve Harun elini değneyiyle uzattı ve yerin tozuna vurdu, insanda ve hayvanda tatarcıklar vardı; ve bütün Mısır diyarında yerin bütün tozu tatarcık oldu."

"**Rab** Musa'ya dedi: Sabahleyin erken kalk ve Firavunun önünde dur; işte, o suya çıkıyor ve ona de: **Rab** şöyle diyor: Kavmimi salıver ki, bana ibadet etsinler. Yoksa, kavmimi salıvermezsen, işte, ben senin üzerine ve kullarının üzerine ve kavmimin üzerine ve senin evlerinin içine at sinekleri göndereceğim; ve Mısırlıların evleri ve üzerine bulundukları toprak da at sinekleriyle dolu olacak."[164]

Tanrı'nın gösterdiği mucizeler arasında tayfun (yel) ve çekirge de var. Tevrat ikisini birlikte anlatır. Şark yeli (tayfun) çıkar önce, sonra tayfun çekirgeleri getirir. Tevrat'ta diyor ki:

"**Rab** Musaya dedi: Çekirge için Mısır diyarı üzerine elini uzat, ta ki, Mısır diyarı üzerine çıksınlar ve memleketin bütün otunu, dolunun bıraktığı her şeyi yesinler. Ve Musa değneğini Mısır diyarı üzerine uzattı ve bütün o gün ve bütün gece **Rab** memlekete şark yeli getirdi; ve sabah olunca şark yeli de çekirgeleri getirdi. Ve bütün Mısır diyarı üzerine çekirge çıktı ve Mısır'ın bütün hududuna kondu."[165]

Kur'an'da geçen son mucize olan Mısır üzerine kurbağa göndermeyi yine Tevrat'ta buluyoruz:

[163] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.62.
[164] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.63.
[165] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.65-66.

"**Rab** Musa'ya dedi: Haruna de: Elini değneğinle ırmaklar üzerine, kanallar üzerine ve havuzlar üzerine uzat ve Mısır diyarı üzerine kurbağalar çıkart. Ve Harun elini Mısırın suları üzerine uzattı ve kurbağalar çıkıp Mısır diyarını kapladılar."[166]

Tanrı mucizeler halindeki belaları niçin Mısır üzerine göndermiştir? İsrailoğullarını, Mısır firavunun elinden kurtarmak için!

Kur'an'ın andığı mucize biçimi belaların hepsi ayrıntılı olarak Tevrat'ta yer almaktadır. Kur'an, Tevrat'ta Musa'ya verilen mucizelerden bir özet çıkartıp toparlamıştır.

Denizin Yarılması Mucizesi

Tanrı'nın Mısır'a bela olarak gönderdiği mucizelerden bıkan firavun sonunda İsrailoğullarının Mısır'dan çıkışına izin verir. Musa peygamber bir gece İsrailoğullarını Mısır'dan çıkarır. Ama firavun verdiği izin kararından vazgeçerek onların peşine düşer.

Filistin'e doğru yola çıkmış İsrailoğulları, Kızıldeniz'in kıyısına geldiklerinde firavunun ordusu onlara yetişir. Tanrı, İsrailoğullarını kurtarmak için Musa'ya asasını denize vurmasını söyler. Musa denileni yapar ve deniz ortadan ikiye ayrılır. İsrailoğulları açılan deniz yolundan karşıya geçerler. Firavun ordusu onları takip etmek isterken deniz tekrar kapanır ve firavun ordusu denizde boğulur.

Kur'an'ın Şuara Suresi'nin 60-66. ayetlerinde bu mucizeyi buluyoruz:

"*Derken Firavun ve adamları gün doğarken onlara yetiştiler. İki topluluk birbirini görünce, Mûsâ'nın adamları, 'İşte yakalandık!' dediler. Mûsâ, 'Hayır! Eminim ki rabbim benimledir, bana bir çıkış yolu gösterecektir' dedi. Bunun üzerine Mûsâ'ya, 'Asân ile denize vur!' diye vahyettik. Deniz derhal yarıldı, her parça koca bir dağ gibi oldu. Ötekilerini de oraya getirdik. Mûsâ ve beraberinde bulunanların hepsini kurtardıktan sonra ötekilerini suda boğduk.*"[167]

Kur'an bu mucizeyi de Tevrat'tan almıştır. Tevrat'ta anlatılan "denizin yarılması mucizesini" aktaralım şimdi.

"**Rab** Musa'ya dedi: Niçin bana feryat ediyorsun? İsrailoğullarına söyle, ileri gitsinler. Ve sen kendi değneğini kaldır ve elini deniz üzerine uzat ve onu yar; ve İsrailoğulları denizin ortasına kuru yerden gireceklerdir."

"Musa deniz üzerine elini uzattı; ve **Rab** bütün gece kuvvetli şark yeli ile denizi geri çevirdi ve denizi kara etti ve sular yarıldı. Ve İsrailoğulları kuru yerden denizin ortasına girdiler; ve sular sağlarında ve sollarında onlara duvar oldular."

"Ve **Rab** Musa'ya dedi: Elini deniz üzerine uzat, ta ki, sular Mısırlılar üzerine, cenk arabaları üzerine ve atlıları üzerine dönsünler."

---

[166] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.62-63.
[167] Şuarâ Sûresi, ayet 60-66, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.153.

"Ve sular dönüp cenk arabalarını ve atlıları, onların arkasından denize girmiş olan bütün Firavun ordusunu örttü; onlardan bir nefer bile kalmadı."[168]

Görüldüğü üzere Kur'an'ın anlattığı "denizin yarılması mucizesinin" Tevrat'tan alındığı çok açıktır.

Denizin yarılması hikâyesini irdelemeye gerek yok. Ama ilginç olan bir noktayı belirtmeliyiz. Kur'an, Tevrat'tan kopyaladığı mucizeye bir ek yapmıştır. Ek şöyledir: Firavun ölmemek için Tanrı'dan af diler ve Müslüman olmak istediğini söyler:

"*İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun da, askerleriyle birlikte zulmetmek ve saldırmak üzere, derhal onları takibe koyuldu. Nihayet boğulmak üzere iken,* ***'İsrailoğulları'nın iman ettiğinden*** *başka hiçbir ilâh olmadığına inandım. Ben de* ***müslümanlardanım****' dedi.*"[169]

Tanrı firavunu dinlemez; yine de onu öldürür. İnandırıcı olmayan şey Firavun'un Müslüman olmak istemesidir. Oysa henüz o çağda Müslümanlık yoktur; doğmamıştır.

Yahudilerin (İsrailoğulları'nın) aslında Müslüman olduğunu iddia etmek, mucize kadar inandırıcılıktan uzak olsa gerek!

Musa'nın Çöldeki Mucizeleri

Firavunun ve ordusunun Kızıldeniz'de boğulmasından sonra 600 bin kişilik İsrailoğulları, Tih çölüne varırlar. Çölde açlık ve susuzluk onları beklemektedir. Bu kadar çok kişinin su ve yiyecek sorunu nasıl çözülecektir?

Tanrı bu sorunları mucizeleriyle çözecektir.

Bakara Suresi'nin 60. ayetinde susuzluk sorununun çözülmesi için Tanrı, Musa'ya asasını kayaya vurmasını söyler. Kayadan on iki pınar fışkırır.

"*Hani, Mûsâ kavmi için su dilemişti. Biz de, 'Asanı kayaya vur' demiştik, böylece kayadan on iki pınar fışkırmış, her boy kendi su alacağı pınarı bilmişti.*"[170]

Bu mucizeyi Araf Suresi'nin 160. ayetinde de buluyoruz:

"*Biz onları on iki kabile hâlinde topluluklara ayırdık. (Tîh sahrasında susuzluktan sıkılan) kavmi Mûsâ'dan su istediğinde biz ona, 'Asânı taşa vur' diye vahyettik. (Vurunca) taştan on iki pınar fışkırdı.*"[171]

Kayadan fışkıran su mucizesi yine Tevrat'tan alınmadır. Aktaralım:

---

[168] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.70-71.
[169] Yûnus Sûresi, ayet 90, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.218.
[170] Bakara Sûresi, ayet 60, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.8.
[171] A'râf Sûresi, ayet 160, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.170.

"**Rab** Musaya dedi: Kavmin önüne geç ve İsrail ihtiyarlarından bir kaçını seninle beraber al; ırmağa vurduğun değneği eline al ve yürü."

"Kayaya vuracaksın ve kavmin içsin diye ondan sular çıkacak."[172]

***

Tanrı yiyecek sorununu çözmek için de mucize olarak gökten kudret helvası ve bıldırcın indirmiştir.

Bakara Suresi'nin 57. ayetinde bu mucize kısaca anlatılır.

"*Bulutu üstünüze gölge yaptık. Size, kudret helvası ile bıldırcın indirdik.*"[173]

Bu mucizeyi de Tevrat'ta buluyoruz:

"**Rab** Musaya söyleyip dedi: İsrailoğullarının söylenmelerini işittim; onlara söyleyip de: Akşam üstü et yiyeceksiniz ve sabahleyin ekmekle doyacaksınız; ve bileceksiniz ki, Allahınız **Rab** benim.

Ve vaki oldu ki, akşamleyin bıldırcınlar çıkıp ordugâhı kapladılar."[174]

İslam felsefesinin mucizeler olarak isimlendirdiği olayların çoğunu Tevrat'tan aldığını bir kez daha görüyoruz.

Kesilmiş İnekle Ölüyü Diriltme Mucizesi

Musa'nın kavmi içinde yaşayan yaşlı ve zengin bir Yahudi, miras meselesi yüzünden öldürülür. Katil bulunamaz.

İnsanlar Musa'ya gelip katilin bulunmasını isterler. Musa, Tanrı'dan gelen emir gereği bir inek kesilmesini ister. Ama bu ineğin bazı özellikleri olmalıdır. İnek ne yaşlı, ne körpe olmalıdır. Rengi sarı, parlak tüylü olmalıdır. Ayrıca bu inek daha önce hiç yer sürmemiş, ekin sulamamış, serbest dolaşan bir inek olmalıdır.

Musa'nın kavmi bu özelliklere sahip hayvanı bulurlar ve keserler. İneği parçalara ayırırlar. Musa'ya getirirler. Musa ineğin bir parçasını alır, daha önce öldürülmüş insana vurur. Ölü dirilir ve kendisini öldüreni söyler. Bakara Suresi'nin 67-73 ayetleri bu mucizeye ayrılmıştır.

"*Hani Mûsâ kavmine, 'Allah, size bir sığır kesmenizi emrediyor' demişti.*"

[172] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.74.
[173] Bakara Sûresi, ayet 57, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.7.
[174] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.72.

"*Bizim için Rabbine dua et de onun nasıl bir sığır olduğunu bize açıklasın.' dediler. Mûsâ şöyle dedi: 'Rabbim diyor ki: O, ne yaşlı, ne körpe, ikisi arası bir sığırdır. Haydi, emrolunduğunuz işi yapın.*"

"*Mûsâ şöyle dedi: 'Rabbim diyor ki: o, çift sürmek, ekin sulamak için boyunduruğa vurulmamış, kusursuz, hiç alacası olmayan bir sığırdır.*"

"*Hani, bir kimseyi öldürmüştünüz de suçu bibirinizin üstüne atmışsınız. Hâlbuki Allah, gizlemekte olduğunuzu ortaya çıkaracaktı.*

'Sığırın bir parçası ile öldürülene vurun' dedik. (Denileni yaptılar ve ölü dirildi.) İşte, Allah ölüleri böyle diriltir, düşünesiniz diye mucizelerini de size böyle gösterir."[175]

Tevrat'ın Sayılar Bölümünde, 19. Bap'ta mucize yaratan ineği buluyoruz:

"**Rab** Musa ile Haruna söyleyip dedi: İsrailoğullarına söyle ki, sana sağlam, kendisinde kusur olmayan, üzerine hiç boyunduruk binmemiş bir kızıl inek getirsinler diye **Rabbin** İsrailoğullarına emrettiği şeraitin kanunu budur. Ve onu kâhin Eleazara vereceksiniz ve onu ordugâhın dışarısına çıkaracak ve onun önünde boğazlanacak."[176]

Musa'yı Eğiten Mucizeler

Musa övünmektedir. Yeryüzünde en akıllı insanın kendisinin olduğunu düşünmektedir. Tanrı Musa'nın bu tutumundan hoşlanmaz. Musa'ya mucizeler yoluyla bir ders vermek ister.

Tanrı, Musa'ya eline bir sepet almasını ve içine cansız bir balık koymasını söyler. Sonra ona iki denizin birleştiği yere gitmesini emreder. Musa genç bir adamı yanına alarak Tanrı'nın söylediklerini yerine getirir.

Musa ve yardımcısı iki denizin birleştiği yerden itibaren yürümeye başlarlar. Bu arada sepetin içindeki cansız balığı unuturlar. Balık ise canlanıp denize sıçramıştır. Tanrı cansız balığı dirilterek bir mucize gerçekleştirmiştir.

Musa'ya ve gence balığı unutturan şeytandır. Musa ve yardımcısı genç geriye dönerler; balığın denize sıçradığı yeri bulurlar. Orada Tanrı'nın gönderdiği Hızır beklemektedir. Hızır, Musa'ya ders verecek kişidir. Buraya kadar olan kısmı Kur'an'dan aktaralım.

"*Bir vakit Mûsâ genç adamına, 'Ta iki denizin birleştiği yere varıncaya kadar yahut (bu yolda) senelerce yürümedikçe durup dinlenmeyeceğim' demişti. Her ikisi, iki denizin birleştiği yere varınca balıklarını (yoklamayı) unuttular. Balık denizde yolunu tutup gitmişti.*"

"*Mûsâ, 'İşte aradığımız bu idi' dedi. Hemen izleri üzerine geri döndüler. Derken, kullarımızdan birini buldular ki ona katımızdan bir rahmet vermiş ve ona nezdimizden bir ilim öğretmiştik.*

[175] Bakara Sûresi, ayet 67, 68, 71, 72, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.9, 10.
[176] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.160.

Mûsâ ona, 'Senin öğrendiğin doğruya ulaştıran bilgiden bana da öğretmen için sana tâbi olayım mı?' dedi."[177]

Musa, Hızır'ın sözüne itiraz etmemeye söz verir. Birlikte yola koyulurlar. Deniz kıyısında bir gemiye rastlarlar. Hızır, Musa ve yardımcısı genç, halkla birlikte gemiye binerler. Hızır gemiyi deler, batırır. Musa, Hızır'ın kötü bir iş yaptığını söyler.

"*Bunun üzerine birlikte yürüdüler. Kıyıya ulaşıp gemiye bindikleri zaman o kul gemiyi deldi. Mûsâ, 'İçindekileri boğmak için mi onu deldin? Gerçekten sen çok kötü bir iş yaptın!' dedi.*"[178]

Hızır gemiyi niçin deldiğini şöyle açıklar:

"*'Gemi var ya, o, denizde çalışan yoksul kimselerindi. Onu delerek kusurlu hale getirmek istedim. (Çünkü) onların gideceği yerde her (sağlam) gemiyi gaspetmekte olan bir kral vardı.*"[179]

Hızır'ın gemiyi delerek halka iyilik ettiğini söylemesi inandırıcılıktan uzak değil mi? Gemiyi delmeden de durumu halka açıklayabilirdi.

***

Hızır, Musa ve genç yardımcısı yollarına devam ederler. Yürürken bir erkek çocuğa rastlarlar. Hızır çocuğu öldürür. Musa yine kızar; Hızırı'ın kötü bir iş yaptığını söyler:

"*Yine yola koyuldular. Nihayet bir erkek çocuğa rastladıklarında o kul hemen onu öldürdü. Mûsâ dedi ki: 'Masum bir insanı, bir cana karşılık olmaksızın katlettin ha! Gerçekten sen fena bir şey yaptın!'*"[180]

Hızır çocuğu öldürme nedenini açıklar:

"*Erkek çocuğa gelince, onun ana babası, mümin kimselerdi; çocuğun onları sonunda azgınlık ve nankörlüğe düşürmesinden korktuk.*"[181]

Demek ki, Hızır çocuğu ilerde Müslüman olmayacağı ve anne babasını Müslümanlıktan çıkarabileceği için öldürmüştür. Verilmek istenen mesaj şudur: Müslüman bir kişiyi imandan çıkarmak isteyen kişi öldürülmelidir. Çocuk bile olsa!

Hızır'ın çocuğu öldürmesine mantıklı bir açıklama bulmak isteyen İslam felsefecileri farklı akıl yürütmelerde bulunurlar. Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nin bulduğu açıklama şu:

---

[177] Kehf Sûresi, ayet 60-61, 64-66, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.567.
[178] Kehf Sûresi, ayet 71, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.567-568.
[179] Kehf Sûresi, ayet 79, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.568.
[180] Kehf Sûresi, ayet 74, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.568.
[181] Kehf Sûresi, ayet 80, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.568.

"Kıssada geçen '**suçsuz bir insanın öldürülmesi**'ni hiçbir ilâhî din onaylamaz. Halbuki âyetlerden anlaşıldığına göre Hızır bunları kendiliğinden değil ilâhî emir gereği olarak yapmıştır."

"Bu olayın mâkul yorumu şöyle olabilir: a) İdamı gerektiren suçlar işlemiş ve bu yüzden öldürülmüştür. b) Eceli gelmiş, Hızır Allah'ın iradesi ile ölüm meleğinin rolünü üstlenmiştir. Sonuçta gencin ölmesi, ana ve babasını onun kötülüklerinden kurtarmıştır."[182]

Bu açıklama suçu itiraf eden bir açıklamadır, kendi içinde çelişkilidir. Çocuğun suçsuz olduğu kabul edilmektedir. Hızır'ın çocuğu Allah'ın emriyle öldürdüğü onaylanmaktadır. Bir çocuk ölmeyi gerektiren ne suç işlemiş olabilir? Hani bu çocuk suçsuzdu?

***

Musa, Musa'nın yardımcısı ve Hızır yola devam eder. Bir köye varırlar. Yıkılmakta olan bir duvar vardır. Hızır bu duvarı onarır. Musa, Hızır'ın yaptığı bu iş için bir ücret talep edebileceğini belirtir. Hızır ona kızar.

"*Yine yürüdüler. Nihayet bir köy halkına varıp onlardan yiyecek istediler. Ancak köy halkı onları misafir etmekten kaçındı. Derken orada yıkılmak üzere bulunan bir duvarla karşılaştılar, o hemen onu doğrulttu. Mûsâ 'Dileseydin, elbet buna karşı bir ücret alırdın' dedi. O cevap verdi: 'İşte bu, beraberliğimizin sona ermesidir.*"[183]

Hızır duvarı onarmasının nedenini de şöyle açıklar:

"*Duvara gelince o, şehirde iki yetim çocuğun idi; altında da onlara ait bir define vardı; babaları ise iyi bir adamdı. Rabbın istedi ki, o iki çocuk güçlü çağlarına erişsinler ve rabbinden bir rahmet olarak definelerini çıkarsınlar.*"[184]

Hızır orada define olduğunu Tanrı sayesinde bilmiştir; işte bu mucizedir.

Bu hikâye Tevrat'ta yer almaz; ama Yahudiler arasında bilinen, anlatılan bir hikâyedir.

Kârun'un Yerin Dibine Geçirilme Mucizesi

Musa'nın kavminde Kârun diye zengin bir kişi vardır. Tanrı onu zengin kılmıştır. Ama Kârun, Tanrı'ya karşı böbürlenmektedir. Kasas Suresi'nde Kârun'un durumu anlatılır. Önce Kârun'u tanıyalım:

"*Kârûn, 'Bunlar bana bendeki bilgi ve beceriden dolayı verilmiştir' dedi.*"

[182] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.573.
[183] Kehf Sûresi, ayet 77-78, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.568.
[184] Kehf Sûresi, ayet 82, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.568.

"*Kârûn, zineti ve görkemi içerisinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını arzu edenler, 'Keşke Kârûn'a verilen (servet) gibi bizim de (servetimiz) olsaydı. Şüphesiz o büyük bir servet sahibidir' dediler.*"[185]

Tanrı gücünü göstermek için Kârun ve sarayını yerin dibine geçirir. Kârun'un yerin dibine geçirilmesi bir mucizedir.

"*Sonunda onu da, sarayını da yerin dibine batırdık. Allah'a karşı ona yardım edebilecek adamları da yoktu. Kendisini savunup kurtarabileceklerden de değildi!*"[186]

Bu anlatılan hikâye Tevrat'tan alınmadır. Tevrat'ta Kârun'un başına gelenler daha ayrıntılı anlatılır. Yalnızca orada Kârun'un adı Korah diye geçer. Korah, Musa ve Harun'un Tanrı adına konuşmasına karşıdır. Musa, Tanrı'ya başvurur.

Bütün kavim "toplanma çadırının" önüne gelir. Korah da oraya gelir. Tanrı, Musa ve Harun'a siz kavimden ayrılın, onları yok edeceğim, der. Musa bütün kavmin yok edilmesine karşı çıkar. Tanrı ikna olur. Suçsuzlar ayrılır; ortada sadece Korah ve adamları kalır. Tanrı onları yerin dibine geçirir. Bu ölüm özel bir şekilde gerçekleştiği için mucizevi bir ölüm olur.

"Musa Koraha dedi: Sen ve bütün arkadaşların, sen ve onlar ve Harun, yarın **Rabbin** önünde bulunun."

"Musa ve Harun'la beraber toplanma çadırının kapısında durdular. Ve Korah onlara karşı bütün cemaati toplanma çadırının kapısına topladı; ve **Rabbin** izzeti bütün cemaate göründü.

Ve **Rab** Musaya ve Harun'a söyleyip dedi: Bu cemaatten ayrılın da onları bir anda bitireyim."

"Musa dedi: Bütün bu işleri yapmak üzere **Rabbin** beni gönderdiğini bununla bileceksiniz; çünkü onları kendiliğimden yapmadım. Eğer bu adamlar herkesin öldüğü gibi ölürlerse, yahut herkesin yoklanmasına göre yoklanırlarsa, o halde **Rab** beni göndermemiştir. Fakat **Rab** yeni bir şey yaparsa ve yer ağzını açar, onları ve onlara ait olan her şeyi yutarsa ve ölüler diyarına diri diri inerlerse, o zaman bu adamların **Rabbi** tahkir ettiklerini anlayacaksınız.

Ve vaki oldu ki, bütün bu şeyleri söylemeyi bitirince, onların altındaki yer yarıldı; ve yer ağzını açtı ve onları ve evlerinin halkını ve Korahın bütün adamlarını ve bütün mallarını yuttu."[187]

İslam felsefesi, Tevrat'ta anlatılan bu hikâyeyi kısaltmış; ama özünü korumuştur.

Dağın Yerinden Kaldırılma Mucizesi

Hz. Musa, Tûr'dan (dağdan) Tevrat'ı alarak kavmine döner. Kavminden Tevrat'ı kutsal kitapları olarak kabul etmelerini ve Allah'a inanmalarını ister. Musa'nın kavmi Musa'ya

[185] Kasas Sûresi, ayet 78, 79, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.394.
[186] Kasas Sûresi, ayet 81, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.394.
[187] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.157.

inanmaz. Tanrı kızar, onları cezalandırır. Buna rağmen Musa'nın kavmi inanmamakta direnirler. Kendilerine bir mucize gösterilmesini isterler.

Tanrı, meleklerin yardımıyla Filistin'deki bir dağı (Tûr'u) yerinden koparark bir bulut gibi İsrailoğullarının (Yahudilerin) üzerinde tutar.

Bakara Suresi'nin 63. ayetinde bu mucize kısa ve öz olarak dile getirilir:

"*Hatırlayın ki, sizden sağlam bir söz almış, üzerinize de dağı kaldırmıştık.*"[188]

Aynı mucize Nisa Suresi'nin 154. ayetinde tekrar edilir:

"*Ant içmeleri sebebiyle (sözleşmeyi desteklemek ve önemine dikkat çekmek için) dağı başlarına diktik.*"[189]

Bu mucizeden sonra İsrailoğulları, Tevrat'ı kabul ederler.

Söz konusu edilen bu mucize de Hz. Muhammed döneminde Yahudilerin kendi aralarında konuştuğu bir halk efsanesidir. Ayrıca *Talmud'*da bu mucize yer almaktadır.

"O kutsal varlık, dağı büyük bir tekne gibi onların üstüne kaldırdı ve 'Tevrat'ı kabul ederseniz iyi olur, yoksa burası mezarınız olacaktır' dedi'."[190]

Demek ki, İslam felsefesi koskoca bir dağın yerinden sökülüp, İsrail halkının üzerinde durdurulması mucizesini dış bir kaynaktan almıştır.

[188] Bakara Sûresi, ayet 63, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir I*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.136.
[189] Nisâ Sûresi, ayet 154, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir II*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.174.
[190] Talmut, aktaran *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir I*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.137.

DÂVUD PEYGAMBERE VERİLEN MUCİZELER

Dâvud, Süleyman peygamberin babasıdır. İsrail devletini yönetmiştir. M.Ö. 1010 – 970 yıllarında yaşadığı söylenmektedir. Kur'an'a göre kendisine Zebur isimli bir kitap verilmiştir.

"*Andolsun, peygamberlerin bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Dâvûd'a da Zebûr'u verdik.*"[191]

Gerçekte Zebur diye bir kitap yoktur. Zebur denen kitap, "Kitabı Mukaddes" olarak bilinen kitabın bir bölümüdür. Destan biçiminde yazılmıştır.

Dâvud'un kişiliğini anlamamız için Kur'an'a dayanarak Tevrat'ta yer alan hikâyeyi özetlememiz gerekiyor.

Dâvud'un, Hitti Uriya isimli bir arkadaşı vardır. Uriya, güzel bir kadın olan Bat-şeba ile evlidir.

Bir gün Dâvud sarayın damında dolaşırken Bat-şeba'yı yıkanırken görür. Kadını saraya getirtir. Bat-şeba ile cinsel ilişki kurar; ileride Bat-şeba gebe kalacaktır.

Dâvud, Bat-şeba'yı kendisine karı olarak almak için gizli bir plan kurar. Bat-şeba'nın kocası Uriya'yı savaşa gönderir. Onun ön cepheye sürülerek öldürülmesini sağlar. Sonra da Bat-şeba'yı kendine alır.

Tevrat'tan hikâyeyi kısaca aktaralım.

"Dâvud yatağından kalktı ve kıral evinin damı üzerinde geziniyordu; ve yıkanmakta olan bir kadını damdan gördü; ve kadının bakışı çok güzeldi. Ve Dâvud gönderip kadın hakkında soruşturdu. Ve biri dedi: Bu kadın Hittî Uriya'nın karısı Eliam'ın kızı Bat-şeba değil mi? Ve Dâvud ulaklar gönderip onu getirtti ve kadın onun yanına geldi ve murdarlığından tathir edilmiş olduğundan Dâvud onunla yattı; ve kadın evine döndü. Ve kadın gebe kaldı ve gönderip Dâvud'a bildirildi ve: Ben gebe kaldım, dedi."[192]

***

Kur'an'da Dâvud peygamber çok övülen bir peygamberdir. Ama anlatılan bir hikâyeden Dâvud'un aslında önce günah işlemiş, sonra Tanrı tarafından affedilmiş bir peygamber olduğunu öğrenebiliriz.

Kur'an'ın anlattığına göre, Dâvud ibadet ederken iki kişi (iki melek) mabedin duvarlarına tırmanıp yanına gelirler. Dâvud önce korkar. Gelen iki melek, Dâvud'un korkmamasını söyler. Dâvud'a iki davacı olarak geldiklerini belirtirler. Gelenlerden birisinin 99 dişi koyunu vardır. Diğerinin 1 tane dişi koyunu vardır. 99 dişi koyunu olan davacı, diğer dişi koyuna da el koymak istemektedir. Burada haklı olanın kim olduğunun Dâvud tarafından belirlenmesini isterler. Sad Suresi'nin 22-23. ayetlerinde bu olay aktarılır:

---

[191] İsrâ Sûresi, ayet 55, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.286.
[192] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.322.

"*Hani Dâvûd'un yanına girmişlerdi de Dâvûd onlardan korkmuştu. Onlar, 'Korkma! Biz, iki davacı grubuz. Birimiz diğerine haksızlık etmiştir. Aramızda adaletle hükmet. Zulmetme ve bizi hak yola ilet' dediler.*

İçlerinden biri şöyle dedi: 'Bu benim kardeşimdir. Onun doksan dokuz koyunu var. Benim ise bir tek koyunum var. Böyle iken 'Onu da bana ver' dedi ve tartışmada beni bastırdı."[193]

İslam felsefecilerine göre dişi koyun; kadın anlamına gelmektedir. 99 kadını olan kişi, 1 tane kadını olan kişinin kadınını da istemektedir.

Hatırlarsak Dâvud'un birçok karısı varken, yakın arkadaşı Uriya'nın tek karısını da elinden almıştı.

Tanrı bu iki meleği davacı gibi göndererek Dâvud'u imtihan etmektedir. Tanrı, Dâvud'a yanlış yaptığını göstermek istemektedir.

Dâvud bu iki meleği dinledikten sonra 99 koyunu olanın haksızca davrandığını söyler. Yani bir yerde kendi hatasını kabul eder.

"*Dâvûd dedi ki: 'Andolsun, senin koyununu kendi koyunlarına katmak istemek suretiyle sana zulmetmiştir. Esasen ortakların pek çoğu birbirine haksızlık eder. Ancak iman edip Salih ameller işleyenler başka. Onlar da pek azdır.' Dâvûd, bizim kendisini imtihan ettiğimizi anladı. Derken Rabbinden bağışlama diledi, eğilerek secdeye kapandı ve Allah'a yöneldi.*

Biz de bunu ona bağışladık. Şüphesiz katımızda onun için bir yakınlık ve dönüp geleceği güzel bir yer vardır."[194]

Demek ki, peygamberler haksızlık yapabiliyorlar. Tanrı da peygamberini bağışlıyor.

Dâvud döneminde Tanrı'nın yarattığı mucizelere bakalım.

Sandık Mucizesi ve Dâvud'un Gücü

İsrailoğulları, peygamberleri Samuel zamanında Filistiler ile yaptıkları savaşta büyük bir yenilgiye uğrarlar. Kutsal bildikleri sandığı (tabutu) düşmana kaptırırlar.

Kutsal sandık Musa'nın emri üzerine yapılmış, içi ve dışı altın levhalarla kaplanmış bir sandıktır. İsrailoğulları bu sandığın içine Tevrat'ın yazılı olduğu levhaları, Musa ve Harun'dan kalan elbise, asa, sancak gibi kutsal saydıkları eşyaları koyarlarmış. İşte bu sandık (ahid sandığı) İsrailoğullarının düşmanı Filistiler'in eline geçmiştir. İsrailoğulları savaştaki yenilgiden sonra, peygamberleri Samuel'den kendilerine bir hükümdar tayin etmesini isterler. Peygamber Samuel de Talut isimli bir kişiyi hükümdar tayin eder. Ama İsrailoğulları Talut'u beğenmezler.

[193] Sâd Sûresi, ayet 22, 23, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.453.
[194] Sâd Sûresi, ayet 24, 25, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.453.

"*Peygamberleri onlara, 'Allah, size Tâlût'u hükümdar olarak gönderdi' dedi. Onlar, 'O bizim üzerimize nasıl hükümdar olabilir? Biz hükümdarlığa ondan daha lâyığız.*"[195]

Peygamber, Talut'un, Allah tarafından seçildiğini belirtir. İsrailoğulları bunun bir mucize ile ispatlanmasını isterler. Tanrı kutsal sandığı elinde tutan Filistiler'e birçok bela gönderir. Filistiler de bu belaya dayanamayıp kutsal sandığı İsrailoğullarına geri gönderirler. Sandığın tekrar İsrailoğullarına verilmesi Talut'un Allah tarafından seçildiğini gösteren bir mucize olarak kabul edilir.

Kur'an Bakara Suresi'nin 248. ayeti "sandık mucizesi" ile ilgilidir.

"*Peygamberleri onlara şöyle dedi: 'Onun hükümdarlığının alameti, size o sandığın gelmesidir. Onda Rabbinizden bir güven duygusu ve huzur ile Mûsâ ailesinin, Hârûn ailesinin geriye bıraktığından kalıntılar vardır. Onu melekler taşımaktadır. Eğer inanmış kimselerseniz, bunda şüphesiz sizin için kesin bir delil vardır.*"[196]

Sandık, Tanrı'nın gücüyle geri gelmiştir. Demek ki, kutsal sandığı İsrailoğullarına geri verdirten (bir mucizeyle bunu gerçekleştiren) Tanrı'ya inanmak gerekir; Talut'un hükümdarlığı onaylanmalıdır.

İsrailoğulları bu mucizeyle ikna olmuştur.

***

Talut'u hükümdar (kral) olarak kabul eden İsrailoğulları daha önce düşmana kaptırdıkları yerleri geri almak için sefere çıkarlar. Savaşacakları ordu Filistiler'in ordusudur. Bu ordunun başında da iyi bir savaşçı olan Calut (Golyat) vardır.

Allah, Talut'un askerlerini savaştan önce denemek ister. Talut yolları üzerindeki Ürdün nehrine gelince askerlerin su içmesini yasaklar. Su içenleri Talut savaşa sokmayacaktır. Talut'un askerlerinin çoğu sudan içer ve Tanrı'nın sınavından geçemez.

"*Tâlût, ordu ile hareket edince, 'Şüphesiz Allah, sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim ondan içerse benden değildir. Kim onu tatmazsa işte o bendendir. Ancak eliyle bir avuç alan başka.' dedi. İçlerinden pek azı hariç, hepsi ırmaktan içtiler.*"[197]

Talut su içmeyenleri alıp ırmağın karşı kıyısına geçer. Calut (Golyat) ordusuyla karşı karşıya gelir. Güçlü, savaşçı komutan Calut (Golyat) kendisiyle teke tek dövüşecek bir rakip ister. Talut onunla dövüşmeyi ister; ama kendi ordusu Talut'un öldürüleceğinden korkarak buna izin vermez. Calut'la savaşacak bir asker bulunamaz.

[195] Bakara Sûresi, ayet 247, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.39.
[196] Bakara Sûresi, ayet 248, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.39.
[197] Bakara Sûresi, ayet 249, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.40.

İşte, o sırada çocuk yaşta olan (bazı İslamcılara göre 7, bazılarına göre 11 yaşında olan) Dâvud, Calut (Golyat) ile savaşmak istediğini belirtir. Bundan sonra olanları Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nden okuyalım:

"Tâlût ona zırh giydirdi ve izin verdi. Golyat'a doğru ilerlerken zırh ağır geldiği ve hareketini sınırladığı için onu da çıkarıp attı. Yanında yalnızca vadiden seçtiği taşlarla sapanı vardı. Golyat'la birkaç cümle konuştuktan sonra sapanına uygun bir taş koydu ve onunla düşmanını başından vurdu, yere düşünce de kılıcını elinden aldı ve boynunu kesti. Bundan sonra Filistî ordusunun mağlubiyeti kolaylaştı, zafer İsrailoğulları'nın oldu."[198]

Dâvud küçük yaşta peygamberlik gücünü böyle bir mucizeyle göstermiştir. İslamcıların başka bir yorumu da şöyledir:

"Kur'an yorumcularına göre Câlût'u öldüren Dâvud o tarihte henüz yedi yaşındadır. Ve güya Tanrı Câlût'un, Dâvud tarafından öldürüleceğini Tâlût'a haber vermiş ve bunun üzerine Tâlût Dâvud'u beraberinde götürmüştür. Götürürken de yolda üç taş canlanıp dile gelmişler ve Dâvud'a: 'Bizi al, Câlût'u bizimle öldüreceksin' demişlerdir. Bunun üzerine Dâvud bu üç taşı almış, sapanı ile atmış ve Câlût'u öldürmüştür."[199]

Kur'an ayrıntıya inmeden Dâvud'un, Calut'u Allah'ın izniyle öldürdüğünü ve Dâvud'a hükümdarlık ve himmet (bilgelik) verildiğini belirtir.

"*Dâvûd, Câlût'u öldürdü. Allah, ona (Dâvûd'a) hükümdarlık ve hikmet verdi ve ona dilediğini öğretti.*"[200]

Bu ayetten anlaşıldığı kadarıyla Dâvud bu olayla birlikte peygamber seçilmiştir.

İslam felsefesine göre Dâvud da Yahudilerin peygamberi değil, Müslümanların (müminlerin) peygamberidir.

"*Andolsun! Biz Dâvud'a ve Süleyman'a ilim verdik. Onlar, 'Hamd, bizi* ***mü'min*** *kullarının birçoğundan üstün kılan Allah'a mahsustur' dediler.*"[201]

Demek ki, hem Dâvud, hem de oğlu Süleyman Müslüman peygamberlerdir. Peki, bu tarihsel olarak mümkün müdür?

İslam felsefecileri Talut'un hükümran olma tarihini M.Ö. 1095 yılı olarak verirler.

"Peygamber Samuel, Allah Teâlâ'nın bildirmesiyle Tâlût'u bulmuş ve takdis ederek İsrâiloğulları'na hükümdar tayin etmiş ve böylece hâkimler dönemi sona ermiş, krallar dönemi başlamıştır (m.ö. 1095)."[202]

---

[198] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir I*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.390.
[199] İlhan Arsel, *Şeriat'tan Kıssa'lar*, Kaynak Yayınları, 1996, s.220.
[200] Bakara Sûresi, ayet 251, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.40.
[201] Neml Sûresi, ayet 15, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, s.377.
[202] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir I*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.387.

Demek ki, Dâvud da o tarihlerde yaşamıştır. M.Ö. 1095 tarihinde Müslümanlık var mıydı? Müslümanlık M.S. 610 yılında ortaya çıktığına göre Dâvud peygamber nasıl Müslüman olabilir?

***

Yukarıda aktardığımız mucizeler yine Tevrat'tan alınmıştır. Tevrat'ta I. Samuel bölümünde "sandık mucizesi" anlatılır.

Samuel peygamber Tanrı'nın emri gereği Filistiler'e savaş açmıştır. Ne hikmetse savaşta İsrailoğulları yenilir. Samuel yeniden savaşabilmek için kutsal sandığı (ahit sandığını) getirtir. Bu sandıkla birlikte savaşa katılırlar. Ne var ki, yine yenilirler. Bir de kutsal sandığı Filistiler'e kaptırırlar.

Filistiler kutsal sandığı alırlar; fakat Tanrı onların başına belalar gönderir; onlar da sandığı geri gönderirler.

Hikâyeyi Tevrat'tan özet olarak aktaralım:

"Filistîler cenk ettiler ve İsrail vuruldu ve herkes kendi çadırına kaçtı. Ve Allahın sandığı alındı."

"Filistîler Allahın sandığını almışlardı ve onu Eben-ezerden Aşdoda getirdiler."

"Ve Aşdodluların üzerinde **Rabbin** eli ağırlaştı ve onları helâk etti ve onları, Aşdodu ve onun sınırlarını, urlarla vurdu."

"**Rabbin** sandığını alıp arabanın üzerine koyun (…) ve onu salıverin gitsin."[203]

Dâvud'un, Calut'u öldürme mucizesi de Tevrat'ta yer alır.

Calut, "Golyat" adıyla anılır. Bir Filisti olarak Golyat, İsrailoğullarına tek tek dövüş için meydan okur:

"Ben Filistî değil miyim, siz de Saulun kulları değil misiniz? Kendiniz için bir adam seçin de yanıma insin. Eğer benimle cenk edebilir ve beni vururse, o zaman size kul oluruz; fakat eğer ben onu yener ve onu vurursam, o zaman siz bize kul olursunuz."[204]

Saul'un adamları (İsrailoğulları), Golyat'ın (Calut'un) karşısına çıkaracak adam bulamazlar. Tesadüfen orada bulunan Dâvud, Saul'dan, Calut'un karşısına çıkmak için izin ister. Dâvud izni aldıktan sonra Calut'un karşısına çıkar. Gerisini Tevrat'tan aktaralım:

"Saul kendi esvabını Dâvud'a giydirdi ve başına tunç başlık koydu ve ona zırh giydirdi. Ve Dâvud esvabı üzerine kılıcını kuşandı ve yürümeye çalıştı, çünkü alışmamıştı. Ve Dâvud Saul'a dedi: Bunlarla yürüyemem; çünkü alışmadım. Ve Dâvud onları üzerinden çıkardı. Ve eline

[203] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.282, 283.
[204] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.295.

değneğini aldı ve vadiden kendine beş çakıl taşı seçti ve onları üzerinde olan çoban torbasına, dağarcığına koydu; ve sapanı elinde idi; ve Filistîye yaklaştı."

"Dâvud dağarcığına el attı ve oradan bir taş alıp sapanla fırlattı ve Filistîyi alnından vurdu; ve taş alnına battı ve yüzü üstüne yere düştü.

Ve Dâvud, Filistîyi sapanla ve taşla yendi ve Filistîyi vurup onu öldürdü; ve Dâvud'un elinde kılıç yoktu. Ve Dâvud koşup Filistînin üzerinde durdu ve onun kılıcını alıp kınından çekti ve onu öldürdü ve onunla başını kesti."[205]

Görüldüğü üzere mucize olarak gösterilen iki olay da Tevrat'ta yer almaktadır.

Dâvud'un Diğer Mucizeleri

Tanrı, Dâvud peygambere şu mucizeleri vermiş:

1) Dağların ve kuşların Dâvud'la birlikte sesli olarak Tanrı'yı tesbih etmesi (Tanrı'yı anması). Bu ses özel bir sesmiş.

Kur'an'ın Sebe Suresi'nin 10-11. ayetinde bu mucize belirtilir:

"*Andolsun, Dâvûd'a tarafımızdan bir lütüf verdik. 'Ey dağlar! Kuşların eşliğinde onunla birlikte tespih edin' dedik.*"[206]

Enbiya Suresi'nin 79. ayetinde aynı mucize tekrarlanır:

"*Dâvûd ile birlikte, Allah'ı tespih etmeleri için dağları ve kuşları onun emrine verdik. Bunları yapan biz idik.*"[207]

Sad Suresi'nin 18-19. ayeti de bu mucize ile ilgili:

"*Kendisi ile birlikte sabah-akşam tespih etsinler diye biz, dağları ve toplanıp gelen kuşları Dâvûd'un emrine verdik.*"[208]

Bütün bu ayetlerden anlaşılan Dâvud, Tanrı'yı anarken (tesbih) ederken; dağlar ve kuşlar özel bir sesle Dâvud'a katılıyormuş. Dağların sesli biçimde Tanrı'yı anması, kuşların onlara katılması şüphesiz ki mantıkla açıklanamaz; ancak inançla açıklanabilir.

Bu ayetlerle ilgili Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nin bir yorumu şöyle:

"Müfessirlerin çoğunluğuna göre bu âyetler, Hz. Dâvûd Allah'ı tesbih ederken dağların ve kuşların da dile gelerek onun tesbihine katıldıkları şeklindeki mûcizevî bir olayı anlatmaktadır."[209]

---

[205] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.296, 297.
[206] Sebe' Sûresi, ayet 10-11, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.428.
[207] Enbiyâ Sûresi, ayet 79, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.327.
[208] Sâd Sûresi, ayet 18-19, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.453.
[209] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.573.

İnandırıcı olmayan bu açıklamayı yorumlamaya gerek yok!

* * *

2) Dâvud'a verilen ikinci mucize, demiri elleriyle yumuşatma ve zırhlar yapma mucizesidir.

"*'(Bütün vücudu örtecek) zırhlar yap, işçilikte de ölçüyü tuttur diye demiri ona yumuşattık.*"[210]

"*Bir de Dâvûd'a, sizin için, zırh yapma sanatını öğrettik ki, savaşlarınızda sizi korusun.*"[211]

Diyanet İşleri Bakanlığı Kur'an Tefsiri'nde bu ayetlerin yorumuyla ilgili olarak şu açıklamalar var:

"Allah'ın lutfuyla demirin Hz. Dâvûd'un elinde –**ateşte eritmeksizin**– mum veya çamur gibi oluverdiği ve çekiç gibi âletler kullanma ihtiyacı duymadan demire istediği biçimi verebildiği belirtilir."[212]

"Dâvûd aleyhisselâmdan önce zırhlar rahat kullanışlı olmayan levhalar halinde idi. Dâvûd ilk defa demiri yumuşatarak halkalar yapmış ve bu halkalardan kullanışlı zırh üretmiştir."[213]

Demek ki Tanrı, Dâvud'a özel bir yetenek vererek demiri ateşte eritmeksizin elleriyle eritme mucizesi vermiştir. Dâvud da bu mucizevi güçten yararlanarak demir levhaları elleriyle yumuşatarak zırhlar yapmış.

Hangi bilim, bir insanın sadece elleriyle demiri eritebileceğini kabul edebilir?

İnsanların Maymunlara Dönüştürülmesi

Dâvud peygamber döneminde geçen bu mucizenin hikâyesini aktaralım önce.

Yahudilerin yaşadığı bir deniz kasabası varmış. Deniz kıyısındaki balıklar her cumartesi bol miktarda kıyıya gelirmiş. Ama ertesi gün kıyıyı terk ederlermiş. Cumartesi hariç hiçbir gün balıklar deniz kıyısına uğramazmış.

Ne var ki, Hz. Musa, Tanrı ile dağdaki görüşmesinde "Cumartesi yasağını" Tanrı'dan almıştır. Tanrı, Yahudilerin cumartesi günü dinlenmesini, çalışmamasını emretmiştir. Bu yasağın ebedi olarak uygulanmasını söylemiştir.

Söz konusu kasaba halkı işte bu yasağı çiğnemek zorunda kalmışlar; Cumartesi günü balık tutmuşlar.

Dâvud peygamber, Allah'a onlara ceza vermesi için dua etmiş. Kasaba halkına da beddua etmiş. Tanrı bunun üzerine o kasaba halkını maymunlara çevirmiş.

---

[210] Sebe' Sûresi, ayet 10-11, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.428.
[211] Enbiyâ Sûresi, ayet 80, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.327.
[212] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.417.
[213] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.694.

Önce ilgili ayeti aktaralım:

"*(Ey Muhammed!) Onlara, deniz kıyısında bulunan kent halkının durumunu sor. Hani onlar Cumartesi (yasağı) konusunda haddi aşıyorlardı. Zira tatil yaptıkları Cumartesi günü balıklar onlara akın akın geliyor, tatil yapmadıkları (diğer) günlerde ise gelmiyorlardı. İşte onları yoldan çıkmaları sebebiyle böyle imtihan ediyorduk.*"

"*Yasaklandıkları şeylerden vazgeçmeye yanaşmayınca da onlara 'aşağılık maymunlar olun' dedik.*"[214]

İnsanların maymunlara çevrilme mucizesi Bakara Suresi'nde de anlatılır.

"*Şüphesiz siz, içinizden Cumartesi yasağını çiğneyenleri bilirsiniz. Biz onlara, 'Aşağılık maymunlar olun' demiştik.*"[215]

Bu ayetlerin yorumunu Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nden aktaralım:

"Allah da onlara 'Aşağılık maymunlar olun!' buyurmuştur. Allah, bir şey için 'Şöyle olsun!' buyurmuşsa o şey kaçınılmaz olarak öyle olur. Bu şekilde Allah'ın söz konusu zümreyi maymuna vb. şeylere dönüştürmesine mesh denir."

"Yaygın görüşe göre bu tam bir meshtir. Yani Allah, isyanda direnen bu Yahudi topluluğunu en sonunda tamamen maymunlar haline getirmek suretiyle cezalandırmıştır."[216]

O halde Tanrı'nın, insanları maymunlara çevirmesi bir mucizedir.

[214] A'râf Sûresi, ayet 163, 166, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.170, 171.
[215] Bakara Sûresi, ayet 65, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.9.
[216] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir II*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.615.

SÜLEYMAN PEYGAMPERE VERİLEN MUCİZELER

Süleyman peygamber, Dâvud peygamberin oğludur. İslam Felsefesi, Süleyman peygamberin Müslüman (mümin) olduğunu söyler. Doğal olarak Dâvud peygamber de Müslümandır. Daha önce aktarmıştık, bir kez daha aktaralım:

"*Andolsun! Biz Dâvud'a ve Süleyman'a ilim verdik. Onlar, 'Hamd, bizi* ***mü'min*** *kullarının birçoğundan üstün kılan Allah'a mahsustur' dediler.*"[217]

İsrail Kralı Süleyman'ın M.Ö 973-933 yılları arasında yaşadığı sanılmaktadır. Süleyman peygamberin ve babasının Müslüman olmasına tarihsel olarak imkân yoktur; ama İslam felsefesi bu gerçeğin üzerini örter.

Süleyman'ın Hayvanlarla Konuşması ve Rüzgarı Emri Altına Alması

Tanrı, Süleyman peygambere kuşlarla konuşma mucizesi vermiş. Süleyman, kuşların dillerinden anlıyormuş. Kur'an'ın Neml Suresi'nin 16. ayetinde bu mucize dile getirilir:

"*Süleyman, Dâvûd'a varis oldu ve, 'Ey insanlar, bize kuş dili öğretildi ve bize her şey verildi. Şüphesiz bu, apaçık bir lütuftur' dedi.*"[218]

Bu ayette garip olan ilk şey, Süleyman'ın, Dâvud'un mirasçısı olduğudur.

Tanrı, Süleyman'ı hem mal-mülk olarak mirasçı kılmıştır; hem de peygamberliği Dâvud'dan, Süleyman'a geçirmiştir.

Bu ayetle ilgili yapılan yorumda, Tanrı'nın Süleyman'a sadece kuşlarla konuşma yeteneği değil, kuşların duygularını anlama mucizesi de vermiş olduğunu öğreniyoruz. Ayrıca Tanrı, Süleyman peygambere kuşların duygularını idare eden yasaları öğretmiştir. Aktaralım:

"'Bize kuş dili öğretildi' meâlindeki cümle, Hz. Süleyman'ın, ilâhî bir mûcize olarak kuşların dilini öğrendiğini ifade eder. Süleyman, kuşların yalnız sesleri veya hareketleriyle ifade ettikleri duygu ve eğilimlerini anlamakla kalmıyor, o duyguları idare eden ilâhî yasaları da biliyordu."[219]

* * *

Süleyman peygamber sadece kuşlarla konuşmamıştır. Tanrı ona karıncalarla konuşma mucizesi de vermiştir. Neml Suresi'nin 18-19 ayetinde " karıncalarla konuşma mucizesi" anlatılır.

Süleyman peygamber karınca vadisine gider. Oradaki karıncalar Süleyman'ın geldiğini görürler. Bir karınca, Süleyman'ın ordularının ayakları altında ezilmemek için diğer karıncaları uyarır. Süleyman "karınca dili" bildiği için onları duyar ve gülümser. Ayeti aktaralım:

"*Süleyman'ın, cinlerden, insanlardan ve kuşlardan meydana gelen orduları onun önünde toplandı. Hep birlikte düzenli olarak sevk ediliyorlardı.*

---

[217] Neml Sûresi, ayet 15, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006, s.377.
[218] Neml Sûresi, ayet 16, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.377.
[219] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.189.

Nihayet karınca vadisine geldikleri vakit bir karınca, 'Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin, Süleyman ve ordusu farkına varmadan sizi ezmesinler' dedi.

Süleyman, onun bu sözüne tebessüm ile gülerek dedi ki: 'Ey Rabbim! Beni; bana ve ana-babama verdiğin nimetlere şükretmeye ve razı olacağın salih ameller işlemeye sevk et ve beni rahmetinle salih kullarının arasına kat!"[220]

Yukardaki ayetlere göre başka mucizeler de Süleyman'a verilmiştir.

Demek ki, Süleyman'ın bir ordusu var. Bu ordu a) insanlardan, b) kuşlardan, c) cinlerden oluşuyor.

Süleyman'ın cinlerini sonra ele alacağız. Ama şimdilik Süleyman'ın gözle görülmez olan cinleri gördüğü ve onlarla konuştuğu anlaşılıyor. Yani Süleyman peygamber "cin dilini" konuşabilmektedir.

Diyanet İşleri Bakanlığı'nın Kur'an Tefsiri'nde bu ayetlerin yorumuyla ilgili şunları okuyoruz:

"Hz. Süleyman'ın cinlerle de irtibat kurduğu; ordusunun cinler, insanlar ve kuşlar olmak üzere üç sınıftan meydana geldiği anlaşılmaktadır. Cinleri gizli işlerde, insanları ülke savunmasında ve düşmana karşı savaşta, kuşları da haberleşme, su bulma vb. hizmetlerde istihdam ediyordu."

"Süleyman üç sınıftan oluşan ordusunu düzenli bir şekilde yönetirken Karınca vadisi denilen yere gelmiş ve burayı geçerken de karıncaların başkanın onlara verdiği emri işitmiş, anlamış ve neşelenerek gülümsemiş, bütün bu nimetlerden dolayı rabbine şükür ve niyazını arzetmiştir."[221]

***

Tanrı yine bir mucize olarak rüzgarları Süleyman'ın emrine vermiştir. Süleyman'ın gemileri rüzgarları kullanarak bir yerden bir yere kolayca gidiyormuş. Süleyman rüzgarlar üzerinde hakimiyet kurarak sabahleyin bir ay, akşamleyin bir ay yol alınmasını sağlıyormuş.

Bu mucize Sebe Suresi'nin 12. ayetinde anlatılır. Ayrıca Enbiya Suresi'nin 81. ayetinde bu mucizevi güç tekrar edilir:

"*Süleyman'ın emrine de, sabah esişi bir ay, akşam esişi de bir ay(lık yol) olan rüzgârı verdik.*"[222]

"*Süleyman'ın hizmetine de güçlü esen rüzgârı verdik. Rüzgâr, onun emriyle içinde bereketler yarattığımız yere eser giderdi. Biz, her şeyi hakkıyla bileniz.*"[223]

Diyanet İşleri Bakanlığı'nın Kur'an Tefsiri'nde bu ayetlerin yorumunda şu sözler var:

"Allah Teâlâ Süleyman'ın savaş veya ticaret gemilerinin seyrine uygun düşen bir rüzgâr oluşturmuştu, bir ay Filistin sahillerindeki limanlarından yola çıkan gemileri için doğu

[220] Neml Sûresi, ayet 17-19, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.377.
[221] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.190.
[222] Sebe' Sûresi, ayet 12, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2013, s.428.
[223] Enbiyâ Sûresi, 81. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.327.

istikametinde, bir ay da bunların aynı yere dönmelerini sağlayan batı istikametinde dönemlik rüzgârlar estiriyordu."[224]

O halde Tanrı rüzgarların hareketini Süleyman'ın çıkarlarına göre ayarlamaktadır. Daha doğrusu rüzgarlara hareket emrini Süleyman peygamber vermektedir.

Süleyman'ın Şeytanları veya Cinleri

Enbiya Suresi'nin 82. ayetinde Dâvud Peygamber'in oğlu Süleyman Peygamber'e birtakım şeytanların çalışmaları için verildiği anlatılır. Bunlar Süleyman için dalgıçlık gibi işler yapıyorlarmış. Önce ayeti aktaralım:

"*Bir de şeytanlardan, Süleyman için dalgıçlık eden ve daha bundan başka işler yapanları da onun emrine verdik. Hep onları zapteden bizdik.*"[225]

Bu ayetin yorumunu da Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri şöyle yapar:

"Allah Teâlâ peygamberlik ve krallık konularında Süleyman'ı babası Dâvûd'a vâris kıldı, ayrıca mûcize olarak rüzgârı ve şeytanları Süleyman'ın emrine verdi."

"Süleyman aleyhisselâm onları dalgıçlık, inşaatçılık, heykeltıraşlık, bakırcılık vb. alanlarda istihdam etmiştir."[226]

Sâd Suresi'nin 37. ayeti aynı şeyi anlatır; Süleyman Peygamber'e verilen şeytanlardan bahseder. Bunu da aktaralım:

"*Bütün usta ve dalgıç şeytanları da emrine verdik.*"[227]

Sâd Suresi'nin 37. ayetinin başka bir çevirisini ekleyelim:

"*Şeytanları da onun emrine verdik. Hepsi bina ustası ve dalgıçtı.*"[228]

Bütün bu ayetlerden ortaya çıkan sonuç: Süleyman Peygamber'in şeytanlara sahip olduğudur.

Peki, bir peygamberin şeytanı olur mu? Peygamber iyiliği temsil ediyor. Şeytan ise kötülüğü. Şeytanın kimliğinde kötülük yazılı.

İslam felsefesine göre şeytanın görevi ne? İnsanları Tanrı'dan uzaklaştırmak, rezilliğe, kötülüğe sürüklemek değil mi? Tanrı'ya karşı çalışan bir yaratık, Tanrı yolunda olan bir peygambere işçi olarak verilebilir mi?

Şeytan iman etmeyenlerin dostu, iman edenlerin düşmanı değil mi?

---

[224] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.419.
[225] Enbiyâ Sûresi, 82. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.328.
[226] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.694.
[227] Sâd Sûresi, 37. ayet, *Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Anlamı*, Çeviri: Prof.Dr. Ömer Dumlu, Prof.Dr. Hüseyin Elmalı, İzmir İlahiyat Fakültesi Vakfı Yayınları, 2004, s.407.
[228] Sâd Sûresi, 37. ayet, *Kur'an-ı Kerim Meali*, Çeviri: Yaşar Nuri Öztürk, Hürriyet Yayınları, 1994, s.416.

"*Şüphesiz biz, şeytanları, iman etmeyenlerin dostları kılmışızdır.*"[229]

O halde şeytanlar, peygamberin düşmanıdır. İslam felsefesi doğal olarak bu çelişkiyi çözemez.

Sebe Kraliçesi Mucizesi

Süleyman peygamber cin (şeytan), insanlar ve kuşlardan kurulmuş ordusunu toplayıp yola çıkar. Karınca vadisinden geçer. Bir ara kendi emrinde olan Hüdhüd kuşunu (çavuş kuşunu) göremez. Onu ağır cezaya çarptıracağını söyler. Bu cezanın içinde onu kesmek de vardır. Bir süre sonra Hüdhüd çıkar gelir. Sebe ülkesinden Süleyman'a haber (bilgi) getirdiğini söyler:

"*Süleyman, kuşlara göz atıp yokladı ve şöyle dedi: 'Hüdhüd'ü niçin göremiyorum? Yoksa kayıplara mı karıştı?'*

'Bana (mazeretini gösteren) apaçık bir delil getirmedikçe kesinlikle onu ağır bir şekilde cezalandıracağım, ya da kafasını keseceğim.'

Derken Hüdhüd çok beklemedi, çıkageldi ve (Süleyman'a) şöyle dedi: 'Senin bilmediğin bir şey öğrendim. Sebe'den sana sağlam bir haber getirdim."[230]

Hüdhüd'ün getirdiği bilgiye göre Sebe ülkesine hükümdarlık eden bir kraliçe vardır. Adı Belkıs'dır. Sebe kraliçesinin büyük bir tahtı vardır.

Sebe kraliçesi ve halkı, Allah yerine güneşe tapmaktadırlar. Şeytan onları yoldan çıkarmıştır:

"*'Ben, onlara (Sebe halkına) hükümdarlık eden, kendisine her şeyden bolca verilmiş ve büyük bir tahtı olan bir kadın gördüm.'*

'Onun ve kavminin, Allah'ı bırakıp güneşe taptıklarını gördüm. Şeytan, onlara yaptıklarını süslü göstermiş ve böylece onları yoldan çıkarmış. Bu yüzden de onlar doğru yolu bulamıyorlar."[231]

Süleyman peygamber Sebe kraliçesi Belkıs'a götürülmek üzere bir mektup yazar; Hüdhüd'e verir. Hüdhüd kuşu mektubu alır; Sebe kraliçesine ulaştırır. Sebe kraliçesi mektubu alır; ülkenin ileri gelenlerine okur:

"*Sebe kraliçesi Belkıs dedi ki: 'Ey ileri gelenler! Bana çok önemli bir mektup atıldı.'*

'Mektup, Süleyman'dan gelmiştir. O, 'Bismillâhirrahmânirrahîm' diye başlamakta ve içinde 'Bana karşı büyüklük taslamayın ve teslimiyet göstererek bana gelin' denilmektedir.'"[232]

Mektup "Bismillâhirrahmânirrahim" diye başladığına göre, Süleyman peygamber Sebe ülkesini ve kraliçesini Müslüman olmaya çağırmaktadır. Bu bir tehdit mektubudur. Eğer Müslüman olmazlarsa Süleyman peygamber onları zorla Müslüman yapacaktır. Daha önce de belirttiğimiz gibi, olayın geçtiği tarih olan Süleyman peygamber döneminde (M.Ö. 973-933) henüz Müslümanlık doğmamıştı. Ama İslam felsefesi bu gerçeği görmemezlikten gelecektir.

---

[229] A'râf Sûresi, 27. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.152.
[230] Neml Sûresi, 20-22. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.377.
[231] Neml Sûresi, 23-24. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.378.
[232] Neml Sûresi, 29-31. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.378.

Kraliçe Belkıs, Süleyman'ın ülkesini işgal etmesinden korkmaktadır. Ona hediyeler göndererek Süleyman'ı yumuşatmak ister:

"*(Kraliçe Belkıs) şöyle dedi: 'Krallar bir memlekete girdi mi, orayı harap ederler ve halkının ileri gelenlerini zelil hâle getirirler. İşte onlar böyle yaparlar.'*

'Ben onlara bir hediye gönderip, elçilerin ne haber ile döneceklerine bakacağım."[233]

Süleyman peygamber Sebe kraliçesinin gönderdiği hediyeleri kabul etmez. Gelen elçilere yine tehdit savurur; ordularıyla Sebe ülkesini dize getireceğini söyler:

"*(Elçilerin sözcüsü) Süleyman'ın huzuruna gelince, Süleyman ona şöyle dedi: 'Siz beni mal ile desteklemek (ve böylece etkilemek) mi istiyorsunuz? Oysa Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha hayırlıdır. Fakat hediyenizle ancak siz sevinirsiniz.'*

'Sen onlara dön. Andolsun, biz onlara, karşı koyamayacakları ordularla gelir ve onları oradan aşağılanmış ve küçük düşürülmüş olarak çıkarırız.' dedi."[234]

Süleyman peygamber Sebe kraliçesine iki yol sunmuştur; ya Müslüman olacaklardır, ya da Süleyman'ın ordusu tarafından yok edileceklerdir.

* * *

Süleyman peygamber bu arada Sebe kraliçesine bir mucize göstermek ister. Süleyman etrafındaki danışmanlarına sorar: "Sebe kraliçesinin tahtını buraya kim getirmek ister?"

Cinlerden bir tanesi bu işe talip olur; "kitap bilgisi" olan başka bir cin ortaya atılır. Bu işi hemen yapabileceğini söyler. Süleyman bir bakar ki, Sebe kraliçesinin tahtı binlerce kilometre uzaklıktan bir anda getirilmiş. Mucizeyi Kur'an şöyle anlatır:

"*Süleyman, 'Ey ileri gelenler! Onlar bana teslim olmadan önce hanginiz bana onun (kraliçenin) tahtını getirebilir?' dedi.*

Cinlerden bir ifrit, 'Sen yerinden kalkmadan ben onu sana getiririm ve şüphesiz ben, buna güç yetirecek güvenilir biriyim' dedi.

Kitaptan bilgisi olan biri, 'Ben onu, gözünü kapayıp açmadan önce sana getiririm' dedi. Süleyman, tahtı yanında yerleşmiş hâlde görünce şöyle dedi: 'Bu, şükür mü, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni denemek için, Rabbimin bana bir lütfudur."[235]

Şimdi burada duralım.

Sebe kraliçesi Belkıs'ın M.Ö. 330-340'larda yaşadığı söylemektedir. Oysa tarihçiler Süleyman peygamberin M.Ö. 973-933'de yaşadığını belirtmektedir. Sebe kraliçesi ile Süleyman peygamber ayrı tarihsel dönemlerin insanlarıdır. Aralarında bu türlü bir mucizenin geçmesi imkânsızdır. İslamcı Prof. Dr. Neşet Çağatay bu çelişkiyi, olmazlığı görenlerdendir. Konuyla ilgili şöyle yazmaktadır:

[233] Neml Sûresi, 34-35. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.378.
[234] Neml Sûresi, 36-37. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.379.
[235] Neml Sûresi, 38-40. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.379.

"İsrail Kralı Süleyman'la (saltanatı: İÖ 973-933) çağdaş gösterdiği Sebe Melikesi hikâyesi, tarihi olaylara pek uygun düşmemektedir. (…) Yemen'de Belkis adlı kraliçeyi, Himyerliler döneminde Belkis Bint Hedhad adı altına ve Miladı 330-345 yılları arasında hüküm sürmüş olarak görüyoruz ki, Hıristiyanlığa yeni girmiş olan Habeşlilerin bunun zamanında Yemen'e saldırışları olmuştur. Bu kadınla, ondan 13-14 yüzyıl önce yaşamış olan İsrail Kralı Süleyman arasında bir ilgi olamaz."[236]

İslam felsefecileri bu çelişkiyi çözsün, biz mucizeye anlatmaya geri dönelim.

Sebe kraliçesinin tahtı Süleyman'ın yanına getirildikten sonra yeni bir mucize başlar. Süleyman tahtın tanınmayacak hale getirilmesini ister. Belkıs geldiğinde tahtının tanınmaz hale getirildiğini görür ve mucize karşısında Müslüman olur.

"*Belkıs, 'Ey Rabbim! Şüphesiz ben nefsime zulmetmiştim. Şimdi ise Süleyman ile birlikte âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum' dedi.*"[237]

Mucizenin ayrıntılarını Diyanet İşleri Bakanlığı'nın Kur'an Tefsiri'nden okuyoruz:

"Hz. Süleyman Allah'ın kendisine lutfettiği mûcize ve nimetleri melikeye göstermek amacıyla büyük bir saray yaptırmış, camdan yapılmış olan tabanını havuz görünümüne sokmuş ve melikenin tahtını buraya yerleştirmiştir."

"Sarayın tabanının su şekline sokulması, tahtın tanınmasının güç hale getirilmesi melikeyi sarsmak, kendine ve ihtişamına güvenini zayıflatmak, onu büyük bir mânevî değişime hazırlamak için olmalıdır."[238]

***

"Sebe ülkesi ve kraliçesi" mucizesi Tevrat kökenlidir. Krallar bölümünde geçer. Aktaralım:

"Seba kıraliçesi **Rabbin** isminden ötürü Süleymanın şöhretini işitince, onu bilmecelerle denemeye geldi. Ve çok büyük alayla, baharat ve pek çok altın ve değerli taşlar yüklü develerle Yeruşalime geldi; ve Süleymanın yanına geldi ve yüreğinde olan bütün şeyler hakkında onunla konuştu. Ve onun bütün sorgularına Süleyman cevap verdi."

"Ve kırala dedi: Senin işlerin için ve hikmetin için memleketimde işitmiş olduğum söz doğru imiş."

"Seni İsrail tahtı üzerine koymak için senden razı olan Allahın **Rab** mubarek olsun."[239]

Tevrat'ta Kur'an'da anlatılan mucizelerin ayrıntıları yoktur. Ama Yahudilerin bildiği Ester üzerine yazılmış II. Targum'dan alınmıştır. Arap zevklerine uygun eklemeleri de İslam felsefesi yapmıştır.

[236] Neşe Çağatay, aktaran Turan Dursun, *Kutsal Kitapların Kaynakları*, Kaynak Yayınları, 2010, s.425.
[237] Neml Sûresi, 44. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.380.
[238] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.195.
[239] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.355.

YUNUS PEYGAMBERE GÖSTERİLEN MUCİZE

Yunus, Tanrı'nın peygamberlerinden biridir. Tanrı onu yüz bin veya daha çok kişiye peygamber olarak göndermiştir.

"*Şüphesiz Yûnus da peygamberlerdendi.*"

"*Biz onu yüz bin, yahut daha fazla insana peygamber olarak gönderdik.*"[240]

İdealist felsefede Tanrı her şeyi bilen bir güç olarak "belirsiz" konuşamaz. "Belki", "Veya", "Ya da" sözcükleri "belirsizlik" taşır. Tanrı her şeyi kesin olarak bilmelidir. Bunu geçelim.

Şimdi Yunus peygambere gelelim.

Tanrı, Yunus'u peygamber olarak seçtikten sonra kavmini Allah yoluna çağırmasını ister. Yunus bu görevi yerine getireceğine, Tanrı'dan kaçmaya çalışır.

Yunus peygamber Kur'an'da "Zünnûn" lakabıyla anılır.

Enbiya Suresi'nin 87. ayetinde Yunus'un Tanrı'dan kaçtığı üstü kapalı bir biçimde belirtilir:

"*Zünnûn'u da (Yûnus) zikret! Hani öfkeli bir halde geçip gitmiş, bizim kudretimizin kendisine yetmeyeceğini zannetmişti.*"[241]

Bir peygamberin Tanrı'nın emrini dinlememesi, Tanrı'nın kudretinin kendisine yetmeyeceğini düşünmesi peygamberlik kavramıyla çelişir. Ayrıca peygamberin bir günahkâr olması düşünülemez. İdealist felsefe bunları sorgulamaz.

***

İşte, Tanrı'nın kudretinden kaçan Yunus bir gemiye biner. Gemi insanlarla dopdoludur. Tanrı bir fırtına çıkarır. İnsanlar can derdine düşer. Gemideki insanlar kendi aralarında kura çekerler. Kurada çıkan denize atılacaktır. Kura, Yunus peygambere çıkar. Yunus'u denize atarlar. Yunus'u bir balık yutar. Yunus balığın karnında Tanrı'dan af diler. Tanrı Yunus'u affeder. Balık, Tanrı'nın emrine uyarak Yunus'u ıssız bir kıyıya bırakır. Tanrı da Yunus'un üstüne gölge yapması için kabak türünden bir bitkiyi Yunus'un başına diker.

Saffat Suresi'nin 139-146. ayetlerinde bu mucize anlatılır:

"*Kuşkusuz Yûnus da elçilerimizdendi. Vaktiyle o, yüklü bir gemiyle ülkesinden kaçmıştı. Ku'raya girdi ve kaybedenlerden oldu. Kendisini balık (balina) ağzına aldı. Doğrusu o kınanacak bir iş yapmıştı. Eğer o, Allah'ın şanını yüceltenlerden olmasaydı, kıyamete kadar* ***balığın karnında*** *kalacaktı. Sağlığı bozulmuş olarak onun ıssız bir kıyıya bırakılmasını sağladık; Üstüne (gölge yapması için) kabak türünden bir bitki bitirdik.*"[242]

Şüphesiz ki, Yunus peygamberin ölmeden bir balığın karnında yaşaması, sonra balığın Tanrı emrini dinleyerek onu karnından çıkarıp kıyıya bırakması bir mucizedir.

---

[240] Sâffât Sûresi, 139, 147. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.450.
[241]Enbiyâ Sûresi, ayet 87, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.691.
[242] Sâffât Sûresi, ayet 139-146, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.552.

Bu inanılmaz olaya inanıp inanmamak insana kalmıştır.

Kur'an, Tanrı'nın Yunus'a gösterdiği mucizeden Hz. Muhammed'in de yararlanmasını ister; Yunus gibi Tanrı'nın kudretinden kaçmamasını ister. Tanrı, Muhammed'e Kalem Suresi'nin 48-50 ayetinde seslenir. Balık sahibi = Yunus peygamber gibi olma der!

"*Sen, Rabbinin hükmüne sabret. Balık sahibi (Yûnus) gibi olma. Hani o, (balığın karnında) kederli bir hâlde Rabbine yakarmıştı.*

Şayet Rabbinden ona bir nimet yetişmemiş olsaydı, o mutlaka kınanmış bir hâlde ıssız bir yere atılacaktı.

(Fakat böyle olmadı.) Rabbi onu (peygamber olarak) seçti ve Salih kimselerden kıldı."[243]

***

Yunus'a gösterilen mucize yine Tevrat'tan alınmadır. Tevrat'ta Yunus'un yanlışı daha belirgindir. Tevrat'ın Yunus bölümünde 1-2. Bap'ta anlatılan hikâyeyi aktaralım:

"Yunusa **Rabbin** şu sözü geldi: Kalk, Nineveye, o büyük şehre, git ve ona karşı çağır; çünkü onların kötülüğü benim önüme kadar çıktı. Fakat Yunus, **Rabbin** önünden Tarşişe kaçmaya kalktı; ve Yafaya indi ve Tarşişe giden bir gemi buldu."

"Ve **Rab** denizin üzerine büyük bir yel gönderdi, denizde büyük fırtına oldu ve gemi kırılacak gibi idi."

"Ve kura çektiler, kura da Yunusa düştü."

"Ve Yunusu kaldırıp denize attılar; ve denizin kudurması yatıştı."

"Ve Yunusu yutmak için **Rab** büyük bir balık hazırladı; ve Yunus üç gün üç gece balığın karnında kaldı."

"Yunus balığın karnından Allahı **Rabbe** dua etti."

"**Rab** balığa söyledi ve Yunusu karaya kustu."[244]

Görüldüğü üzere Yunus mucizesi, Tevrat'tan alınmış bir hikâyedir.

[243] Kalem Sûresi, 48, 49, 50. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.565.
[244] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.872, 873.

EYYÜB PEYGAMBERE GÖSTERİLEN MUCİZE

Kur'an, Eyyüb'ün, Nuh'un soyundan gelen bir peygamber olduğunu Nisa Suresi'nin 163. ayetinde belirtir.

Tanrı onu Dâvud, Süleyman, Musa gibi diğer peygamberlerin doğru yoluna iletmiştir. Enam Suresi'nin 84. ayetinde Tanrı'nın Eyyüb peygambere duyduğu güven belirtilir.

Eyyüb'e Tanrı'nın duyduğu güveni sarsmak isteyen şeytan, Tanrı'dan Eyyüb'ü yoldan çıkarmak için izin ister. Tanrı bu izni verir. Şeytan, Eyyüb'ü Tanrı'ya isyan ettirmek için görevine başlar.

Kur'an'ın Sad Suresi'nin 41. ayetinde Eyyüb ağzından bu dile getirilir:

"*(Ey Muhammed!) Kulumuz Eyûb'u da an. Hani o, Rabbine, 'Şeytan bana bir yorgunluk ve azap dokundurdu' diye seslenmişti.*"[245]

Eyyüb büyük bir zenginliğe sahiptir. Hayatından memnundur. Tanrı ona istediği her şeyi vermiştir. Şeytan şimdi Tanrı'nın ona verdiği her şeyi yavaş yavaş geri alacaktır; Eyyüb'ün başına birçok bela getirecektir. Eyyüb de dayanamayıp Tanrı'ya isyan edecektir. Şeytanın planı budur.

Tanrı bir bakıma şeytanı kullanarak Eyyüb peygamberi denemeden geçirecektir; onun Tanrı'ya inancının samimiyetini ölçecektir.

Eyyüb'ün 7 oğlu, 3 kızı vardır. Şeytan önce onları öldürür. Servetini elinden alır. Ardından Eyyüb bir hastalığa yakalanır; bütün bedeni çıbanlarla kaplanır. Bütün bu belalara rağmen Eyyüb Tanrı'ya isyan etmez.

"Eyyûb'un yedi oğlu, üç kızı vardı; ayrıca çok büyük bir servete sahipti. Fakat Allah onu büyük bir imtihana tâbi tuttu, Eyyûb çocuklarını ve servetini kaybetti, ağır bir hastalığa tutuldu, bütün bedenini çıban sardı."[246]

Eyyüb'ün karısı başta Eyyüb gibi şeytana direnir; Tanrı'ya isyan etmez. Fakat en sonunda şeytan onu kandırır; Tanrı'ya isyan eder. Eyyüb peygamber de karısına kızıp, eğer bir gün iyileşirse ona 100 değnek vuracağına dair yemin eder.

Eyyüb, Tanrı'nın deneme sınavından başarıyla geçmiştir. Tanrı önce Eyyüb'ü bir mucizeyle iyileştirecektir.

Sad Suresi'nin 41-43. ayetleri bu mucize ile ilgilidir. Ayrıca Enbiya Suresi'nin 83-84. ayetleri yine bu mucize ile ilgilidir. Ayetleri aktaralım:

"*Kulumuz Eyyûb'u da an. O, rabbine, 'Şeytan bana sıkıntı ve acı vermektedir' diye seslenmişti. 'Ayağını yere vur (dedik), işte yıkanılacak ve içilecek serin bir su!' Tarafımızdan bir rahmet ve akıl iz'an sahipleri için de anılacak bir örnek olmak üzere ona aile efradını, ayrıca bunlarla birlikte bir mislini daha bağışladık.*"[247]

---

[245] Sâd Sûresi, 41. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.454.
[246] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.583.
[247] Sâd Sûresi, ayet 41-43, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.583.

"*Eyyûb'u da hatırla. Hani o Rabbine, 'Şüphesiz ki ben derde uğradım, sen ise merhametlilerin en merhametlisisin' diye niyaz etmişti.*

Biz de onun duasını kabul edip kendisinde dert namına ne varsa gidermiştik."[248]

Şimdi bir de Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nden bu mucize ile ilgili yorumu aktaralım:

"Bu âyette ifade buyurulduğu üzere Hz. Eyyûb ağır bir hastalığa yakalanmış ve hastalıktan kurtulmak için Allah'ın merhametine sığınarak O'ndan şifa dilemiştir. Yüce Allah duasını kabul etmiş; ayağını yere vurmasını, çıkacak su ile yıkandığında iyileşeceğini bildirmiş, böylece onu sağlığına kavuşturmuştur."[249]

Tanrı peygamber seçtiği bir insanı niçin denemek ihtiyacı duyar? Bu mucizenin anlaşılmayan yanı budur.

***

Hatırlarsak Eyyüb, karısına 100 değnek vurmaya yemin etmişti. Şimdi iyileşip, mal ve mülküne yeniden kavuştuğuna göre yeminini yerine getirip karısına 100 sopa vurması gerekmektedir.

Bu sorunu kim çözecektir? Tabii ki Tanrı!

Tanrı, Eyyüb'e hileli bir yol önerir. Eline sopa yerine bir demet sap alıp karısına vurarak yeminini sembolik olarak yerine getirmesini ister.

Sad Suresi'nin 44. ayetinde Tanrı'nın Eyyüb peygambere önerdiği yol anlatılır:

"*Şöyle dedik: 'Eline bir demet sap al ve onunla vur, yeminini bozma.' Gerçekten biz Eyyûb'u sabreden bir kimse olarak bulduk. O ne güzel bir kuldu! O, Allah'a çok yönelen bir kimse idi.*"[250]

Bu ayetin yorumuyla ilgili olarak da Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nin verdiği bilgi şöyle:

"Eyyûb'un eşi, hastalığı süresince ona hizmetten bir an bile geri durmamıştı. Fakat bir defasında üzüntüsü yüzünden Eyyûb'u isyana teşvik eden bazı sözler söylemiş, buna canı sıkılan Eyyûb da iyileştiği zaman ona yüz sopa vurarak cezalandıracağına yemin etmişti. Ancak kadının maksadı kötü olmadığı, Eyyûb da sadakatinden ve hizmetinden dolayı onu çok sevdiği için 44. âyette Allah Teâlâ Eyyûb'a bu cezayı sembolik bir şekilde uygulama yolunu göstermiştir."[251]

***

Eyyüb peygamberin hikâyesi öz olarak Tevrat'tan alınmadır. Hz. Muhammed, Arap geleneklerini katarak bu hikâyeyi zenginleştirmiştir. Şimdi Tevrat'tan hikâyeyi özetleyelim.

Tevrat "Eyyüb" bölümünde Bap birinci kısımda önce Eyyüb'ü tanıtır:

---

[248] Enbiyâ Sûresi, 83, 84. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.328.
[249] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.695.
[250] Sâd Sûresi, 44. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.455.
[251] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.584.

"Bir adam vardı, adı Eyub idi; ve bu adam kâmil ve doğru idi, Allahtan korkar ve kötülükten çekinirdi. Ve kendisine yedi oğul ile üç kız doğdu. Ve mal olarak onun yedi bin koyunu ve üç bin devesi ve beş yüz çift öküzü ve beş yüz dişi eşeği ve pek çok kölesi vardı."[252]

Tevrat daha sonra Tanrı ile şeytan arasında geçen konuşmayı aktarır. Tanrı, şeytan'ın Eyyüb'ü yoldan çıkarmasına izin verir:

"**Rab** Şeytana dedi: Kulum Eyub'a iyice baktın mı? Çünkü dünyada onun gibisi yok; kâmil ve doğru adam."

"Şeytan **Rabbe** cevap verip dedi."

"Fakat şimdi elini uzat da, nesi varsa hepsine dokun ve yüzüne karşı sana lânet edecektir. Ve **Rab** Şeytana dedi: İşte, bütün nesi varsa senin elinde; ancak kendisine elini uzatma. Ve Şeytan **Rabbin** önünden çıktı."[253]

"Şeytan **Rabbin** önünden çıktı ve Eyub'u, ayağının tabanından tepesine kadar kötü çıbanlarla vurdu."[254]

Sonuçta Allah, Eyyüb'ün isyan etmediğini görerek ona aldığı her şeyi geri verir:

"Eyub'un sürgününü **Rab** döndürdü; ve **Rab** Eyub'a önceki malının iki katını verdi."

"**Rab** Eyub'un sonunu başlangıcından ziyade bereketli etti; ve on dört bin koyunu ve altı bin devesi ve bin çift öküzü ve bin dişi eşeği oldu."

"Ve bundan sonra Eyub yüz kırk yıl yaşadı ve oğullarını ve torunlarını gördü."[255]

Görüldüğü üzere, Eyyüb hikâyesi Tevrat kökenlidir. İslam felsefesi, Eyyüb peygamberin mucizesini buradan almıştır.

[252] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.506.
[253] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.506.
[254] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.506.
[255] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.541.

ÖLÜLERİ DİRİLTİP KEMİKLERE ET GİYDİRME MUCİZESİ

Kur'an şimdi anlatacağımız mucizenin hangi peygamber zamanında geçtiğini belirtmemektedir.

Sayıları binleri bulan bir topluluk varmış. Bu topluluğa bir bela gelmiş. Onlar bu belaya karşı savaşmak yerine ölüm korkusuna kapılmışlar ve yurtlarını terk etmişler. Tanrı buna kızmış ve onların hepsini öldürmüş. Daha sonra onları affederek tekrar diriltmiş. Tanrı bu şekilde "ölüleri diriltme mucizesini" bu topluluğa göstermiş. Bakara Suresi'nin 243. ayetinde "ölüleri diriltme mucizesi" anlatılır:

"*Binlerce kişi oldukları hâlde, ölüm korkusuyla yurtlarını terk edenleri görmedin mi? Allah, onlara 'ölün' dedi, sonra da onları diriltti. Şüphesiz Allah, insanlara karşı lütuf ve ikram sahibidir. Ama insanların çoğu şükretmezler.*"[256]

***

Kur'an "ölüleri diriltme mucizesini" başka bir ayette daha anlatır. Burada diriltmenin "kemiklere et giydirerek" yapılması söz konusudur. Mucizenin bir peygambere gösterilmesi söz konusudur.

Yine Kur'an bu mucizenin hangi peygamber zamanında gerçekleştiğini belirtmez. Kimisine göre bu olay Yeremya peygamber, kimisine göre Üzeyr peygamber, kimisine göre de Hezekiel peygamber zamanında meydana gelmiştir.

Peygamber eşeğine binerek, ıssız bir kasabaya gelir. Kasaba yıkık ve harabe durumundadır. Peygamber orada yaşayan herkesin ölmüş olduğunu görür. Kendi kendine bu ölen insanların Tanrı tarafından nasıl diriltilebileceğini sorar. Tanrı bu soruyu soran peygambere bir mucize göstermek ister.

Tanrı, peygamberini uykuya sokar ve sonra canını alır. Onunla birlikte eşeğini de öldürür. Tanrı öldürdüğü peygamberini 100 yıl ölü olarak bırakır. 100 yıl sonra peygamberini diriltir. Peygamber 100 yıl önce ölmüş eşeğinin kemiklerini görür. Tanrı şimdi peygamberine eşeği nasıl dirilteceğini gösterecektir.

Tanrı eşeğin kemiklerine et giydirir. Kuru kemikleri et sarar, eşek canlanır.

Tanrı ölüleri diriltme mucizesini peygamberine böylece göstermiş olur.

Kur'an, Bakara Suresi'nin 259. ayetinde bu mucizeyi aktarır:

"*Altı üstüne gelmiş (ıpıssız duran) bir şehre uğrayan kimseyi görmedin mi? O, 'Allah, burayı ölümünden sonra nasıl diriltecek (acaba)?' demişti. Bunun üzerine, Allah onu öldürüp yüzyıl ölü bıraktı, sonra diriltti ve ona sordu: 'Ne kadar (ölü) kaldın?' O, 'Bir gün veya bir günden daha az kaldım' diye cevap verdi. Allah, şöyle dedi: 'Hayır, yüz sene kaldın. Böyle iken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış. Bir de eşeğine bak! (Böyle yapmamız) seni insanlara ibret belgesi kılmamız içindir. (Eşeğin) kemikler(in)e de bak, nasıl onları bir araya*

[256] Bakara Sûresi, 243. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.38.

getiriyor, sonra onlara nasıl et giydiriyoruz?' Kendisine bütün bunlar apaçık belli olunca, şöyle dedi: 'Şimdi, biliyorum ki; şüphesiz Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter.'"[257]

Bu ayetin bir yorumunda şunları okuruz:

"Vefatından yüzyıl sonra Allah Teâlâ, Hezekiel peygamberi diriltmiş, ona ölü kemiklere nasıl can verdiğini, bozulmamış yiyecek ve içeceğini, kendine iade ettiği eşeğini göstermiş ve bütün bunları (peygamberine lutfettiği mûcizeleri), öncelikle orada bulunanlara, sonra da Kur'an'ın gelişine kadar vahiy yoluyla bu bilgiye ulaşan insanlara ibret kılmıştır."[258]

Buradaki yorumda mucize gösterilen peygamberin Hezekiel Peygamber olduğu kabul edilmektedir.

Şimdi Tevrat'a bakalım.

***

Tevrat'a göre Tanrı yoldan çıkmış İsrailoğullarını kendine boyun eğdirmek için Hezekiel peygamberi elçi olarak gönderir. İsrailoğulları bu peygamberi dinleyip yola gelmezler. Tanrı İsrailoğullarını öldürüp, kemiklerini bir vadiye doldurur. Sonra Hezekiel peygamberi bu vadiye gönderir. Hezekiel peygamberin gözlerinin önünde "kemiklere et giydirerek" onları diriltir.

Tevrat'ın "Hezekiel" bölümünün 37. BAP'ında Hezekiel peygamber gördüğü mucizeyi kendi ağzıyla aktarır:

"**Rabbin** eli üzerimde idi ve **Rabbin** Ruhunda beni dışarı çıkardı; ve beni vadinin ortasına koydu; ve vadi kemiklerle dolu idi. Onların üzerinden, her yandan beni geçirdi; ve işte, ovanın yüzünde kemikler pek çoktu; ve işte, çok kurumuşlardı. Ve bana dedi: Âdemoğlu, bu kemikler dirilebilir mi? Ve ben: Ya **Rab** Yehova, sen bilirsin, dedim."

"**Rab** Yehova şöyle diyor: Ey soluk, dört yelden gel, öldürülmüş olan bu adamlar üzerine üfle de, dirilsinler. Ve bana emrettiği gibi peygamberlik ettim ve soluk onların içine girdi ve dirildiler ve ayakları üzerine dikildiler."[259]

Görüldüğü üzere Tevrat'ta anlatılan "ölüleri diriltme ve kemiklere et giydirme" mucizesini, İslam felsefesi Tevrat'taki özü saklı tutarak; araya fantastik öğeler ekleyerek yeni bir biçime sokmuştur.

[257] Bakara Sûresi, 259. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.42.
[258] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir I*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.411.
[259] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.823.

İSA PEYGAMBERE VERİLEN MUCİZELER

İsa, Hıristiyanlara gönderilmiş bir peygamberdir. Buna rağmen Kur'an onu Müslüman bir peygamber sayar.

Kur'an "kitap verilmiş" olarak kabul ettiği Yahudilerin ve Hıristiyanların bütün peygamberlerini "Müslüman" olarak gösterir. Bunu Kasas Suresi'nin 51-53 ayetlerinden anlamak mümkündür.

"*Andolsun, düşünüp öğüt alsınlar diye o sözü (Kur'an âyetlerini) onlara peş peşe ulaştırdık.*

Bu Kur'an'dan önce kendilerine kitap verdiklerimiz var ya, işte onlar ona da inanırlar.

*Kur'an kendilerine okunduğu zaman, 'Ona inandık, şüphesiz o Rabbimizden gelen gerçektir. Şüphesiz biz ondan önce de **müslümandık**' derler.*"[260]

Bu ayetlere göre Kur'an gelmeden önce de Yahudiler ve Hıristiyanlar Müslüman kabul edilmektedir. Eğer böyleyse Tanrı niçin Yahudilere *Tevrat*'ı, Hıristiyanlara *İncil*'i göndermiştir? Bu kitaplar Müslümanlıktan bahsetmezler. İslam (Müslümanlık) M.S. 610 yılında ortaya çıkmıştır. Yahudilik ve Hıristiyanlık ise yüzyıllar önce!

İsa, Hıristiyanlığın kurucusudur. İsa peygamberin yardımcılarına **Havariler** dendiğini biliyoruz.

Kur'an, İsa'yı Müslüman saydığı için onun yardımcıları olan Havarileri de Müslüman sayar. Âl-i İmran Suresi'nin 52. âyeti ve Maide Suresi'nin 111. ayeti, Havarilerin (İsa'yı görmüş ve ona yardım etmiş olanların) Müslüman olduğunu iddia eder.

"*İsa, onların inkârlarını sezince, 'Allah yolunda yardımcılarım kim?' dedi. Havariler, 'Biziz Allah yolunun yardımcıları. Allah'a iman ettik. Şahit ol, biz **Müslümanlarız**' dediler.*"[261]

"*Hani bir de, 'Bana ve Peygamberime iman edin' diye havarilere ilham etmişim. Onlar da 'İman ettik. Bizim **Müslüman** olduğumuza sen de şahit ol' demişlerdi.*"[262]

Musa'ya verilen *Tevrat* ile İsa'ya verilen *İncil* arasında kimine göre 1836 yıl, kimine göre 1586 yıl vardır. İsa ile Muhammed arasında ise 600 yıl zaman aralığı vardır. Bu hesaplamalardan hangisi doğru kabul edilirse edilsin, İsa ve Havarilerinin Müslüman olmasına imkân yoktur.

İsa'nın Doğuş Mucizesi

İsa'nın annesi kabul edilen Meryem isimli kadın, İmran isimli bir adamın kızıdır. Kur'an, Meryem'in annesinin ismini zikretmez, bildirmez. Hıristiyan kaynaklarda Meryem'in annesi Anna diye geçer.

Anna, Meryem'e hamile kalır; İmran, çocuğu olacak Meryem doğmadan ölür. Meryem doğduktan sonra, Meryem'in annesi onu bir mabede götürüp bırakır; orada Zekeriyya isimli kâhin, Meryem'i kendi himayesine alır. Meryem büyüyünce hamisi olan Zekeriyya ona perdelerle ayrılmış bir oda verir. Meryem orada Tanrı'ya ibadet eder.

---

[260] Kasas Sûresi, 51-53. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.391.
[261] Âl-İ İmrân Sûresi, 52. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.55.
[262] Mâide Sûresi, 111. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.125.

Tanrı, Meryem'i, İsa'yı doğuracak anne olarak seçer. Zekeriyya, Meryem'in odasına her geldiğinde, orada yiyecekler görür. Tanrı ilk mucizesini gerçekleştirmiştir. Yiyecekleri gönderen Tanrı'dır.

Daha İsa doğmadan Meryem'e verilen ilk mucize Tanrı'nın ona yiyecek göndermesidir. Kur'an'ın Âl-i İmran Suresi'nin 35-37. ayetinde bu mucize anlatılır:

"*Hani, İmran'ın karısı, 'Rabbim! Karnımdaki çocuğu sırf sana hizmet etmek üzere adadım. Benden kabul et. Şüphesiz sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin demişti.*

Onu doğurunca, 'Rabbim!' dedi, 'Onu kız doğurdum.'

(…)

Ona Meryem adını verdim. Onu ve soyunu kovulmuş şeytandan senin korumana bırakıyorum.

Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir şekilde kabul buyurdu ve onu güzel bir şekilde yetiştirdi. Zekeriya'yı da onun bakımıyla görevlendirdi. Zekeriya, onun bulunduğu bölmeye her girişinde yanında bir yiyecek bulurdu. 'Meryem! Bu sana nereden geldi?' derdi. O da, 'Bu ***Allah katından'*** *diye cevap verirdi.*"[263]

***

Meryem bakiredir. Allah ona bir gün insan kılığına girmiş olan Cebrail meleğini gönderir. Melek, Meryem'e "babasız bir çocuk vermek üzere" geldiğini söyler. Tanrı kendi ruhundan ona üfler ve Meryem gebe kalır. Böylece Meryem'in bakire olmasına rağmen hamile kalmasını sağlayan Tanrı ikinci mucizesini gerçekleştirir.

Meryem Suresi'nin 16-22. ayetlerinde bu mucize aktarılır.

"*(Ey Muhammed!) Kitap'ta (Kur'an'da) Meryem'i de an.*

(…)

Biz, ona Cebrail'i göndermiştik de ona tam bir insan şeklinde görünmüştü.

(…)

Cebrail, 'Ben ancak Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir çocuk bağışlamak için gönderildim' dedi.

Meryem, 'Bana hiçbir insan dokunmadığı ve iffetsiz bir kadın olmadığım hâlde, benim nasıl çocuğum olabilir?' dedi.

Cebrail, 'Evet, öyle. Rabbin diyor ki: O benim için çok kolaydır. Onu insanlara bir mucize, katımızdan bir rahmet kılmak için böyle takdir ettik. Bu, zaten (ezelde) hükme bağlanmış bir iştir' dedi.

[263] Âl-İ İmrân Sûresi, 35, 36, 37. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.53.

Böylece Meryem, çocuğa gebe kaldı ve onunla uzak bir yere çekildi."[264]

İsa'yı doğuracak olan Meryem'in bakire iken Tanrı'nın ruhunu üflemesiyle gebe kaldığı Enbiya Suresi'nin 91. ayetinde tekrarlanır.

"*Irzını korumuş olan kadını da (Meryem'i de) hatırla. Ona ruhumuzdan üflemiştik. Kendisini de, oğlunu da âlemlere (kudretimizi gösteren) birer delil yapmıştık.*"[265]

Tahrim Suresi'nin 12. ayeti de bunu tekrarlar. Kur'an böylesine tekrarlarla doludur.

***

"Bakire Meryem'in gebe kalma mucizesi" *İncil* kökenlidir. Aktaralım:

"Kızın adı Meryem'di. Onun yanına giren melek, 'Ey Tanrı'nın lütfuna erişen kız, selam! Rab seninledir' dedi."

"Melek ona, 'Korkma Meryem' dedi, 'sen Tanrı'nın lütfuna eriştin. Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracaksın, adını İsa koyacaksın."

"Meryem meleğe, 'Bu nasıl olur, ben erkeğe varmadım ki?' dedi.

Melek ona şöyle cevap verdi: 'Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, en yüce Olan'ın gücü senin üstüne gölge salacak."

"Ben Rab'bin kuluyum' dedi Meryem, 'bana dediğin gibi olsun.' Bundan sonra melek onun yanından ayrıldı."[266]

Bakire bir kadının ruh üflemesiyle hamile kalması bilime göre imkânsızdır; fakat nesnel idealist felsefeye göre mümkündür.

İsa'nın Beşikte Gerçekleştirdiği Mucize

Meryem, Tanrı'nın ruhu eliyle İsa'ya gebe kalmıştır. Meryem'in olağan bir hamilelik geçirip geçirmediğini Kur'an belirtmez. Meryem uzak bir yere çekilir. Doğum sancısı başlar. Meryem bir hurma ağacının altına sığınır. Meryem tek başına çaresiz durumdadır. Tanrı yine bir mucize yaratır; Meryem'in yanı başında bir su kaynağı (dere) ortaya çıkarır. Meryem hurma ve su ile beslenerek açlık tehlikesini atlatır.

"*Doğum sancısı onu bir hurma ağacına yöneltti. 'Keşke bundan önce ölseydim de unutulup gitmiş olsaydım!' dedi.*

Bunun üzerine (Cebrail) ağacın altından ona şöyle seslendi: 'Üzülme, Rabbin senin alt tarafında bir dere akıttı.'

'Hurma ağacını kendine doğru silkele ki sana taze hurma dökülsün."[267]

---

[264] Meryem Sûresi, 16, 17, 19-22. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.305.
[265] Enbiyâ Sûresi, 91. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.329.
[266] *İncil'in Çağdaş Türkçe Çevirisi*, Yeni Yaşam Yayınları, 1990, s.122-123.
[267] Meryem Sûresi, 23-25. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.305.

Meryem, İsa'yı kendi başına doğurur. Sonra çocuğu İsa'yı kucağına alarak kavminin yanına gider. Kavmi, baba olmadan bir çocuk doğurduğu için Meryem'i kınar. Meryem çocuğu gösterir; beşikteki İsa konuşmaya başlar; kendinin peygamber olduğunu söyler. Tanrı ona yazmayı, *Tevrat*'ı, İ*ncil*'i öğretmiştir.

İsa'nın daha beşikteyken konuşması ve peygamber olduğunu söylemesi bir mucizedir. Kur'an'ın Meryem Suresi'nin 27-30. ayetlerinde bu mucize dile getirilir.

"*Kucağında çocuğu ile halkının yanına geldi. Onlar şöyle dediler: 'Ey Meryem! Çok çirkin bir şey yaptın!'*

'Ey ***Hârûn'un kız kardeşi****! Senin baban kötü bir kimse değildi. Annen de iffetsiz değildi.'*

*Bunun üzerine (Meryem, çocukla konuşun diye) ona işaret etti. '****Beşikteki bir bebekle*** *nasıl konuşuruz?' dediler.*

Bebek *şöyle konuştu: 'Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. Bana kitabı (İncil'i) verdi ve beni bir* ***peygamber*** *yaptı.*"[268]

İsa'nın beşikte konuşma mucizesi başka ayetlerde de belirtilir:

"*O gün Allah, şöyle diyecek: 'Ey Meryem oğlu İsa! Senin üzerindeki ve annen üzerindeki nimetimi düşün. Hani, seni Ruhu'l-Kudüs (Cebrail) ile desteklemiştim.* ***Beşikte*** *iken de, yetişkin iken de insanlara konuşuyordun. Hani, sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı, İncil'i de öğretmiştim.*"[269]

"*Hani melekler şöyle demişti: 'Ey Meryem! Allah, seni kendi tarafından bir kelime ile müjdeliyor ki, adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir.*"

"*'O,* ***beşikte*** *de, yetişkin çağında da insanlarla konuşacak, Salihlerden olacaktır.*"[270]

Yeni doğmuş bir çocuğun konuşması bir yana; daha beşikte olan bir bebeğin peygamber ilan edilmesi hiç anlaşılır değildir. Peygamberler bir toplumu dine çağırmak üzere gönderildiğine göre, bir bebeğin bu görevi yerine getirmesi anlaşılmazdır.

Yukarıdaki ayetlerde Meryem için "Harun'un kız kardeşi" denmektedir. Harun, Musa'nın kardeşidir. Meryem doğal olarak Musa'nın da kardeşi olmaktadır.

Musa dönemi ile İsa dönemi iki farklı dini anlatır. Harun ile Meryem iki farklı dönemin kişilikleridir. Harun ile Meryem'in kardeş olmaları imkânsızdır.

"Çünkü arada 1700, kimine göre 1800 yıllık bir zaman var. Yani bu kadar zaman önce yaşadığı bidirilen bir Hârun'un, bu kadar zaman sonraki Meryem'e kardeş olması düşünülemez."[271]

Bu tarihsel yanlışın nedenini araştırmayı İslam felsefecilerine bırakıp, devam edelim.

İsa'nın Büyüdükten Sonra Göstereceği Mucizeler

İsa büyüdükten sonra yeni mucizeler gösterecektir:

---

[268] Meryem Sûresi, 27-30. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.306.
[269] Mâide Sûresi, 110. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.125.
[270] Âl-İ İmrân Sûresi, 45-46. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.54-55.
[271] Turan Dursun, *Kur'an Ansiklopedisi*, Cilt 8, Kaynak Yayınları, 1998, s.161.

-Çamurdan bir kuş yapacaktır. Sonra ona canından üfleyecektir. Çamurdan kuş gerçek bir kuş olacaktır.

-Anadan doğma körleri İsa'nın yanına getireceklerdir. O da körlerin gözlerini açacak, onları görür hale getirecektir.

-Cüzzam hastalığına tutulmuş kişiyi, sağlam kişi haline getirecektir.

-Ölmüş kişileri diriltecek, canlı insan haline getirecektir.

-İnsanların evlerinde sakladıkları şeyleri bir mucize olarak İsa peygamber bilecektir.

Yukarıda belirtilen mucizeleri Kur'an, Al-i İmran Suresi'nin 45-50. ayetlerinde ve Maide Suresi'nin 110. ayetinde anlatır:

"*Melekler demişti ki: 'Ey Meryem! Allah seni kendisinden bir kelime ile müjdeliyor. Adı Meryem oğlu Îsâ Mesîh'tir.*"

"*Onu İsrâiloğulları'na bir elçi kılacak ve o şöyle diyecek: 'Kuşkuya yer yok, işte size rabbinizden bir mûcize ile geldim; size çamurdan kuş biçiminde bir şey yapar ona üflerim, Allah'ın izni ile derhal kuş oluverir; yine Allah'ın izniyle körü ve cüzzamlıyı iyileştirir, ölüleri diriltirim; ayrıca evlerinizde ne yiyip ne biriktirdiğinizi size haber veririm.*"[272]

"*'Ey Meryem oğlu Îsâ! Sana ve annene lutfettiğim nimetleri hatırla!'*"

"*Sana yazmayı, hikmetli, Tevrat ve İncil'i öğretmiştim. Benim iznimle çamurdan kuş biçiminde bir şey yapıp ona üflüyordun ve benim iznimle derhal kuş oluyordu. Benim iznimle körü ve cüzamlıyı iyileştiriyordun. Yine benim iznimle ölüleri diriltiyordun.*"[273]

***

Bu mucizelerin çoğunluğu yine *İncil*'den aktarmadır. Kur'an, İncil'de İsa'nın gösterdiği kabul edilen mucizelerden bir derleme yapmıştır. Şimdi *İncil*'e bakalım; Kur'an'ın aktardığı mucizelerden örnekler sunalım.

-İsa cüzzamlı kişiyi iyileştiriyor:

"İsa dağdan inince büyük bir kalabalık O'nun ardından gitti. Bu sırada cüzamlı bir adam yaklaşıp O'nun önünde yere kapanarak, 'Rab' dedi, 'eğer istersen beni temiz kılabilirsin.' İsa elini uzatıp adama dokundu, 'İsterim, temiz ol!' dedi. Adam hemen o anda cüzamdan temizlendi."[274]

"İsa'ya cüzamlı biri geldi, diz çöküp O'na şöyle yalvardı: 'Eğer istersen beni temiz kılabilirsin.'

Yüreği sızlayan İsa, elini uzatıp adama dokundu, 'İsterim, temiz ol!' dedi. Adam hemen o anda cüzamdan kurtulup tertemiz oldu."[275]

---

[272] Âl-i İmrân Sûresi, ayet 45, 49, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir I*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.564.
[273] Mâide Sûresi, ayet 110, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir II*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.359.
[274] *İncil'in Çağdaş Türkçe Çevirisi*, Yeni Yaşam Yayınları, 1990, s.16.
[275] *İncil'in Çağdaş Türkçe Çevirisi*, Yeni Yaşam Yayınları, 1990, s.77.

-İsa ölüleri diriltiyor:

"İsa onlara bu sözleri söylerken bir havra yöneticisi gelip O'nun önünde yere kapanarak, 'Kızım az önce öldü. Ama sen gelip elini onun üzerine koyarsan, dirilecek' dedi."

"İsa içeri girip kızın elinden tuttu, kız da ayağa kalktı. Bu olayın haberi o yörenin tümüne yayıldı."[276]

"İsa yine derinden hüzünlenerek mezara vardı. Mezar bir mağaraydı, girişinde de bir taş duruyordu. İsa, 'Taşı kaldırın!' dedi.

İsa ona, 'Ben sana, 'iman edersen Tanrı'nın yüceliğini göreceksin' demedim mi?' dedi.

Bunun üzerine taşı kaldırdılar. İsa gözlerini gökyüzüne dikerek şöyle dedi: 'Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum."

"Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, 'Lazar, dışarı çık!' diye bağırdı.

Ölü, elleri ayakları sargılarla bağlı, yüzü bezle sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa onlara, 'Onu çözün ve bırakın gitsin' dedi."[277]

-İsa körleri iyileştiriyor:

"İsa oradan ayrılırken iki kör adam, 'Ey Davut Oğlu, halimize acı!' diye feryat ederek O'nun ardından gittiler. İsa eve girince iki kör adam da yanına geldi."

"Bunun üzerine İsa körlerin gözlerine dokunarak, 'İmanınıza göre olsun' dedi. Ve adamların gözleri görmeye başladı."[278]

"İsa ile öğrencileri Beytsayda'da geldiler. Orada bazı kişiler İsa'ya kör bir adam getirip ona dokunması için yalvardılar."

"Sonra İsa ellerini yeniden adamın gözleri üzerine koydu. Adam gözlerini açtı, baktı; iyileşmiş ve her şeyi açık seçik görmeye başlamıştı."[279]

Görüldüğü gibi Kur'an, İncil'de uzunca anlatılan İsa'nın mucizelerini birer cümleyle tekrar etmiştir.

Gökten İnen Sofra Mucizesi

İsa'nın yardımcıları olan Havarilere gösterilen bir mucize de var: Gökten indirilen sofra!

İsa'nın Havarileri bir gün imanlarından kuşkuya düşerler. İmanlarını tazelemek için İsa'dan bir mucize göstermesini isterler. Eğer İsa gökten bir sofra indirirse, ona tamamen inanacaklarını belirtirler.

---

[276] *İncil'in Çağdaş Türkçe Çevirisi*, Yeni Yaşam Yayınları, 1990, s.20.
[277] *İncil'in Çağdaş Türkçe Çevirisi*, Yeni Yaşam Yayınları, 1990, s.225.
[278] *İncil'in Çağdaş Türkçe Çevirisi*, Yeni Yaşam Yayınları, 1990, s.20.
[279] *İncil'in Çağdaş Türkçe Çevirisi*, Yeni Yaşam Yayınları, 1990, s.94.

İsa biraz kızarak da olsa mucizeyi gerçekleştirir; havarilerine gökten bir sofra indirir.

Maide Suresi'nin 112-115. ayetlerinde "gökten inen sofra" mucizesi anlatılır:

"*Havâriler 'Ey Meryem oğlu Îsâ' Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?' diye sormuşlardı. O şöyle cevap verdi: 'Eğer iman etmiş kimseler iseniz Allah'a saygılı olun.' Onlar 'İstiyoruz ki ondan yiyelim, kalplerimiz güvenle dolsun, bize doğru söylediğini bilelim ve buna tanık olalım' dediler. Meryem oğlu Îsâ şöyle yalvardı: 'Allahım' Rabbimiz! Bize gökten öyle bir sofra indir ki, ilk gelenimizden son gelenimize kadar bizler için bir ziyafet ve senden bir işaret olsun. Bizi rızıklandır, sen rızık verenlerin en hayırlısısın.' Allah da şöyle buyurdu: 'Ben onu size indireceğim; fakat bundan sonra içinizden kim inkâr ederse, varlıklar âleminde hiç kimseye etmediğim azabı ona edeceğim.*"[280]

Bu ayetlerin yorumuyla ilgili, Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri şu bilgiyi veriyor:

"İslâm bilginlerinin çoğunluğuna göre Hz. Îsâ'nın bu duası üzerine gökten bir sofra indirilmiştir. Tefsir kitaplarında bu sofrada hangi yiyeceklerin yer aldığı, bu ziyafetin ne kadar bir süre devam ettiği ve kimlere nasip olduğu hususunda ayrıntılı açıklamalar yer almıştır."[281]

İsa'ya yardımcı seçilen Havarilerin İsa'dan kuşku duyması gariptir. Demek ki, Tanrı onların içindeki kuşkuyu temizleyememiş ve onlara bu mucizeyi göstermek zorunda kalmıştır.

***

İncil'de yukarıda aktarılan haliyle bu mucize yer almaz. Ama onun benzeri olan bir mucize vardır. İslam felsefesi bu mucizeden esinlenmiş olabilir.

İsa'nın Havarileri (elçileri) toplanan 5 bin kişilik halka yemek vermek isterler. Ama ortada 5 ekmekle, iki balık vardır. İsa gökyüzüne bakarak dua eder. Ekmeklerle, balıkları bölüp dağıtır. Bu yiyecekler 5 bin kişiye yeter:

"Elçiler geri dönünce, yaptıkları her şeyi İsa'ya anlattılar. Sonra İsa yalnızca onları yanına alıp Beytsayda denilen bir kente çekildi. Bunu öğrenen halk O'nun ardından gitti."

"İsa öğrencilerine, 'Halkı yaklaşık ellişer kişilik kümeler halinde yere oturtun' dedi. Öğrenciler öyle yapıp herkesi yere oturttular. İsa, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe dikerek şükran duasını yaptı; sonra bunları böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. Herkes yiyip doyduktan sonra on iki sepet dolusu yemek artığı toplandı."[282]

İşte İslam felsefesi bu mucizeyi "gökten inen sofra" mucizesine çevirmiştir. Hikâyenin biçimi değişik olsa da özü aynıdır.

[280] Mâide Sûresi, ayet 112-115, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir II*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.362.
[281] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir II*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.364.
[282] *İncil'in Çağdaş Türkçe Çevirisi*, Yeni Yaşam Yayınları, 1990, s.148, 149.

309 YIL UYKUDA KALANLARIN MUCİZESİ

Kur'an olayın geçtiği tarihi bildirmez. Olayı yaşayanların kimlikleri konusunda da açıklama yapmaz. Ne var ki, anlatılan olay bir Hıristiyan söylencesidir. Kral Dakyanus zamanında geçtiği rivayet edilmektedir. İslam felsefesi bu söylenceyi yeni eklemelerle düzenlemiştir.

Hıristiyanlığın ilk dönemlerinde Tanrı'ya inanan birkaç genç, Tanrı'ya inanmaz toplumun baskısından kurtulmak için bir mağaraya sığınırlar. Yanlarında da bir köpek vardır.

Kehf Suresi'nde bu olay anlatılır. Kehf, mağara anlamına gelmektedir.

Kur'an önce mağaraya sığınan gençlerin durumunu aktarır:

"*Hakikaten onlar rablerine inanmış gençlerdi; biz de onların doğru yolu bulmalarına katkıda bulunduk.*"

"*Mademki siz onlardan ve Allah'ın dışında tapmakta oldukları varlıklardan uzaklaştınız, o halde mağaraya sığının ki, rabbiniz size rahmetini yaysın; işinizde sizin için fayda ve kolaylık sağlasın.*"[283]

Mağaraya girmiş gençleri Tanrı uykuya yatırır. Bu uyku 309 yıl sürer.

"*Onlar mağaralarında üç yüzyıl kaldılar, buna dokuz yıl da ilâve ettiler. De ki: 'Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir.* "[284]

Dikkat edilirse gençlerin hem uykuda 309 yıl kaldığı söyleniyor; hem de gerçekte kaç yıl kaldıklarını Allah'ın bileceği söyleniyor. Ortada bir belirsizlik olsa da, bu gençlerin yüzyıllarca uykuda kaldığı kabul ediliyor.

İnsanlar nasıl olur da 309 yıl uyuyup, hiçbir gıda almadıkları halde yaşamlarını sürdürebilir? Bilim açısından olanaksız olan bu olayı Tanrı'nın neden gerçekleştirdiğini Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nin yorumundan çıkarıyoruz:

"Yüce Allah'ın, mağaradaki gençleri hiçbir gıda almadıkları halde bedenlerinde herhangi bir bozulma olmadan uzun süre uyuttuktan sonra tekrar uyandırması, O'nun insanları öldükten sonra tekrar diriltebileceğine dair bir misal ve delildir."[285]

Tanrı bu mucizeyi kime göstermiştir? Gençlere göstermiş olamaz. Gençler zaten Tanrı'ya inanıyordu. Tanrı tanımaz topluma bu mucizenin gösterilmesi gerekiyor. Ama toplumun mucizeyi görmesi için 309 yıl beklemesi şaşırtıcıdır. 309 yılda o toplum değişmeden kalabilir mi?

***

Bu mucize de başka kaynaklardan alınmıştır. Aktaralım:

---

[283] Kehf Sûresi, ayet 13, 16, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.541.
[284] Kehf Sûresi, ayet 25, 26, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.547-548.
[285] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.544.

“Kıssanın özünü oluşturan uzun süre mağarada uyuyup yeniden uyanma olayı, İslam’ın dışındaki diğer bazı dinlerde ve çeşitli efsanelerde de yer almaktadır. Hint kutsal kitaplarından Mahabharata’da yedi kişinin, peşlerinde bir köpek olduğu halde (…) dünyaya yüz çevirdikleri nakledilmektedir.

Hikâyenin en eski versiyonu kayıp bir Yunanca kaynaktan aldığını söylediği Suriyeli papaz Yakup’tan gelir. Hikâyenin çerçevesi Gregory ve Paul Lombardların tarihinde çizilir. En iyi bilinen batı versiyonu Jacobus de Voragine'nin Altın masal'ında ortaya çıkar.(...)

Efsane'ye göre 250 yılları, imparator Decius zamanında 7 veya 8 Hristiyan genç, pagan inançlarına kurban edilmekten korkarak yaşadıkları yerin yakınlarındaki bir mağaraya sığınırlar ve üzerileri kapatılır. Orada mucizevi bir uykuya dalarlar.

Bunlar adları Maksimilian, İamblicus, Martinianus, John, Dionysius, Exacostodianus (Constantinus) ve Antonius idi ve Hristiyanlıkta aziz kabul edilmişlerdir. Başka kaynaklar başka isimler verir.

Genelde II. Theodosius’un (408–450) hüküm sürdüğü yıllar olduğu düşünülen yaklaşık 234 yıl sonra toprağın sahibi olan kişi işçileriyle mağara girişini açar ve Yedi Uyurlar'la karşılaşır. İamblicus şehre ekmek almaya gider ve İsa'nın adının serbestçe her yerde anıldığını görür. Dakyus zamanından kalan altınları harcamaya çalıştığı için Psikopos'un karşısına çıkarılır. Hikâyelerini dinleyen psikopos bunun bir mucize olduğunu söyler.”[286]

Görüldüğü üzere bu mucizeye son şeklini Hıristiyanlar vermiştir. İslam felsefesi de bu söylenceyi özünü koruyarak mucizelerinin arasına katmıştır.

[286] Vikipedi, https://tr.wikipedia.org/wiki/Ashab-%C4%B1_Kehf

MUHAMMED'İN İSMİNİN İNCİL'DE ANILMA MUCİZESİ

İslam felsefesi Muhammed'in peygamberliğinin *İncil*'de belirtildiğini söyler. Eğer gerçekten Muhammed'in 600 yıl sonra peygamber olarak gönderileceği *İncil*'de yazılmış ise bunu mucize saymak gerekir. Ne var ki gerçek böyle midir?

Hz.Muhammed, peygamber olduktan sonra Mekke'de 13 yıl yaşamıştır. Tanrı ona bu dönemde 85–90 tane sure göndermiştir. 114 Sure'den geri kalanını, Medine'de tamamlamıştır. Medine döneminin son zamanında inen Saff Suresi'nin 6. ayetinde, Hz.Muhammed'in peygamber olarak gönderileceğinin İsa'ya bildirildiği (İncil'de yazıldığı) belirtilmektedir. Hz.Muhammed'in adı Ahmed olarak anılmıştır. (Hz.Muhammed kendi kendine Ahmed adını vermiştir.) Bu surede şöyle denir:

"Meryem oğlu İsa da şöyle demişti: Ey İsrailoğulları! Bilin ki, benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve benden sonra gelecek ***Ahmed isimli elçiyi*** *müjdelemek üzere size Allah tarafından gönderilmiş elçiyim."*[287]

Mekke ve Medine'nin ilk döneminde Hıristiyanların elinde olan İncil ile Yahudilerin elinde olan Tevrat, Tanrı tarafından gönderilmiş kutsal kitaplar olarak onaylanmaktaydı. Bu kitapların tahrif edilmiş (bozulmuş) olduğu söylenmemekteydi. İlgili ayetleri daha önce aktarmıştık. Hz.Muhammed Medine'de yaşayan Yahudi kabilelerini oradan sürdükten sonra, Tevrat ve İncil'in tahrif edilmiş olduğunu söylemeye başladı.

Şimdi bu ayetle birlikte ortaya başka bir soru çıkmıştır. Tevrat – İncil tahrif edilmiş olduğuna göre, Ahmed adını niçin İncil'de bıraksınlar? Kendilerinin zararına olan bir bölümü niçin tahrif etmesinler? Doğal olarak bu bölümü silmeleri gerekirdi.

İkinci soru, İncil'de Ahmed adı geçmekte midir? İslam felsefesinin iddiası şudur: Ahmed isminin anlamı "çok övülen" veya "Tanrı'yı çok öven" demektir. İncil'de çok övülen bir peygamberin geleceği bildirilmiştir. İşte, bu Ahmed adıyla anılan Hz.Muhammed'dir. Oysa İncil'de ne Ahmed adı, ne de Ahmed adının karşılığı olan bir kelime geçmez.

Peki, İslam felsefesi tahrif edildiğini kabul ettiği İncil'de Ahmed adının geçtiğini nereden çıkarmaktadır?

İncil'de bir **Tesellici**'nin Tanrı tarafından gönderileceği yazılıdır. Ama Tesellici sözcüğü ile Ahmed (çok övülen) arasında hiçbir ilişki yoktur. Tesellici = Yunanca "Parakletos" (veya Paracletos) kelimesiyle ifade edilir. Çok övülen = Yunanca "Priklitos" (veya Priclitos) kelimesiyle ifade edilir. Parakletos ile Priklitos anlamları farklı iki kelimedir. İncil'de Parakletos (Tesellici) sözcüğü geçmektedir; Priklitos (çok övülen) değil! İslam felsefecileri çok büyük bir yanılgıya düşmüşlerdir.

[287] Saff Sûresi, 6. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.331.

Söz konusu ayetin yorumunu yapan Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Kur'an Tefsirin'de şunları okuyoruz:

*"Zamanımızın araştırmacıları Yuhanna İncil'inde geçen Hz İsa'nın geleceğe yönelik müjde ifadesinde kullandığı **Faraklit** (Grekçe **Parakletos**) kelimesinin (...) Ahmed kelimesiyle anlamca örtüştüğü sonucuna ulaşmışlardır."*[288]

Arapça Faraklit = çok övülen demektir. Parakletos kelimesi ise Tesellici demektir. Bu iki kelime anlamdaş değildir. Arapça Faraklit kelimesinin Grekçe (Yunanca) karşılığı Priklitos'tur; Parakletos değil! Parakletos, "Ahmed" kelimesiyle anlamca örtüşmez.

Bunu anlamak için İncil'den söz konusu bölümü aktaralım;

*"Benim gitmem sizin için hayırlıdır; çünkü gitmezsem, **Tesellici** size gelmez."*[289]

Burada İsa ben öldükten sonra size bir Tesellici gelecek diyor. Ahmed ismi geçmiyor.

İsa, "Tesellici" derken kimi kastediyor? Ruhulkudüs (gerçekleri belirten ruh = Hakikat Ruhu) denen bir ruhun **kendi ismiyle** (yani İsa adıyla) geleceğini söylüyor. Tanrı (yani Baba), İsa ismiyle bir ruh gönderecektir, diyor. İncil'den okuyalım.

*"Ben de Baba'ya yalvaracağım ve o size başka bir **Tesellici**, hakikat **ruhunu** verecektir. (...) **benim ismimle** Baba'nın göndereceği **Tesellici**, Ruhülküdüs, o size her şeyi öğretecek."*[290]

Burada Ahmed (çok övülen) ismi veya bu anlama gelecek tek bir kelime bile yok. Dolayısıyla İslam felsefesinin iddia ettiği bir mucizeden bahsedemiyoruz.

[288] Kur'an Tefsir V, sy 336
[289] Yuhanna İncil'i, *Kitabı Mukaddes,* Kitabı Mukaddes Yayınları, 2010, sy.112
[290] İncil, age, sy 110

MUHAMMED PEYGAMBERE VERİLEN MUCİZELER

Hz. Muhammed'in 570-571 yılında doğduğu sanılmaktadır. 40 yaşında peygamberlik almıştır. 610-611 yılında Tanrı'dan ilk ayetini aldığını bildirmiştir. Buna göre Muhammed 40 yaşından önce Müslüman değildir. Kur'an'ın ayetlerinden bu gerçeği çıkarmak olanaklıdır.

*"İşte sana da, emrimizle bir ruh (kalpleri dirilten bir kitap) vahyettik. Sen kitap nedir, **iman nedir** bilmezdin."*[291]

*"Sana bu Kur'anı vahyetmekle kıssaların en güzelini anlatıyoruz. Hâlbuki daha önce sen bunlardan **habersiz** idin."*[292]

*"Şüphesiz, Rabbin sana verecek ve sen de hoşnut olacaksın. (...) Seni **yolunu kaybetmiş** olarak bulup da yola iletmedi mi?"*[293]

O halde Hz. Muhammed 40 yaşından önce doğru yolda değildir. Tanrı onu İsa gibi bebekken peygamber yapmamıştır.

***

Hz. Muhammed Arap kavmine, Mekke ve çevresine peygamber olarak gönderilmiştir. Kur'an'ın şu ayetlerinden bunu anlıyoruz:

"Böylece biz sana Arapça bir Kur'an vahyettik ki, şehirlerin anası olan Mekke'de ve çevresinde bulunanları uyarasın."[294]

"Bu (Kur'an), Ümmülkurâ (Mekke) ve çevresindekileri uyarman için sana indirdiğimiz, kendisinden öncekileri doğrulayıcı mübarek bir kitaptır."[295]

*"Şüphesiz bu Kur'an sana ve **kavmine** bir öğüt ve şereftir."*[296]

"De ki: Bana ancak, bu beldenin (Mekke'nin) onu mukaddes kılan ve her şey kendisine ait olan Rabbine kulluk yapmam emredildi."[297]

*"Kur'an, ataları uyarılmamış, bu yüzden de gaflet içinde olan **bir kavmi** uyarman için (...) Allah tarafından indirilmiştir."*[298]

Hz. Muhammed peygamber olduktan sonra 13 yıl Mekke'de yaşamıştır. 10 yılda Medine'de yaşamıştır.

---

[291] Şura Sûresi, 52-53. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.488.
[292] Yusuf Sûresi, 3. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.234.
[293] Duhâ Sûresi, 5-7. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.596.
[294] Şüra Sûresi, 7. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.482.
[295] En'am Sûresi, 92. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.438.
[296] Zuhruf Sûresi, 44. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.491.
[297] Neml Sûresi, 91-92. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.384.
[298] Yasin Sûresi, 5-6. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.439.

Hz. Muhammed, Mekke döneminde peygamberlik almıştır. Müslümanlık Mekke'de yayılmaya başlamıştır. Hz. Muhammed başlangıçta kabilesi olan Kureyş Kabilesi'nden büyük tepki almıştır. Müslümanlığı bu dönemde kabul edenler korkunç eziyetlere uğramıştır.

Hz. Muhammed bu güçsüz döneminde farklı dine inananlara karşı yumuşak davranmıştır. Kendisini öğüt veren, puta tapanlar üzerinde zorbalık yapmak istemeyen bir elçi olarak sunmuştur. Kur'an ayetleriyle bunu belgelemiştir.

"Sen onlara karşı bir zorba değilsin. O hâlde sen, benim uyarımdan korkan kimselere ***öğüt*** *ver."*[299]

"Ey Hz.Muhammed! Eğer yüz çevirirlerse, artık sana düşen açık bir ***tebliğden*** *ibarettir."*[300]

"De ki: Ben de ancak sizin gibi bir insanım."[301]

"Peygamberlere düşen sadece apaçık bir tebliğdir."[302]

"De ki: (...) Ben ancak Resul olarak gönderilen bir beşerim."[303]

Yine bu dönemde herkesin dininin kendisine ait olduğunu, dinde zorlama olmayacağını bildirmiştir.

"*De ki: 'Ey Kâfirler!'*

'Ben sizin kulluk ettiklerinize kulluk etmem.'

'Siz de benim kulluk ettiğime kulluk edecek değilsiniz.'

'Ben sizin kulluk ettiklerinize kulluk edecek değilim.'

'Siz de benim kulluk ettiğime kulluk edecek değilsiniz.'

'Sizin dininiz size, benim dinim de banadır. "'[304]

Hz. Muhammed Medine'ye taşındıktan sonra güçlenmiş, Müslümanlık taraftarları çoğalmıştır; silahlı bir güç oluşturmuştur. Diğer kabileleri cihad (savaş) yoluyla Müslümanlığa sokmuştur. Puta tapanların, kafirlerin öldürülmesi gerektiğini Kur'an ayetleriyle sabitleştirmiştir.

"Müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün!"[305]

"Onları nerede yakalarsanız ***öldürün****. Sizi çıkardıkları yerden (Mekke'den) siz de onları çıkarın."*[306]

---

[299] Kaf Sûresi, 45. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.519.
[300] Nahl Sûresi, 82. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.275.
[301] Fussilet Sûresi, 6. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.476.
[302] Nahl Sûresi, 35. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.270.
[303] İsra Sûresi, 93. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.290.
[304] KâfirûnSûresi, 1-6. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.603.
[305] Tevbe Sûresi, 5. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.720.
[306] Bakara Sûresi, 191. ayet, *Kur'an'ı Kerim Meâli*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, s.29.

***

Daha önce de belirttiğimiz üzere İslamiyet Hz. Muhammed ile birlikte başlamıştır. Tanrı ancak Muhammed zamanında İslamın Tanrı katında kabul edilen din olduğunu bildirmiştir.

Âl-i İmran Suresi'nin 19. ayeti bunu açıkça belirtiyordu.

"*Şüphesiz Allah katında din İslâm'dır.*"[307]

Peki, diğer dinleri kim göndermişti? Yahudilik, Hıristiyanlık, Tanrı'nın gönderdiği dinler değil miydi? Tanrı Yahudilere *Tevrat'ı,* Hıristiyanlara *İncil'i* göndermemiş miydi?

Tanrı, Müslümanlığı tercih etmişti. Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nin verdiği bilgiye göre Veda Haccı sırasında Hz.Muhammed'e son bir ayet inmişti; bu ayetten kısa zaman sonra Hz.Muhammed ölmüştü.

"Veda Haccı sırasında Arafat'ta inen bu âyetin inişinden sonra, Hz. Peygamber ancak 81 veya 82 gün yaşamıştır. En son inen hüküm âyeti budur."[308]

Peki, hangi ayetti bu? Maide Suresi'nin 3. ayeti! Okuyalım:

"*Bugün kâfirler dininizden (onu yok etmekten) ümitlerini kestiler. Artık onlardan korkmayın, benden korkun. Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim. Size nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm'ı seçtim.*"[309]

Bu ayetler gösteriyor ki, Tanrı'nın İslamiyete karar vermesi Muhammed dönemindedir; yani 600'lü yıllardadır.

Daha önce aktarmıştık. Oysa İslam felsefesi Muhammed'den önce yaşamış peygamberleri de Müslüman olarak göstermektedir. Bu da İslam felsefesi açısından içinden çıkılmaz bir durumdur.

Şimdi Hz. Muhammed peygambere Tanrı'nın verdiği mucizelere geçebiliriz.

Muhammed'in Doğum Yılında Gösterilen Mucize

Hıristiyan Habeş Kralı Yemen'e vali olarak Ebrehe diye birini atamıştır. Ebrehe, Arapların kutsal bildiği Kâbe'den hoşlanmamaktadır. İnsanların Kâbe'ye yaptığı ziyaretlerin son bulmasını istemektedir.

Bu amaçla Ebrehe, Yemen ülkesinde büyük bir kilise yaptırır. Çeşitli bölgelere haberciler gönderir; kilisenin ziyaret edilmesi için duyuru yaptırır. Arapların Kâbe yerine bu kiliseyi kutsal kabul etmesini istemektedir.

Ebrehe'nin umudu gerçekleşmez; Araplar bu kiliseyi kutsal görmezler ve ziyaret etmezler. Bunun üzerine Ebrehe, Kâbe'yi yıkmaya karar verir.

---

[307] Âl-İ Sûresi, 19. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.51.
[308] Mâide Sûresi, 3. ayetinde açıklama, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.106.
[309] Mâide Sûresi, 3. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.106.

Ebrehe, Yemen halkından bir ordu kurar. Bu ordunun içine Habeşistan'dan getirdiği filleri de katar.

Ebrehe'nin Mekke'ye ordusuyla yürüdüğünü duyan Kureyş kabilesi Mekke'yi boşaltır; dağlara sığınır. Kâbe'de sadece birkaç kişi kalır; bunlardan birisi de Muhammed'in dedesi Abdülmuttalib'dir. Abdülmuttalib, Tanrı'ya dua ederek Kâbe'yi korumasını ister.

Ebrehe ordusuyla Mekke önlerine gelir. Ordunun önünde olan fillerden bir tanesi (ismi Mamut olan) Mekke'ye girmemek için hareket etmez; yerinde durur. Tanrı da bu sırada Mekke'nin gökyüzüne kuşlar gönderir. Kuşların ağızlarında pişkin tuğladan yapılmış taşlar vardır. Kuşlar bu taşları Ebrehe'nin ordusuna atarak onları dağıtır. Tanrı Kabe'yi korumak için bir mucize gerçekleştirmiştir. Bu mucizeyi Kur'anın Fil Suresi'nde buluyoruz.

"*Rabbinin, fil sahiplerine (bir fille desteklenmiş orduya) ne yaptığını görmedin mi?*

Onların tuzaklarını boşa çıkarmadı mı?

Üzerlerine balçıktan pişirilmiş taşlar atan sürü sürü kuşlar gönderdi. Nihayet onları yenilmiş ekin yaprakları hâline getirdi."[310]

Bu ayetin yorumuyla ilgili Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nin yaptığı açıklamayı da yazalım:

"Ebrehe (…) Kâbe'yi yıkmaya karar verdi ve muhtemelen **570 yılında**, içinde mahmûd (mamut) adlı filin de bulunduğu büyük bir ordu ile Mekke üzerine yürüdü."

"Ebrehe, ordusuna Kâbe yönünde hareket emri verdi. Fakat kaynaklarda belirtildiğine göre en öndeki fil (mamut) yerinden kımıldamadığı gibi askerler de üzerlerine taşlaşmış çamur yağdıran sürü sürü kuşlar tarafından –âyetteki benzetmeyle– 'yenilip çiğnenmiş ekin' gibi imha edildi."[311]

Tanrı'nın bu mucizeyi Muhammed'in doğum yılında gerçekleştirdiği iddia edilmektedir.

Bu olay Araplar arasında bilinen bir masaldan alınmıştır.

"İşte mucizevî niteliğe bürünerek Arap menkıbelerine girmiş olan bu olay, Muhammed'in doğum yılında olmuş gibi gösterilmiştir. Böylece Muhammed'in dünyaya gelişi, uhrevilik kisvesi altında kutsallaştırılmak istenmiştir. Bundan dolayıdır ki İslamî inançlara göre Muhammed'in doğumu yılı 'Fil yılı' diye anılır. Bu yılın miladî 570 yılına rastladığı söylenir."

"Öte yandan fil olayı diye anlatılan şeylerin Muhammed'in doğum tarihine rastlamadığı ve çünkü bu tarihlerde İranlıların Mekke'ye karşı herhangi bir saldırıya geçmedikleri, güney Arabistan'ı işgal etmedikleri ve böyle olunca da **Ebrehe'nin bu bölgelerde saltanat kurmuş olmasının mümkün bulunmadığı** anlaşılmaktadır."[312]

Ayrıca belirtelim: Göklerden Tanrı düşmanlarına "taş atma" cezası Tevrat'ta vardır:

"**Rab** onların üzerine göklerden büyük taşlar attı ve öldüler."[313]

---

[310] Fîl Sûresi, 1-2, 3, 4, 5. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.601.
[311] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir V*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007, s.689.
[312] İlhan Arsel, *Şeriat'tan Kıssa'lar*, Kaynak Yayınları, 1996, s.58.
[313] *Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit*, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010, s.231.

Demek ki, İslam felsefesi mucize olarak sunulan bu olayı Arap menkıbelerinden, söylencelerinden almıştır.

Ayın İkiye Bölünmesi Mucizesi

Bilindiği üzere ay, dünyanın uydusu olan bir gezegendir. Dünyanın ellide biri büyüklüğündedir. Bilim dünyası ayın fiziksel özellikleriyle ilgili bilgileri XVII. yüzyılın başında dürbünün bulunmasından sonra elde etmeye başlamıştır. Ay, yer (dünya) çevresinde hareket eder ve ayın hareketini yerin çekim gücü yönlendirir. Ayın ortalama çapı 3476 km'dir.

Peki, ay ikiye bölünüp dünyanın üzerine düşerse ne olur? Ortalama çapı 3476 km olan maddi bir ağırlığın dünya üzerine düşmesinin yol açacağı felaketi tahmin etmek kolaydır.

***

Mekke döneminde indiği kabul gören Kamer Suresinin 1-2. ayetinde ayın ikiye bölündüğü yazılıdır. Bu olayın 610-622 arası bir tarihte Mekke'de meydana gelmiş olduğu iddia edilir.

"*Vakit yaklaştı ve ay yarıldı. Onlar bir mûcize görseler hemen yüz çevirip, 'Bu öteden beri bilinen bir sihir!' derler.*"[314]

Ayı ikiye kim, nasıl bölmüştür? Bunun yanıtını Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nin ayetle ilgili yaptığı açıklamada buluyoruz. Okuyalım:

"İslâm âlimlerinin çoğunluğuna göre ayın yarıldığını belirten cümle Mekkeliler'in kendisinden bir mûcize istemeleri üzerine Hz. Peygamber'in eliyle işaret edip **ayı ikiye bölmesini** ve sonra tekrar işaret edip birleştirmesini ifade etmektedir. Bu mûcize İslâmî literatürde inşikaku'l-kamer veya şakku'l-kamer (ayın yarılması) diye meşhur olmuştur."[315]

Dikkat edilirse, ayette ayın ikiye bölünmesi vardır; ama ayın tekrar birleştirilmesi yoktur. Bu Diyanet'in kendi eklemesidir. Biz ayete bağlı kalarak devam edelim.

Demek ki, Müslümanlığın felsefesine göre Hz.Muhammed, müşriklere (put tapıcılarına) bir mucize göstermek istemiş ve ayı ikiye bölmüştür. Müslümanlık felsefesinin güvendiği hadislerde bölünen ayın bir parçasının Hira dağının bir yanına, diğer parçasının öteki tarafa düştüğü yazılıdır. (Sahihu'l Buhari ile Sahihu'l Müslim'in kayıtlarında.)

Ayın ağırlığı ve büyüklüğü düşünüldüğünde bunun bilimsel açıdan imkânsız olduğunu söylemeye gerek yok.

Bu olay ne zaman olmuştur? Mekke döneminin ayetleri 610-622 yılları arasında geldiğine göre, bu yıllar arasındaki bir tarihte ayın ikiye bölünmüş olması gerekir. Ne var ki, ayın ikiye bölünmesinin sadece Mekke'de değil, dünyanın diğer yerlerinden de görülmesi gerekir. Tarih ve astronomi literatüründe böyle bir kayıt yoktur.

---

[314] Kamer Sûresi, 1-2. Ayet, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir V*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.179.
[315] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir V*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.179.

Ayın bölünüp dünya üzerine (Hira dağının iki yanına) düşmesinin sonuçlarını tartışmak bilimle alay etmek olur. O nedenle biz sadece ayetin söylediği kadarıyla yetiniyoruz. Ayın ikiye bölünmesinin, ayın yerin çekim gücünden kopması anlamına geldiğini belirtip geçelim.

***

Bizi ilgilendiren diğer önemli nokta idealist felsefenin iç çelişki meselesidir. Kamer Suresi iniş sırasına göre 37. Sure'dir.

Bu Sure'ye göre Hz.Muhammed ayı ikiye bölerek bir mucize gerçekleştirmiştir. Mucizeyi kabul edelim. Ama iniş sırasına göre 85. sırada olan (yani bu sure'den çok sonra gelen) Ankebût Suresi'nin 50. ayetinde, Hz.Muhammed'in bir mucize gerçekleştirmediği yazılıdır. Bu sure der ki:

"*Dediler ki: 'Ona Rabbinden mucizeler indirilseydi ya!' Der ki: 'Mucizeler ancak Allah katındadır ve ben ancak apaçık bir uyarıcıyım.*"[316]

Demek ki, Mekkeliler, Hz.Muhammed'den bir mucize göstermesini istemişler; o da mucizelerin Tanrı'nın katında olduğunu söylemiş, kendisinin sadece bir uyarıcı olduğunu belirtmiştir. Bakın, *"size daha önce ayı ikiye bölerek bir mucize göstermedim mi?*" dememiştir.

- Kamer Suresi Hz.Muhammed'in mucize gösterdiğini onaylar.
- Ankebût Suresi onaylamaz.

Müslümanlık felsefesi açısından yine bir çelişki ortaya çıkmıştır. İsra Suresi'nin 59. ayeti, Hz.Muhammed'e, Kureyş kabilesine göstermesi için mucize göndermediğini bildirir:

"*Bizi, (Kureyş'in istediği) mucizeleri göndermekten, ancak, öncekilerin onları yalanlamış olması alıkoydu.*"[317]

İsra Suresi'nin iniş sırasıyla 50. sırada yer aldığını belirtelim. Yani Kâmer Suresi'nden sonra inmiştir. Kâmer Suresi ile İsra Suresi'nin ilgili ayetleri birbirini doğrulamaz.

Miraç Mucizesi

Miraç olayının Mekke döneminin sonuna yakın bir tarihte meydana geldiği kabul edilir. (610-622 yılları arasındaki bir tarihte.)

Miraç, merdiven-yükselme aracı demektir. Miraç olayı kabaca dört safhada incelenebilir.

1. Hazırlık safhası.
2. Mekke'den Kudüs'e gitme (geceleyin uçma) safhası.
3. Kudüs'ten göğe dayalı bir merdivenle "son sınıra" (Hudut ağacına) çıkma safhası.
4. Son sınırdan Tanrı'ya doğru uçma safhası.

[316] Ankebût Sûresi, 50. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.401.
[317] İsrâ Sûresi, 59. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.287.

Miraç'ın hazırlık safhası hakkındaki bilgiyi Kur'an'da bulamıyoruz. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın yayınladığı kitaplarda bu safha anlatılıyor.

Hazırlık safhasında, vahiy meleği Cebrâil Mekke'ye gelir. Hz.Muhammed'in göğsünü yararak açar, içini zemzem suyuyla yıkar, iman nuruyla doldurur. Müslümanlar bu olaya **Şerh-i sadır** (göğüs açma) derler.

Diyanet'ten aktaralım:

"Cebrâil bir kısım meleklerle birlikte gelerek Hazret-i Peygamber'in göğsünü açmışlar, içini Zemzem ile yıkayarak sonra hikmet ve iman nuru doldurmuşlardır. (...) İslâm tarihinde şerh-i sadır ve göğüs açma denilen hadise budur ve bunun vukuu muhakkaktır."[318]

Kur'an'ın İnşirâh Suresi'nin ilk ayetinde "*(Ey Hz.Muhammed) Senin göğsünü açıp genişletmedik mi?"* denir. Kimileri (örneğin Tirmizî) bu ayetin göğüs açmayla ilgili olduğunu düşünür. Ne var ki, bu konu açık değildir; buna karşı çıkan hadis yorumcuları da vardır. Müslüman felsefesi savunucularının çoğunluğu bu "kalp ameliyatının" fiziksel olarak gerçekten yapıldığına inanır.

***

Hazırlık safhası bittikten sonra Cebrâil, Hz.Muhammed'i Mekke'deki Kâbe'den (Mescid-i Haram'dan), Kudüs'teki Mescid-i Aksa'ya (Kudüs'teki camiye) uçurup götürür.

Bu ikinci safha Kur'an'da İsra Suresi'nin ilk ayetinde yazılıdır:

"*Kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Hz.Muhammed'i) bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren Allah'ın şanı yücedir.*"[319]

Peki, Cebrâil, Hz.Muhammed'i Mekke'den Kudüs'e nasıl uçurmuştur? Hz.Muhammed cennetten getirilen Burak isimli bir hayvana binmiştir; şimşek hızıyla uçan Burak, Kudüs'e varmıştır. Hz.Muhammed'in, Cebrâil ile birlikte uçtuğu konusunda İslam araştırmacıları hemfikirdir.

***

Üçüncü safhada, Hz.Muhammed ve Cebrâil göğe dayalı merdivenle (Miraç'la) Kudüs'teki mescid-i Aksa camisinden yukarı doğru çıkmışlar; göğün 1. katına varmışlardır. Sonra Hz.Muhammed'i kanatlarına alan Cebrâil, göğün 1. katından 7. katına uçurmuş ve **Sidretül-Münteha** (Hudut ağacına) vardırmıştır. Bu ağaç son sınırdır. Bu sınırın ötesine Cebrâil'in geçme hakkı yoktur. Bu yüzden Hz.Muhammed yolculuğuna yalnız devam edecektir.

[318] Ali Himmet Berki – Osman Keskioğlu, *Hazreti Hz.Muhammed ve Hayatı*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2010, s.151.
[319] İsrâ Sûresi, 1. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.281.

Göğün (semanın) birinci katından 7. katına kadar olan yolculukta Hz.Muhammed diğer peygamberlerle karşılaşmış, konuşmuştur. Bunu Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Kur'an Tefsiri'nde ayrıntılı olarak bulabiliyoruz:

"Daha sonra semaya yükseltilen Resûlullah, semanın birinci katında Hz. Âdem, ikinci katında Hz. Îsâ ve Hz. Yahyâ, üçüncü katında Hz. Yûsuf, dördüncü katında Hz. İdrîs, beşini katında Hz. Hârûn, altıncı katında Hz. Mûsâ, yedinci katında ise Hz. İbrâhim ile görüştü."[320]

Hz.Muhammed eski peygamberlerle görüştükten sonra hudut ağacına varmıştır. Şimdi dördüncü safha olarak **refref** (uçan Döşek) ile Hz.Muhammed hudut ağacının ilerisine uçacaktır. Nitekim uçmuştur; Tanrı ile buluşmuştur. Tanrı ona ayetlerinin bir kısmını göstermiştir. (Bu bilgi, İsra Suresi'nin ilk ayetinde vardır.) Hz.Muhammed – Tanrı buluşmasında ne konuşulmuştur? Bunu yine Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Kur'an Tefsiri'nden öğreniyoruz:

"Allah Teâlâ ile Kur'an'ın 'âlemlere rahmet' olarak gönderildiğini bildirdiği Hz.Muhammed arasında, insan idrakinin kavramaktan âciz olduğu bir şekilde gerçekleşen bu buluşma sırasında Resûlullah'a, içlerinden günahkâr olanlar –eğer affedilmezlerse– bir süre cehennemde cezalandırıldıktan sonra bütün ümmetinin cennete kabul buyurulacağı müjdelendi; ayrıca kendisine bir hediye olarak Bakara sûresinin 'Âmene'r resûlü...' diye başlayan son iki âyeti verildi; İslâm'ın temel ibadetlerinden beş vakit namaz emredildi."[321]

Tanrı'dan emirleri alan Hz.Muhammed tekrar Mekke'ye uçurularak gönderilmiştir.

Miraç olayının üçüncü ve dördüncü safhası çok karışık, anlaşılmaz biçimde Necm Suresi'nin ilk ayetlerinde yer alır.

"*Sonra (ona) yaklaştı derken sarkıp daha da yakın oldu.*

(Peygambere olan mesafesi) iki yay aralığı kadar, yahut daha az oldu.

Böylece Allah kuluna vahyedeceğini vahyetti.

Kalp, (gözün) gördüğünü yalanlamadı.

(Şimdi siz) gördüğü şey hakkında onunla tartışıyor musunuz?"[322]

Necm Suresi'nin bu ayetleri Tanrı'nın Hz.Muhammed ile buluştuğunu belgelemektedir. İsra Suresi'nin ilk ayetini tamamlamaktadır. Fakat Müslümanlık felsefesi açısından yine bir çelişki ortaya çıkmıştır.

Necm Suresi'nin inişi **erken Mekke dönemine** rastlamaktadır. Kur'an'ın iniş sırasına göre 23. Suresi'dir. Oysa Miraç olayının **geç Mekke döneminde** meydana geldiği kabul edilmektedir.

[320] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.458-459.
[321] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.459.
[322] Necm Sûresi, 8-12. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.525.

İsra Suresi, iniş sırasına göre 50. suredir. Bu durum ayetlerin iniş zamanlarına tam güvenemeyeceğimizi gösterir.

İdealist dinsel felsefeler "inanca" dayanır. Mucizeler bir "inanç" meselesidir. Bilim ise "inançla" çalışmaz. Nesnel olguları inceler. Bilim ile mucizeler uzlaşmaz. Gerek ayın ikiye bölünmesi mucizesine, gerekse Miraç mucizesine bilimsel açıklama getirmenin imkânı yoktur.

Mağara Mucizesi

Mekke'de puta tapanların baskılarından yılan Müslümanlar Nisan 622'de Medine'ye hicrete (göçe) başlamışlardı. Hz.Muhammed henüz Mekke'deydi. Kureyş kabilesinin ileri gelenleri Hz.Muhammed'i öldürme kararı aldılar. Hz.Muhammed bu kararı duydu. Peki, nasıl?

Enfâl Suresi'nin 30. ayetine göre Tanrı bunu Hz.Muhammed'e bildirdi.

"*Hani kâfirler seni tutuklamak **veya** öldürmek, **ya da** (Mekke'den) çıkarmak için tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kuruyorlar. Allah da tuzak kuruyordu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır.*"[323]

Bu ayette ilginç olan nokta, Hz.Muhammed'in düşmanlarının tam olarak ne yapacağını Tanrı'nın bilmemesidir. Oysa Tanrı'nın Kureyş kabilesinin planlarını **net** olarak bilmesi gerekir. "Tutuklamak", "öldürmek", "Mekke'den çıkarmak" üç ayrı eylemdir. Tanrı'nın her şeyi bilen bir güç olarak hangi eylemin gerçekleştirilmek istendiğini ikircime düşmeden (veya, ya da ifadelerini kullanmadan) konuşması gerekir. Ayrıca Tanrı'nın kendisinin **tuzak kurması** anlaşılmaz bir şeydir. Bunu geçelim.

Hz.Muhammed, Ebu Bekir'i yanına alarak Mekke'ye 5 mil mesafede bulunan Sevr dağında bir mağaraya sığındı. Mekke yönetimi Hz.Muhammed'i yakalamak için aramaya başladı. Mağaranın yakınına kadar geldiler. Ama mağaranın içine bakmayı akıl edemediler. Hz.Muhammed ve Ebu Bekir kurtulmuş oldu. Bu olaydan yaklaşık olarak 10 yıl sonra gelen Tevbe Suresi'nin 40. ayetinde Tanrı'nın bir mucize gerçekleştirerek Hz.Muhammed ve Ebu Bekir'i kurtardığını öğreniriz. Ayet şöyle:

"*Eğer siz ona (Peygamber'e) yardım etmezseniz, (biliyorsunuz ki) inkâr edenler onu iki kişiden biri olarak (Mekke'den) çıkardıkları zaman, ona bizzat Allah yardım etmişti. Hani onlar mağarada bulunuyorlardı. Hani o arkadaşına, 'Üzülme, çünkü Allah bizimle beraber' diyordu. Allah da onun üzerine güven duygusu ve huzur indirmiş, sizin **kendilerini görmediğiniz birtakım ordularla** onu desteklemiş, böylece inkâr edenlerin sözünü alçaltmıştı. Allah'ın sözü ise en yücedir.*"[324]

Demek ki, Tanrı, Hz.Muhammed ve Ebu Bekir'i kurtarmak için mağaraya "kimsenin görmediği ordular" göndermiştir.

Birincisi, ortada bir savaş yok ki, görünmez melek ordularına ihtiyaç olsun? Sonra her olayı bir emriyle yok edebilen bir yüce Tanrı için ordu göndermeye ne gerek var? Ayrıca bu insanların

[323] Enfâl Sûresi, 30. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.179.
[324] Tevbe Sûresi, 40. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.192.

davranışlarının nasıl olacağını "kader defterine" kendisi yazmıştır. Bunu bilmemesi düşünülemez. Tanrı kullarının davranışlarının nasıl olacağını olaydan çok önce bilir. Daha önemlisi Tanrı bu mucizeyi açıklamak için niçin 10 yıl beklemiştir?

Meleklerin Savaşa Katılma Mucizesi

624 yılında Hz. Muhammed'in 300 kişilik ordusu ile Mekkeli puta tapanların 1000 kişilik ordusu Bedir'de karşı karşıya geldiler. Müslümanların sayısı az olmasına rağmen, kafirlerin güçlü ordusunu yenerler. Ama nasıl?

Müslümanlık felsefesi açısından Bedir savaşı Allah'ın gönderdiği meleklerin bizzat katıldığı bir savaştır. Tanrı, Müslümanlara yardım etmek için " asker meleklerini" savaş alanına indirmiştir; müşriklerin bir kısmını bu melekler öldürmüştür.

Enfâl Suresi'nin 9. ayetinde Tanrı'nın 1000 melek göndererek savaşa katıldığı yazılıdır. Ayet şöyle:

"*Hani Rabbinizden yardım istiyor, yalvarıyordunuz. O da, 'Ben size ard arda bin melekle yardım ediyorum" diye cevap vermişti.*"[325]

Bu ayetten hemen sonra gelen ayette, Allah'ın, meleklerine şöyle seslendiği belirtilmektedir:

"*Hani Rabbin meleklere, 'Ben sizinle beraberim. İman edenlere sebat verin. Ben kâfirlerin kalplerine korku salacağım. Şimdi* ***vurun boyunlarının üstüne****. Vurun, onların bütün parmaklarına' diye vahyediyordu.*"[326]

Akla gelen ilk soru her şeye gücü yeten Tanrı'nın niçin bunu 1 tane melekle yapmadığıdır. Ayrıca Kur'an'da Tanrı'nın bir şeyin olması için "ol" demesinin yeterli olacağı yazılıdır. Demek ki, Tanrı hiçbir melek göndermeden de Müslümanların Bedir savaşını kazanmasını sağlayabilirdi.

***

Âl-i İmrân Suresi'nin 123, 124 ve 125. ayetleri de Bedir savaşıyla ilgilidir. Burada Tanrı'nın gönderdiği melek sayısının 3000 olduğu ve gerekirse 2000 melek daha göndererek bu sayıyı 5 bine çıkaracağı yazılıdır. Okuyalım:

"*Andolsun, siz son derece güçsüz iken Allah size Bedir'de yardım etmişti. O hâlde Allah'a karşı gelmekten sakının ki şükretmiş olasınız.*

Hani sen mü'minlere, 'Rabbinizin, indirilmiş ***üç bin melek*** *ile yardım etmesi size yetmez mi?' diyordun.*

Evet, sabrettiğiniz ve Allah'a karşı gelmekten sakındığınız takdirde; onlar ansızın üzerinize ***gelseler bile*** *Rabbiniz nişanlı* ***beş bin melekle*** *size yardım eder.*"[327]

---

[325] Enfâl Sûresi, 9. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.177.
[326] Enfâl Sûresi, 12. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.177.
[327] Âl-İ İmrân Sûresi, 123-125. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.65.

Âl-i İmrân Suresi, Enfâl Suresi'nden sonra inmiştir. Tanrı'nın savaştırdığı melek sayısında yanılması, unutması mümkün müdür? Burada iki suredeki bilgiler farklıdır; kendi içinde çelişki oluşturur. Sonra müşriklerin ansızın Müslümanların üzerine gelip gelmeyeceğini Tanrı'nın bilmemesi olanaksızdır: Böyle bir durum Tanrı'nın her şeyi bilme yüceliğiyle uygun olmaz.

***

627 yılında Mekkeli puta tapanlar (kafirler) 10.000 kişilik orduyla Medine'yi kuşatırlar. Hz. Muhammed'in başında olduğu Medineli Müslüman ordusu 3000 kişidir. Müslümanlar kafirlere yenilmemek için Medine etrafına hendek kazarlar. Tanrı da hendek savaşına yardım etmek amacıyla bir mucize gerçekleştirir.

Tanrı kafirlerin üzerine "rüzgar" ve "görünmez melek ordusunu" gönderir. Ahzab Suresi'nin 9. ayetinde bu mucizeyi buluyoruz.

Bu ayet diyor ki:

"*Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani (düşman) ordular üzerinize gelmişti de biz onların üzerine bir rüzgâr ve* ***göremediğiniz ordular*** *göndermiştik. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görmektedir.*"[328]

Bu ayette ilginç olan nokta, Hendek savaşına Tanrı'nın "görünmez ordular" gönderdiğinin söylenmiş olmasıdır.

Şüphesiz ki, görünmez ordular meleklerden kurulmuş olmalıydı. Ne var ki, ortada bir meydan savaşı olmadığına göre bu "görünmez ordular" ne iş yapmıştı? İşte, bu soru Müslümanlık felsefesinde ancak yanıtını Tanrı'nın bildiği bir soru olarak kalır.

***

630 yılında yine Hz. Muhammed'in 10 bin kişiden fazla ordusu, kafirlerin yaklaşık aynı sayıdaki ordusuyla Huneyn'de karşılaşır. Müslüman ordusu önce bozguna uğrar; sonra Tanrı yardıma yetişir. Tanrı katından bir güven duygusunu Müslümanların kalbine indirir. Bir de görünmez ordularını Müslümanlara yardım etsin diye gönderir. Tanrı mucizesini böylece gerçekleştirmiş olur.

Bu mucize ile ilgili Tanrı'nın gönderdiği ayetler şöyleydi:

"*Allah birçok yerde, bu arada Huneyn gününde gerçekten size yardım etmiştir. O gün çokluğunuz sizi böbürlendirmiş, fakat bunun size hiçbir yararı olmamıştı; o yer geniş olmasına rağmen size dar gelmiş, nihayet geriye çekilmeye başlamıştınız. Bunun üzerine Allah, peygamberinin ve müminlerin üzerine kendi katından bir güven duygusu indirdi, bir de* ***göremediğiniz askerler*** *gönderdi ve böylece inkâr edenlerin cezasını verdi.*"[329]

Demek ki, Müslümanların savaşın başlangıcında yaşadığı panikten sonra, Tanrı devreye girdi. Görünmez melek ordusunu savaşa gönderdi. Her şeyi bilen Tanrı'nın Müslümanların panik yaşamasından önce niçin bu orduyu göndermediğini bilmek mümkün değil.

---

[328] Ahzâb Sûresi, 9. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.418.

[329] Tevbe Sûresi, 25-26. ayet, *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir II*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.744.

KIYAMET ÖNCESİ GÖSTERİLECEK MUCİZELER

İslam felsefesinde kıyamet, bugünkü dünyanın sonu, öteki dünyanın başlangıcı olarak tasarlanmıştır.

Kıyametten sonra Ahiret yaşamı başlayacaktır.

Kıyamet koptuktan sonra insanlar mahşer denilen bir yere toplanacaktır.

Tanrı kıyametten önce, kıyametin kopacağını belirten mucizelerini insanlara gönderecektir.

Tanrı kıyametten önce ortaya çıkacak bu mucizeleri Hz. Muhammed'e bildirmiştir. Hz. Muhammed de bu mucizeleri Kur'an'a yazdırmıştır.

Şimdi bu mucizelere bakalım.

Duman Mucizesi

Birinci kıyamet alâmeti, "duman alâmeti" olarak adlandırılır. Kıyamet öncesinde görüleceği söylenen büyük kıyamet alâmeti olan "duman alâmeti" ne demektir?

İslam felsefecilerinin çoğunluğuna göre, kıyametten önce gök bir duman çıkaracakmış. Bu dumanı bütün insanlar görecekmiş. Duhân Suresi'nin 10-11. ayetinde Tanrı, Hz.Muhammed'e seslenerek der ki:

"*Ey Muhammed! Göğün, insanları bürüyeceği ve gözle görülecek bir duman (duhan) çıkaracağı günü gözetle!*"[330]

Bir de Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nden Duhan Suresi'nin 10-11-12. ayetlerini başka bir çeviriyle aktaralım:

"*Göğün açık bir duman getireceği günü bekle.*

(O duman) insanları bürür. Bu, elem dolu bir azaptır.

İnsanlar, 'Rabbimiz! Bu azabı bizden kaldır, çünkü biz artık inanıyoruz' derler."[331]

Bu ayetlerle ilgili Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nin yorumu şöyle:

"Tefsir bilginlerinin çoğunluğu, bu dumanın, kıyametin alametlerinden biri olarak göğü kaplayacak olan duman olduğunu ifade etmişlerdir."[332]

Burada Tanrı, göğün Hz.Muhammed tarafından gözetlenmesini istiyor. Gök'ün çıkaracağı ve insanları bürüyeceği dumanı görmesi için. Bunun anlamı ne? Hz.Muhammed zamanında bu dumanın çıkacağı ve sonra kıyametin kopacağı söylenmiş oluyor.

---

[330] Duhân Sûresi, 10-12. ayet, aktaran Turan Dursun, *Kur'an Ansiklopedisi*, Cilt 7, Kaynak Yayınları, 1998, s.107.
[331] Duhân Sûresi, 10-12. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.495.
[332] *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.495.

Kıyamet Hz.Muhammed'in zamanında kopmadığı gibi, 1400 yıl sonra da kopmuş değil.

Dabbe Mucizesi

İslam felsefecilerinin andığı ikinci kıyamet alâmeti "yerden çıkan yaratık (mahlûk) alâmeti" diyebileceğimiz bir belirtidir bu. Bu alâmet nedir? Kıyamet yaklaşınca, yerin içinden korkunç bir dabbe = yaratık (mahlûk, hayvan) çıkacakmış. Bu mahlûk konuşacakmış. İnsanlara "inanmadıklarını" söyleyecekmiş. İnsanlar inanmadıkları için de kıyametin çok yakın zamanda çıkacağı buradan belli olacakmış.

Neml Suresi'nin 82. ayeti yerden çıkacak dabbe (mahlûk) ile ilgilidir. Önce ayeti aktaralım, ardından Diyanet'in yorumunu:

"*(Kıyametin kopacağına dair) o söz başlarına gelince, onlar için yerden kendilerine bir dâbbe (canlı bir yaratık) çıkarırız. O, onlara insanların âyetlerimize kesin olarak inanmadıklarını söyler.*"[333]

Diyanet'in yorumu da şöyle:

"'Yerden bir yaratık' diye çevrilen ve insanlarla konuşacağı bildirilen dâbbetü'l-arz, tefsirlerdeki bilgilere göre kıyametin yaklaştığını bildiren büyük alâmetlerden biri olarak ortaya çıkacak olan garip bir yaratıktır."[334]

İnsanın aklına çok soru geliyor. Bu garip yaratık (hayvan) yerden çıkacakmış; ama 'hangi' yerden? Dünyanın büyüklüğü düşünülürse, dünyanın neresinden? Hangi insanlara seslenecekmiş? Hangi dili konuşacakmış? Kıyamet bütün dünyayı ilgilendirdiğine göre, dünyanın bütün insanlarına nasıl seslenecekmiş?

Bu soruların yanıtları bilimsel bilgiyle bilinemez; ancak dinsel inançla yanıtlanabilir.

Yecüc- Mecüc Mucizesi

Kıyametin çıkacağını bildiren üçüncü alâmet, ikinci alâmetten daha fazla şaşkınlık yaratıcı. Buna "Yecüc-Mecüc Alâmeti" ismini verelim.

Kur'an'ın anlattığına göre Zül-Karneyn isimli, Tanrı yolunda bir kişi varmış. Bu kişi bir gün "Yecüc-Mecüc" topluluğunun yaşadığı ülkeye gitmiş. Bu ülkedeki halk, "Yecüc-Mecüc" topluluğunun yaptığı bozgunculuktan yakınıyormuş. "Yecüc-Mecüc" topluluğunun bozgunculuğunu halk engelleyemiyormuş. Yecüc-Mecüc toplumuna karşı olanlar Zül-Karney'den kendileri ile bu topluluk arasına bir sed yapmasını istemişler. Zül-Karney de bu seddi yapmış. Artık Yecüc-Mecüc toplumu, diğer topluma zarar veremiyormuş. Yecüc-Mecüc toplumu seddi aşamıyormuş, seddi delemiyormuş. Kehf Suresi'nin 94-97. ayetlerinde bu hikâyeyi buluyoruz.

[333] Neml Sûresi, 82. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.383.
[334] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir IV*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.206.

"*Dediler ki: 'Ey Zülkarneyn!* ***Ye'cüc ve Me'cüc (adlı kavimler) yeryüzünde bozgunculuk yapmaktadırlar.*** *Onlarla bizim aramıza bir engel yapman karşılığında sana bir vergi verelim mi?'*

Zülkarneyn, 'rabbimin bana verdiği (imkân ve kudret, sizin vereceğiniz vergiden) daha hayırlıdır. Şimdi siz bana gücünüzle yardım edin de, sizinle onların arasına sağlam bir engel yapayım' dedi.

'Bana (yeterince) demir madeni getirin' dedi. İki yamacın arasındaki boşluğu (dağlarla) bir hizaya getirince, 'körükleyin!' dedi. Demiri eritip kor (gibi) yapınca da, 'Bana erimiş bakır getirin, bunun üzerine boşaltayım' dedi.

Artık onu ne aşabildiler, ne de delebildiler."[335]

İşte, kıyametin kopma vakti gelince Tanrı bu seddi yıkacakmış, Yecüc-Mecüc'den olanlar dalgalar gibi birbirine girerek boşalacakmış. Kehf Suresi'nin 98-99. ayetinde ve Enbiya Suresi'nin 96-97. ayetinde kıyamet öncesi olacak bu durum anlatılır.

"*Zülkarneyn, 'Bu, Rabbimin bir rahmetidir. Rabbimin vaadi (kıyametin kopma vakti) gelince onu yerle bir eder. Rabbimin vaadi gerçektir' dedi.*

O gün biz onları bırakırız, dalga dalga birbirlerine karışırlar."[336]

"*Nihayet Ye'cüc ve Me'cüc'ün önü açıldığı zaman her tepeden akın ederler.*

Gerçek vaad (kıyametin kopması) yaklaşır, bir de bakarsın inkâr edenlerin gözleri açılıp donakalmıştır."[337]

Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nin Enbiya Suresi'nin ilgili ayetiyle yaptığı yorumda şu tespit var:

"Yaygın yoruma göre Ye'cûc'ün önünün açılması ve bunların her taraftan akın edip dünyada fesat çıkarmaları kıyamet alâmetlerindendir."[338]

Bütün bu anlaşılmaz ayetlerden çıkacak sonuç şu: Yecüc-Mecüc toplumu, seddi yıkıp aştığı zaman kıyamet kopacak demektir.

Peki, bu "Yecüc-Mecüc" toplumu kimdir? Kur'an'ın gönderilişinin üzerinden 1400 yıl geçti. Nerededir bu toplum? Kıyamet kopmadığına göre bu toplumun hâlâ varlığını sürdürüyor olması gerekir. Peki, bu sed nerededir? Ne zaman yapılmıştır? İslam felsefecileri seddin nerede olduğunu, ne zaman yapıldığını bilmediklerini kabul ederler. Çünkü Kur'an'da böyle bir bilgi yoktur. Ama güvenilir hadislere dayanarak "Yecüc-Mecüc" toplumunun Türkler olduğunu söylerler. Yani Tanrı'nın lanetlediği (söz dinlemeyen) toplum Türk toplumudur. Diyanet İşleri

[335] Kehf Sûresi, 94-97. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.302.
[336] Kehf Sûresi, 98-99. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.303.
[337] Enbiyâ Sûresi, 96-97. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.329.
[338] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.699.

Başkanlığı Kur'an Tefsiri'nde Kehf Suresi'nin söz konusu ayetleriyle ilgili yapılan yorumda bu iddia kabul edilmektedir.

"Kur'an bu seddin nerede ve ne zaman yapıldığı konusunda herhangi bir açıklama yapamamıştır. Ancak genellikle tefsirlerde Zülkarneyn'in karşılaştığı, söz anlamayan veya anlatamayan kavmin **Türkler** olduğuna işaret edilmiştir."[339]

Daha önce aktardığımız Kehf Suresi'nin 94-97. ayetinde "Yecüc-Mecüc" toplumu için "söz anlatamayan" kavim denmemektedir; aksine "yeryüzünde bozgunculuk yapan" kavim denmektedir. Bir kez daha aktaralım:

"***Ye'cüc ve Me'cüc (adlı kavimler) yeryüzünde bozgunculuk yapmaktadırlar.***"[340]

Kıyametin alâmetlerini araştırırken bu arada İslam felsefesinin Türkler hakkında ne düşündüğünü öğrenmiş olduk. Şüphesiz ki milliyetçi görüş açısından Türklerin böyle görülmesi büyük bir sorun oluşturur. Yeryüzünde bozgunculuk yapan "Yecüc-Mecüc" toplumu olarak niçin Türkler kastedilmiştir? Bunun yanıtını bilmek mümkün değil! Daha doğrusu, bu sorunun yanıtını ancak idealist felsefenin Tanrı'sı bilir.

[339] *Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir III*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2007, s.579.
[340] Kehf Sûresi, 94-97. ayet, *Kur'an-I Kerim*, Diyanet İşleri Başkanlığı, 2006, s.302.

SONSÖZ

Nesnel idealist felsefenin dayandığı mucizeleri gördük. Gerçekte bunların bir kısmı mucize tanımına bile sığmaz. Bunları bilimsel gözle çözümlemek olanaksızdır. İdealist felsefe mucizeleri Tanrı'nın bilgisine bağlar. "Tanrı'nın gücü her şeye yeter" ifadesi, mucizelerin inanılmazlığına verilen tek yanıttır.

İslam felsefesinin mucizelerinin kökeninin Tevrat başta olmak üzere Yahudi kaynakları, İncil ve Hıristiyan kaynakları olduğunu gösterdik.

Nesnel (objektif) idealist felsefenin mucizeleri, Tanrı'nın varlığını ispat etmek için ortaya konmuştur. Ne var ki, Tanrı'nın kullarını inandırmak için mucize göstermek zorunda kalması başka bir sorundur.

Tanrı'nın mucize göstermesi yerine başka bir yoldan gücünü ispatlaması olanaklı değil mi?

Araştırmacı Cemil Sena bu sorunun cevabını şöyle verir:

"'Ol!' emriyle âlemi yaratan kudret, 'İman edin!' emriyle bütün insanlığı hidayete kavuşturmaktan âciz mi? İnsanlığın ruhuna iman nurunu dolaysız olarak yerleştirmekten âciz midir ki, mucize gibi insanları daha çok şüpheye düşüren hünerlere baş vurmaktadır? Tanrının her şeye gücü yeter, dilediğini istediği gibi yapar, biz ona karışamayız demek, zihnin, yine onun tarafından yaratılmış olan şüphelerini, tereddütlerini yok etmeye kâfi gelir mi?"[341]

Bu sorular mucizeye inanan ve savunan felsefecileri rahatsız eder. Bilimsel bir kafanın sorgulayıcı olması gerekir; ama objektif idealist felsefe, sorgulamayı engeller. Araştırmacı olmayan bir mantık hiçbir şekilde bilim düzeyine çıkamaz.

Bilime göre nasıl ki, doğaüstü bir güç insan düşüncesinin ürünüyse; mucizeler de insanın hayal gücünün ürünleridir. Hayal gücü ile gerçeklerin gücü her zaman çelişki halindedir. Hayal gücünün peşinden değil, gerçeklerin peşinden gitmek gerekir.

[341] Cemil Sena, *Hazreti Muhammed'in Felsefesi*, Remzi Kitabevi, 1971, s.247.

YARDIMCI KAYNAKLAR

Adam J. Silverstein, *Islamisk Historia*, Översättning: Sven-Erik Torhell, Studentlitteratur, 2016.
Ali b.Rabben et-Taberi, *Hazreti Hz.Muhammed'in Peygamberliğinin Delilleri*, çev. Fuat Aydın, Ensar Neşriyat,2012.
Ali Himmet Berki-Osman Keskioğlu, *Hz.Muhammed ve Hayatı*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2010.
Arif Tekin, *Kur'an'ın Kökeni*, Berfin Yayınları, 2009.
Arif Tekin, *Kutsal Kitaplar ve Dinler*, Berfin Yayınları, 2010.
Arif Tekin, *Sumerler'den İslam'a Kutsal Kitaplar ve Dinler*, Berfin Yayınları, 2010.
August Bebel, *Hz.Muhammed ve Arap-İslam Kültürü Dönemi*, Bordo-Siyah Yayınları, 2003.
Cemil Sena, *Hazreti Hz.Muhammed'in Felsefesi*, Remzi Kitapevi, 1971.
Christer Hedin, *Islams Historia*, Dialogos Förlag, 2013.
Ebu'l-Hasen En-Nedvi, *Kur'an'da Adı Geçen Peygamberler*, Risale Yayınları, 2008.
Eda Bildek, *Aşkın Peygamberi Hz.Muhammed*, Mla Kitap,2011.
Erdoğan Aydın, *İslamiyet ve Bilim*, Kırmızı Yayınevi, 2008.
Erdoğan Aydın, *Kur'an ve Din*, Kırmızı Yayınevi, 2008.
Ergun Candan, *Kıyamet Alâmetleri*, Sınav Ötesi Yayınları, 2004.
F.E.Peters, *Musevilik- Hıristiyanlık -İslamiyet*, Neden Kitap Yayınevi, 2010.
Fatih Çollak, *Kur'an-ı Kerim'in Faziletleri*, Üsküdar Yayınevi,2011.
Göran Larsson och Susanne Olsson, *Islam och politik*, Studentlitteratur, 2011.
Hasan Aydın, *İslam Düşünce Geleneğinde Bilgi Kuramı*, Naturel Yayınları, 2005.
Hz.Muhammed Hamidullah, *Allah'ın Elçisi Hz.Muhammed*, Beyan Yayınları, 2005.
Hz.Muhammed İkbal, *İslam Düşüncesi*, Külliyat yayınları, 2008.
İlhan Arsel, *Hz.Muhammed'e Göre Hz.Muhammed*, Kaynak Yayınları, 2000.
İlhan Arsel, *İslama Göre Diğer Dinler*, Kaynak Yayınları, 2005.
İlhan Arsel, *Müslümanlık Sınavı*, Kaynak Yayınları, 2002.
J. Jomier'den Sâkib Yıldız, *Tevrat İncil ve Kur'an*, Dergah Yayınları, 1980.
Kur'an Türkçe Meâl ve Tefsir V cilt, çev. H.Karaman – M.Çağrıcı – İ.K.Dönmez – S.Gümüş, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2007.
Kur'an'ı Kerim Meâli, çev. Elmalılı M.Hamdi Yazır, Sentez Yayınları, tarihsiz.
Kur'an'ı Kerim Meâli, çev. Halil Altuntaş - Muzaffer Şahin, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2006.
Kur'an'ı Kerim Meâli, çev. Yaşar Nuri Öztürk, Hürriyet, 1994.
Kur'an'ı Kerim Meâli, çev. Yaşar Nuri Öztürk, Yeni Boyut Yayınları, 2004.
Kur'an'ı Kerim ve Yüce Meâli, çev. Süleyman Ateş, Vatan, 1975.
Kur'an'ı Kerim, çev. Hasan Basri Çantay, Risale, 1993.
Kur'an'ı Kerim'in Türkçe Anlamı, çev. Ömer Dumlu Hüseyin Elmalı, İzmir İlahiyat Fakültesi Vakfı Yayınları, 2004.
Maxime Rodinson, *Hz.Muhammed*, Doruk Yayımcılık, 2008.
Mehmet Doğru -Şerif Benekçi, *Peygamber Efendimizin Hayatı*, Damla Yayınevi, 2006.
Muazzez İlmiye Çığ, *Kur'an, İncil ve Tevrat'ın Sumer'deki Kökeni*, Kaynak Yayınları, 2009.
Mustafa Caymaz, *Günümüzün Nuru Hz.Muhammed*, Akçağ Yayınları, 2010.
Mustafa İslamoğlu, *Kur'an Sûrelerinin Kimliği*, Akabe Vakfı Yayınları, 2012.
Orhan Hançerlioğlu, *Felsefe Ansiklopedisi, cilt III*, Remzi Kitapevi, 1977.
Orhan Hançerlioğlu, *Felsefe Sözlüğü*, Remzi Kitapevi, 1993.
Sabri Yazıcıoğlu, *İslam Dini ve Kur'an*, İlke Ofset, 1993.
Sadreddin Gümüş, *Kur'an Tefsirinin Kaynakları*, Kayıhan Yayınları, 1990.
Sait Alpsoy, *Bir İnsan Olarak Hz.Muhammed*, Alem Yayıncılık, 2011.
Şeriati Ali, *Kur'an'a Bakış*, Fecr Yayınları, 2013.
Server Tanilli, *İslam Çağımıza Yanıt Verebilir mi?*, Say, 1991.
Tevrat, Kitabı Mukaddes Eski ve Yeni Ahit, Kitabı Mukaddes Şirketi, 2010.
Turan Dursun, *Din Bu, Cilt II*, Kaynak Yayınları, 1990.
Turan Dursun, *Kur'an Ansiklopedisi, Cilt III, V, VII*, Kaynak Yayınları, 1997, 1998.
Turan Dursun, *Kur'an*, Kaynak Yayınları, 1995.
Turan Dursun, *Kutsal Kitapların Kaynakları*, Kaynak Yayınları, 2010.
Turan Dursun, *Tabu Can Çekişiyor Din Bu 1*, Kaynak Yayınları, 1994.
Yakup Üstün, *Peygamberimiz Hz. Muhammed*, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, 1997.
Yaşar Nuri Öztürk, *101 Soruda Kur'an*, Hürriyet Yayıncılık, 1988.
Yaşar Nuri Öztürk, *Allah Kelamı Ayetler*, Hürriyet Yayıncılık, 1988.

Yaşar Nuri Öztürk, *Kendi Sözleriyle Hz.Muhammed*, Hürriyet Yayıncılık, 1989.
Zakir Barutçu, *Tevrat, Zebûr İncil ve Kur'an-ı Kerim'deki Ortak Âyetler*, 2002.

ARKA KAPAK

Olağan insanların yapamayacağı olağanüstü olaylara mucize deniyor. Mucize; aciz bırakan, güçsüz kılan olay anlamına gelir. Olayın benzerini ortaya koyma konusunda olağan insanların güçsüzlüğünü anlatır.

Peygamberlerden kendilerinin onaylandığını ispat etmeleri için mucize gösterilmeleri istenir. Peygamberlerin mucizeler gösterdiği kutsal kitaplarda belirtilmiştir. Peygamberler mucizelerini Tanrı'nın izniyle gösterebilirler. Kutsal kitaplar aktardıkları mucizeleri Tanrı'nın gücüne dayandırırlar.

Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslam felsefesi; nesnel idealist felsefenin kapsamı içine girer. Bu çalışma nesnel idealist felsefede yer alan mucizeleri konu ediniyor ve mucizelerin kökenini araştırıyor.